

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta**Aika** 17.02.2026 klo 17:00 - 20:37**Paikka** Rykmentinpuiston kokouskeskus, kokoustila Eversti**Käsitellyt asiat**

§	Otsikko	Sivu
§ 11	Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen	3
§ 12	Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen ja pöytäkirjan tarkastajien valinta	4
§ 13	Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen johtajan katsaus ajankohtaisiin asioihin	5
§ 14	Ympäristöterveydenhuollon vuoden 2025 valvontasuunnitelman toteutumisen arviointi	6
§ 15	Lausunto Helsingin hallinto-oikeudelle täytöntöönpanokieltovaatimusta ja valitusta koskevassa asiassa, New Organics Tuusula	12
§ 16	Keski-Uudenmaan ympäristökeskus, tilinpäätös ja toimintakertomus 2025	37
§ 17	Lentorata Oy Lentorata, Tuusula, Kerava, täydennetty YVA-selostus, lausunto Lupa- ja valvontavirastolle	39
§ 18	Itärata Oy, Itärata, Tuusula, Kerava, YVA-selostus, lausunto Lupa- ja valvontavirastolle	43
§ 19	Kirjallinen vireillepano ekopisteen ympäristöhaitoista, Puistotie 25-27, Järvenpää	47
§ 20	Hallintopakkomääräyksen noudattaminen, asian käsittelyn lopettaminen, Mäntsälä	49
§ 21	PMN-Chipsters Oy, ympäristöluvan rauettaminen, Kerava	50
§ 22	Kesko oyj, ympäristö- ja aloituslupa, Nurmijärvi, lausunto Vaasan hallinto-oikeudelle	54
§ 23	NCC Industry oy, yhteiskäsittelyssä maa-aines- ja ympäristölupa ja aloituslupa, Nurmijärvi, Lausunto Vaasan hallinto-oikeudelle	64
§ 24	Ympäristönsuojeluviranomaisen valvontaohjelma vuodelle 2026	75
§ 25	Jätehuoltomääräysten päivittäminen, lausunto jätelautakunta Kolmekierrolle	77
§ 26	Toimielimen alaisten viranhaltijoiden päätösten valvonta	82
§ 27	Ilmoitusasiat	84
§ 28	Muut asiat	87

Osallistujat

	Nimi	Tehtävä	Lisätiedot
Läsnä	Vikman-Kanerva Merja	puheenjohtaja	
	Sjöblom Leena	esittelijä	
	Alho Marjo	esittelijä	
	Kärkkäinen Piritta	sihteeri	
	Suurkuukka Miia	esittelijä	
	Tenhunen-Lunkka Anna	jäsen	
	Hassinen Henna	varapuheenjohtaja	
	Gustafsson Aleksanteri	jäsen	
	Valariutta Tomi	jäsen	
	Tuominen Riina	jäsen	
	Toiviainen Sari	jäsen	
	Harjula-Jalonen Leena	jäsen	
	Surakka Samuli	jäsen	
	Tonteri Petri	jäsen	
	Nyyssönen Ari	jäsen	
	Koski Päivi	jäsen	
	Huhtanen Pasi	jäsen	
	Metsälä Susanna	henkilökohtainen varajäsen	
	Vasama Janne	henkilökohtainen varajäsen	
	Vaherlehto Eemi	tarkastuslautakunnan edustaja	
	Anttalainen Jari	apulaispormestari	
Poissa	Paasivaara Päivi		
	Alanen Kati		

Allekirjoitukset

Merja Vikman-Kanerva
puheenjohtaja

Piritta Kärkkäinen
pöytäkirjanpitäjä

Käsiteltyt asiat

11 - 28

Pöytäkirjan tarkastus

Leena Harjula-Jalonen
pöytäkirjantarkastaja

Ari Nyyssönen
pöytäkirjantarkastaja

Tämä pöytäkirja on allekirjoitettu sähköisesti Tuusulan kunnan
asianhallintajärjestelmässä.

Pöytäkirjan nähtävilläpito

Tarkastettu pöytäkirja on asetettu yleisesti nähtäville kunnan yleisessä
tietoverkossa kuntalain 140 §:ssä säädetyllä tavalla. 20.02.2026

Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 11

Asiaselostus

Hallintosäännön 120 §:n mukaan avattuaan kokouksen, puheenjohtaja toteaa läsnä olevat sekä onko kokous laillisesti koolle kutsuttu ja päätösvaltainen. Kuntalain 103 §:n mukaan muu toimitella kuin valtuusto on päätösvaltainen, kun enemmän kuin puolet jäsenistä on läsnä.

Hallintosäännön 112 §:n mukaan kokouskutsun antaa puheenjohtaja tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtaja. Kokouskutsussa on ilmoitettava kokouksen aika ja paikka sekä käsiteltävät asiat. Jos asia käsitellään sähköisessä päätöksentekomenettelyssä, tulee kutsussa ilmaista, mihin mennessä asia on käsiteltävä sähköisesti.

Hallintosäännön 112 §:n mukaan kokouskutsu lähetetään jäsenille ja muille, joilla on läsnäolo-oikeus tai -velvollisuus, toimielimen päättämällä tavalla.

Esittelijä

ympäristökeskuksen johtaja Sjöblom Leena

Päätösehdotus

Puheenjohtaja päättää todeta kokouksen läsnäolijat sekä kokouksen lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.

Päätös

Puheenjohtaja totesi kokouksen läsnäolijat sekä kokouksen lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.

Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen ja pöytäkirjan tarkastajien valinta

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 12

Asiaselostus

Hallintosäännön 122 §:n mukaan asiat käsitellään esityslistan mukaisessa järjestyksessä, jollei toimitella toisin päätä.

Hallintosäännön 123 §:n mukaan toimitella voi esittelijän ehdotuksesta tai jäsenen ehdotuksesta, jota on kannatettu, ottaa enemmistöpäätöksellä käsiteltäväksi asian, jota ei ole mainittu kokouskutsussa.

Hallintosäännön 132 § mukaan pöytäkirja tarkastetaan toimitellimen päättämällä tavalla.

Esittelijä

ympäristökeskuksen johtaja Sjöblom Leena

Päätösehdotus

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää

- hyväksyä kokouksen työjärjestyksen;
- valita kaksi pöytäkirjan tarkastajaa; Harjula-Jalonen Leena ja Nyssönen Ari
- myöntää mahdolliset läsnäolo- ja puheoikeudet kokoukseen.

Päätös

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päätti

- hyväksyä kokouksen työjärjestyksen
- valita kaksi pöytäkirjan tarkastajaa; Harjula-Jalonen Leena ja Nyssönen Ari

Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen johtajan katsaus ajankohtaisiin asioihin

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 13

Asiaselostus

Ympäristökeskuksen johtaja antaa tarpeen mukaan katsauksen ympäristökeskusta koskevista ajankohtaisista asioista.

Ympäristökeskuksen johtaja kertoi paikallislehtien artikkeleista koskien ympäristökeskuksen lupavalmistelua ja avasi asian taustoja.

Esittelijä

ympäristökeskuksen johtaja Sjöblom Leena

Päätösehdotus

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta

päättää merkitä mahdolliset ajankohtaiset asiat tiedoksi.

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

Ympäristöterveydenhuollon vuoden 2025 valvontasuunnitelman toteutumisen arviointi

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 14
225/11.06.08/2026

Valmistelija

Suurkuukka Miia, etunimi.sukunimi@tuusula.fi

Ympäristöterveydenhuoltoa säätelevien lakien mukaan ympäristöterveydenhuollon viranomaisvalvonnan on oltava suunnitelmallista. Kunnan tulee laatia vuosittain oma, valtakunnalliseen valvontaohjelmaan perustuva, ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelma.

Keski-Uudenmaan ympäristökeskus vastaa ympäristöterveydenhuollon viranomaistoiminnasta Järvenpään, Keravan, Mäntsälän, Nurmijärven ja Tuusulan alueilla.

Kunnan ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelmasta annettu asetus (VNA 665 /2006) on kumottu eikä valvontasuunnitelman toteutumisen arvioinnin sisällöstä säädetä enää lainsäädännössä. Valvontasuunnitelman toteutumisen arviointi tulee kuitenkin tehdä 31.3.2026 mennessä.

Elintarvikevalvontasuunnitelman toteutumisen arviointi*Elintarvikevalvonnan toteuma*

Vuonna 2025 Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen toimialueella tehtiin yhteensä 868 elintarvikevalvonnan tarkastusta. Sopijakuntien alueelle tehdyistä tarkastuksista 814 oli valvontasuunnitelman mukaisia tarkastuksia. Muut tarkastukset olivat toiminnan aloittamiseen liittyviä tai ruokamyrkytyspäilyn perusteella tehtyjä tarkastuksia. Vuodelle 2025 oli suunniteltu seurantatarkastukset mukaan lukien 844 elintarvikehuoneiston tarkastusta, joten suunnitelma toteutui lähes kokonaan.

Valvontasuunnitelma vuodelle 2025 tehtiin Ruokaviraston riskiluokitusohjeen (1028 /04.02.00.01. 2022/6) perusteella.

Elintarvikevalvonta toteutui hyvin riskiperusteisen suunnitelman mukaisesti. Elintarvikehuoneistoilmoituksia käsiteltiin 191 kpl ja lisäksi tehtiin viisi päätöstä elintarviketuotantolaitoksen toiminnan aloittamisesta tai toiminnan muutoksesta.

Tarkastusten kattavuus

Tarkastusten kattavuutta voidaan arvioida, kun verrataan tarkastettujen kohteiden määrää kaikkiin elintarvikehuoneistoihin. Tiedot elintarvikevalvonnan kohteista syötetään Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksessa valtakunnalliseen tietojärjestelmään. Vuonna 2025 alueella oli 1304 toiminnassa olevaa elintarvikehuoneistoa. Vuonna 2025 tarkastettiin 622 elintarvikehuoneistoa eli noin 48% kaikista elintarvikehuoneistoista. Elintarviketuotannon määrän tai toiminnan vuoksi suuririskisimmät kohteet tarkastettiin kattavasti vuonna 2025. Tarkastuksilla havaituista puutteista annettiin kohteille toimenpidekehotus. Tarkastajan arvion perusteella vakaviksi todettujen puutteiden korjausten eteneminen tarkastettiin jo

Keski-Uudenmaan
ympäristölautakunta

§ 14

17.02.2026

kuluneena vuonna.

Elintarvikelainsäädännön noudattaminen

Kaikki elintarvikehuoneistojen tarkastukset tehtiin Ruokaviraston ohjeistamina OIVA-hymy tarkastuksina, näissä kohteen elintarvikelainsäädännön noudattamista arvioidaan neliportaisen asteikon mukaisesti (oivallinen, hyvä, korjattavaa ja huono). Oiva-arvosanat jakautuivat Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen toimialueella seuraavasti (suluissa vuoden 2024 osuudet)

oivallinen	48 %	(42 %)
hyvä	32 %	(36 %)
korjattavaa	19 %	(20 %)
huono	1 %	(2 %)

Eniten korjattavaa oli ravintoloissa, 64 kpl ravintalotarkastuksista todettiin elintarviketurvallisuutta heikentäviä epäkohtia, jotka tuli korjata. Kaikkien elintarvikehuoneistojen osalta eniten korjattavaa oli elintarvikkeiden lämpötilahallinnassa, mikä on huolestuttavaa, sillä sillä on suora yhteys mm. ruokamyrkytysriskiin.

Vuoden 2025 aikana annettiin 6 elintarvikelain mukaista määräystä, lisäksi tuomittiin kaksi uhkasakkoa.

Elintarvikenäytteenotto

Elintarvikenäytteenotto sujui vuonna 2025 suunnitellusti. Elintarvikevalvonnan näytteenottoprojekti kohdistui konditoriatuotteiden hygieeniseen laatuun. Näytteitä otettiin 7 eri toimipaikasta yhteensä 12 kappaletta. Näytteeksi otettiin makeita leivoksia ja kakkupaloja, jotka olivat myynnissä pakkaamattomina. Näytteenoton yhteydessä seurattiin myyntikalusteiden lämpötiloja. Näytteenotto toteutettiin ennalta ilmoittamatta. Näytteiden tulokset olivat pääasiassa hyviä. Ainoastaan kaksi näytettä kymmenestä luokiteltiin laadultaan tyydyttäväksi. Huonoiksi luokiteltavia näytteitä ei ollut. Tyydyttävien tulosten syynä olivat aerobisten mikrobien kohonnut määrä ja homeiden kohonnut määrä.

Projektinäytteiden lisäksi Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksessa otettiin näytteitä ruokamyrkytys epäilyjen selvittämiseksi ja eläinperäisiä elintarvikkeita ennen vähittäismyyntiä käsittelevistä laitoksista otettiin listeria-pintapuhtausnäytteitä.

Elintarvikevalvonnan kehittäminen

Elintarvikevalvonnassa tehtiin vuonna 2025 sisäinen auditoin, joka kohdistui elintarvikevalvonnan tarkastusten vaatimuksenmukaisuuteen. Erityisesti keskityttiin lämpötilahallinnan, puhtauden, käsihygienian ja näytteenoton arviointiin ja siihen olivatko arvioinnit perusteltuja ja oiva-arviointiohjeiden mukaisia.

Elintarvikevalvonnasta saadut tulot

Elintarvikevalvonnasta kertyi tuloja 374 655 euroa, tästä rekisteröinti-ilmoitusten ja hakemusten käsittelyn osuus oli 29 432 euroa. Valvonnasta saadut tulot ohjautuvat terveystalouden tulosityksikölle.

Elintarvikevalvonnan raportointi

Elintarvikevalvonnan tarkastuspöytäkirjat ja elintarvikehuoneistojen ilmoituskäsittely tehdään valtakunnallisessa Vati-asiakastietojärjestelmässä. Aluehallintovirasto käyttää samaa tietojärjestelmää, joten tietoja ei enää raportoida erikseen.

Terveydensuojelulain mukaisen valvontasuunnitelman toteutumisen arviointi*Terveydensuojeluvalvonnan toteuma*

Terveydensuojelulain mukaiseen suunnitelmalliseen valvontaan sisältyy julkisten tilojen kuten koulujen, päiväkotien, vanhainkotien ja liikuntapaikkojen terveydellisten olosuhteiden valvonta. Terveydensuojelulain mukaiseen suunnitelmalliseen valvontaan kuuluu myös talous- ja uimaveden valvonta.

Vuodelle 2025 oli suunniteltu 232 terveydensuojelulain mukaista tarkastusta. Suunnitelman mukaisia tarkastuksia tehtiin 256 kpl. Suunnitelmallisista tarkastuksista osa oli epäkohtien vuoksi tehtyjä seurantatarkastuksia, tämän vuoksi tarkastuksia tehtiin suunniteltua enemmän. Tarkastuksilla havaituista puutteista annettiin kohteille toimenpidekehoitus. Eniten suunnitelmallisia tarkastuksia tehtiin kouluihin ja päiväkoteihin. Suunnitelmallisten tarkastusten lisäksi tehtiin 106 tarkastusta toimenpidepyyntöjen johdosta, näistä suurin osa oli asunnontarkastuksia.

Kaikista terveydensuojelulain mukaan valvottavista kohteista tarkastettiin 24 % vuoden 2025 aikana. Tämä tarkoittaa, että terveydensuojeluvalvonta oli melko kattavaa, koska terveydensuojelulain nojalla tarkastettavista kohteista keskimäärin 30 % tulisi tarkastaa vuoden aikana. Osaan tehtiin suunnitelmallinen tarkastus ja osa tarkastettiin toiminnan aloittamisen johdosta.

Toimialueen kouluihin tehtiin 44 tarkastusta ja päiväkoteihin 50 tarkastusta.

Terveydensuojeluvalvonta toteutui täysin suunnitellussa laajuudessa vuonna 2025.

Suunnitelmallisen valvonnan lisäksi terveystarkastuksen edustajat ovat osallistuneet noin 66 sisäilmatyöryhmän kokoukseen. Sisäilmatyöryhmistä osa on alueellisia ja osa kohdekohtaisia. Eri ryhmien kokoontumistiheys vaihtelee muutamasta kerrasta vuodessa lähes kuukausittaisiin kokouksiin.

Terveydensuojelulain mukaiset talousveden ja uimarantavesien valvontanäytteet otettiin suunnitellusti. Uimahallit ottivat itse valvontatutkimusohjelmien mukaiset uimavesinäytteet, joiden tulokset raportoitiin Keski-Uudenmaan ympäristökeskukselle. Talousveden valvontatutkimusohjelmia hyväksyttiin yksi vuoden 2025 aikana.

Terveydensuojelulain mukaisia hallintopakkotoimenpiteitä jouduttiin käyttämään neljässä terveydensuojelulain mukaisessa kohteessa. Kolme tapausta koski kohteen sisäilmaan vaikuttavia rakennusteknisiä epäkohtia ja yksi uimahalli sai valvontatutkimusohjelmaa koskevan määräyksen.

Terveydensuojeluvalvonnasta saadut tulot

Terveystensuojeluvalvonnasta kertyi tuloja 120 365 euroa.

Terveystensuojeluvalvonnan raportointi

Terveystensuojeluvalvonnan valvontatoimenpiteet kirjataan valtakunnalliseen Vati-asiakastietojärjestelmään. Kyseisessä järjestelmässä tehdään myös ilmoituskäsittely ja kirjoitetaan tarkastuspöytäkirjat. Aluehallintovirasto käyttää samaa tietojärjestelmää, joten tietoja ei enää raportoida erikseen.

Tupakkalain mukaisen valvontasuunnitelman toteutumisen arviointi

Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen valvontasuunnitelmassa vuodelle 2025 oli suunniteltu 71 kpl tupakkalain mukaista tupakan vähittäismyynnin tarkastusta. Tarkastuksia tehtiin 42 kpl. Osa tarkastuksista siirrettiin vuodelle 2026, koska nikotiinipussien myyntiin liittyvien ilmoitusten käsittelyyn kului runsaasti työaikaa. Nikotiinipussien myynnistä tehtiin 97 ilmoitusta Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen toimialueella. Tupakan vähittäismyyntilupia myönnettiin 18 kpl.

Tupakkalain mukaan taloyhtiöt voivat hakea kunnan terveystensuojeluviranomaiselta tupakointikieltoa huoneistojen parvekkeille, huoneistojen käytössä oleville pihaille sekä sisälle huoneistoihin, mikäli savua voi kulkeutua muutoin kuin poikkeuksellisesti muiden asukkaiden parvekkeille, pihaille tai huoneistoihin. Tällaisia tupakointikieltopäätöksiä tehtiin 8 kpl vuoden 2025 aikana.

Tupakan vähittäismyynnin valvonnasta saatiin tuloja 106 250 euroa. Valvonnasta saadut tulot ohjautuvat terveystensuojelun tulosityksikölle.

Eläinlääkintähuollon suunnitelman toteutumisen arviointi

Eläinlääkäripalveluita on annettu ympäristökeskuksen omalla yhteisvastaanotolla sekä tilakäynneillä. Mäntsälän kunnalle eläinlääkäripalvelut hankitaan ostopalveluna Helsingin yliopistolta. Eläinlääkäripalveluita on ollut saatavilla virka- ja päivystysaikana ja asiakkaat ovat päässeet kohtuullisessa ajassa eläinlääkärin vastaanotolle. Vuonna 2025 koko Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen toiminta-alueella on hoidettu 12 229 potilasta, joista päivystysaikana 2 244.

Eläinlääkäripäivystys

Eläinlääkäripäivystyksessä valtakunnalliset kriteerit avun saatavuudelle pääosin täyttyvät. Päivystysaikainen keskitetty yhteydenottopalvelu on käytössä. Eläinlääkintähuolto ei järjestä eriytettyä suur- ja pieneläinpäivystystä, koska sopijakuntien alue on hyvin pieneläinvoittoista. Suurelaimet ovat saaneet päivystyksessä tarvitsemansa hoidon. Sopijakuntien alueella sekä lähialueilla on yksityisiä päivystäviä klinikoita, joille voi tarvittaessa lähettää sekä suur- että pieneläimiä.

Ostopalveluiden laadun arviointi

Eläinlääkäripalvelut on hankittu Mäntsälän kunnalle ostopalveluna. Ostopalvelua koskevassa sopimuksessa on huomioitu palvelun laadunvarmennus, seuranta ja reklamaatiot.

Yksityiset eläinlääkäripalvelut

Sopijakuntien alueella sekä lähialueilla on useita yksityisiä eläinlääkäripalveluja antavia klinikoita ja ammatinharjoittajia. Ympäristökeskuksen eläinlääkäripalvelut ovat mitoitettu niin, että sekä suur- että pieneläimille voidaan järjestää päivystysaikainen palvelu sekä tarjota kiireellistä eläinlääkäripalvelua ja ajanvaraukseen perustuvaa palvelua myös virka-aikana.

Tuotantoeläinten terveydenhuoltopalvelut

Ympäristökeskuksen eläinlääkärit tarjoavat terveydenhuoltopalveluja alueellaan. Kunnaneläinlääkärin kanssa tehtyjä terveydenhuoltosopimuksia on tällä hetkellä ainoastaan Nurmijärven alueella. Mäntsälän alueella palvelu ostetaan Helsingin yliopistolta.

Työjärjestelyt

Kaikilla eläinlääkäreillä on mahdollisuus ajanvarausperusteiseen työhön. Työajasta varataan osa kiireelliselle ja osa kiireettömälle työlle.

Eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonta

Valvonnan toteutuminen

Eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvontaa ympäristökeskuksessa tekee pääosin kaksi valvontaeläinlääkäriä. Praktikkoeläinlääkärit tekevät myös sekä eläintautien että eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvontaa. Hyvinvoinnin valvonta on keskittynyt epäilyn perusteella tehtäviin tarkastuksiin. Ilmoituksia tuli yhteensä 534. Epäilyyn perustuvia tarkastuksia ja niitä seuranneita uusintatarkastuksia sekä tarkastusyrityksiä/yhteydenottopyynnön jättämisistä tehtiin yhteensä 350. Osaan kohteista tehtiin useampi käynti. Ilmoituksia tehtiin eniten lemmikkieläinten hoidon laiminlyönneistä.

Eläintautilainsäädännön mukaisia tarkastuksia tehtiin 46. Pääosa näistä oli vientitarkastuksia.

Korjaavat toimenpiteet

Tarkastuksella havaitut lievät eläinten hyvinvointiin liittyvät epäkohdat pyritään oikaisemaan antamalla neuvoja ja ohjausta. Mikäli lainsäädäntöä on rikottu, annetaan kehoitus, määräyksiä tai kieltoja sekä määräaika asioiden korjaamiseksi. Kehotuksella, määräyksillä ja kielloilla on velvoitettu eläimen omistajaa tai haltijaa saattamaan eläintenpito lainsäädännön vähimmäisvaatimusten mukaiseksi. Korjaukset on varmistettu uusintatarkastuksella määräajan umpeuduttua. Kehotuksen tai määräysten noudattaminen voidaan joskus todentaa myös valokuvista tai eläinlääkärin käyntitositteesta.

Puutteiden analyysi

Tavallisimmat syyt valvontaeläinlääkäriin tekemiin tarkastuksiin ovat havaitut puutteet eläinten pitopaikassa, hoitamaton sairaus tai riittämätön ruokinta ja vesi. Sairausten hoidon laiminlyönti johtuu yleensä taloudellisista syistä. Lisäksi ilmoituksia tuli paljon koirien riittämättömästä liikunnasta. Eläimen hylkääminen hoidotta on tavallisin syy välittömiin toimenpiteisiin. Hylkäämisen taustalla on usein omistajan elämän kriisi, päihteet tai vakava sairaus.

Pätevyyden ja osaamisen varmistaminen sekä valvontaeläinlääkäreiden perehtymisen tukeminen.

Keski-Uudenmaan
ympäristölautakunta

§ 14

17.02.2026

Henkilöstöä rekrytoitaessa on virkaan/tehtävään asetettu pätevyysvaatimukset. Eläinlääkäreiden kohdalla pätevyys (laillisuus toimia työssään) tarkistetaan Ruokaviraston eläinlääkärirekisterin tietopalvelusta. Valittaessa henkilöä tehtävään huomioidaan henkilön pätevyys, työkokemus ja yleinen soveltuvuus tehtävään. Vuosilomien sijaisia ja ulkopuolisia päivystäviä eläinlääkäreitä valittaessa sovelletaan samoja perusteita kuin vakituisten valinnassa. Eläinlääkintähuollon henkilökunta on osallistunut soveltuviin koulutuksiin sekä valvontatehtävien, eläintautien että kliinisen eläinlääkinnän osalta. Valvontaeläinlääkärien työtä tukevat työyhteisön muut työntekijät sekä valvontaeläinlääkärikollega, että esihenkilö. Praktikkoeläinlääkärit ovat myös tehneet yhteiskäyntejä valvontaeläinlääkärien kanssa.

Esittelijä

terveysvalvonnan päällikkö Suurkuukka Miia

Päätösehdotus

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää

- hyväksyä Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen selvityksen ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelman toteutumisesta vuodelta 2025

- saattaa selvityksen tiedoksi Lupa- ja valvontavirastolle sekä Ruokavirastolle

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

Tiedoksi

Ruokavirasto ja LVV(kirjaamo@ruokavirasto.fi) saatteeseen viite 6834/00.01.02.00.01/2025.

Lausunto Helsingin hallinto-oikeudelle täytäntöönpanokieltovaatimusta ja valitusta koskevassa asiassa, New Organics Tuusula

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 15
2000/11.06.00.03/2025

Valmistelija

Asikainen Tarmo, etunimi.sukunimi@tuusula.fi

Asia

Helsingin hallinto-oikeus on pyytänyt 13.1.2025 päivätyllä lausuntopyynnöllä (8771/03.04.04.29/2025) Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnalta lausuntoa valitukseen täytäntöönpanokieltovaatimuksen johdosta viimeistään 23.1.2026 ja lausunnon valituksen muusta sisällöstä viimeistään 2.2.2026. Lausunnon lisäksi pyydetään toimittamaan kaikki valituksenalaisen päätöksen perusteena olevat asiakirjat. Lausuntopyynnön toimittamiseen pyydettiin ja saatiin uusi määräaika, joka on 20.2.2026.

Valituksenalainen päätös

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta on päätöksellään 11.11.2025, § 126 antanut elintarvikelain (297/2021) 55 § mukaisen määräyksen toimijalle New Organics Oy.

Päävelvoite 1

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 vastaiset lääkkeelliset ja harhaanjohtavat väitteet tulee poistaa / korjata / peittää kaikista markkinointimateriaaleista, kuten esimerkiksi elintarviketiedoista (pakkausmerkinnöistä), verkkosivuilta ja sosiaalisesta mediasta. Toimijan tulee jatkossa varmistaa se, että elintarvikkeiden markkinoinnissa ei käytetä lääkkeellisiä väitteitä, joissa elintarvikkeeseen liitetään ihmisen sairauksia ennalta ehkäiseviä, hoitavia tai parantavia ominaisuuksia, tai viitataan sellaisiin ominaisuuksiin.

Päävelvoite 2

Toimijan tulee jatkossa varmistaa se, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006 vastaisia terveystäitteitä ei käytetä elintarvikkeiden markkinoinnissa. Lainsäädännön vastaiset väitteet tulee poistaa / korjata / peittää toimijan kaikista markkinointimateriaaleista, kuten esimerkiksi elintarviketiedoista (pakkausmerkinnöistä), verkkosivuilta ja sosiaalisesta mediasta.

Määräyksen tehosteeksi on asetettu elintarvikelain 68 § ja uhkasakkolain (1113/1990) 6 § mukaisesti päävelvoitteelle yksi 10 000 euron uhkasakko ja päävelvoitteelle kaksi 10 000 euron uhkasakko.

Valitus

Valitus koskee Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätöstä 11.11.2025, § 126. Valittaja vaatii, että hallinto-oikeus kumoaa valituksen kohteena olevan päätöksen ja määrää Tuusulan kunnan suorittamaan Valittajalle Valittajan oikeudenkäyntikulut korkolain mukaisine viivästyskorkoineen.

Toimijan valituksen perustelut ja muu sisältö

Valituksen muusta sisällöstä on huomioitu parhaan ymmärryksen mukaan olennaiset päätökseen liittyvät asiat, joihin on annettu perustelut *. Kaikilla esitetyillä väitteillä ja annetuilla selvityksillä ei ole katsottu olevan merkitystä käsiteltävänä olevissa asioissa.

”3.1 Vaatimuksen 1 (pätöksen kumoaminen) perusteet

Päävelvoitteiden määräyksiä ja uhkasakkoa koskevat oikeuslähteet Valituksen kohteena olevassa asiassa sovellettu elintarvikelain 55 §:n määräys voidaan sanamuotonsa perusteella antaa käytännössä minkä tahansa elintarvikesäännösten vastaisuuden korjaamiseksi. Lainkohtaa koskevassa hallituksen esityksen HE 3/2021 yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan kyseisen määräyksen tulevan käytettäväksi vasta toissijaisena keinona silloin, kun elintarvikelain 40 §:ssä tarkoitetuilla kehotuksilla ei saada poistetuksi määräystenvastaisuutta. Jos viranomaisen sen sijaan varmistuu siitä, että epäkohta voidaan poistaa muulla tavoin kuin määräyksiä antamalla, ei määräystä olisi välttämätöntä antaa. Suurin mahdollinen varmuus epäkohdan poistamisesta tietysti saadaan, jos epäkohta on jo poistettu. Näin ollen elintarvikelain 55 §:n määräyksen implisiittisenä soveltamisedellytyksenä on, että epäkohta on määräyksen antamisen hetkellä olemassa.

Toisena perusteena hallituksen esityksessä HE 3/2021 mainitaan tilanne, jossa kehotuksen antamista ei laiminlyönnin toistuvuuden tai muun syyn vuoksi voida pitää riittävänä. Sanaa ”laiminlyönti” käytetään yksikössä (”kehotuksen antamista ei laiminlyönnin toistuvuuden tai muun syyn vuoksi voida pitää riittävänä”, kursiivi lisätty), mikä tarkoittaa, että lainkohdan soveltaminen edellyttää saman laiminlyönnin toistuvan. Tämä tulkinta on johdonmukainen silläkin perusteella, että nimenomaan saman laiminlyönnin toistuvuus luo oletuksen, ettei pelkkä kehoitus ole riittävä, koska epäkohdan ei enää tällöin voi katsoa johtuvan ymmärtämättömyydestä. Sen sijaan yhtä useampi mutta pienempi määrä keskenään erilaisia epäkohtia useamman vuoden ajanjaksolla ei tällaista oletusta luo.

Elintarvikelain 68.1 §:n mukaan valvontaviranomainen voi tehostaa asianomaisen lain nojalla annettua määräystä tai kieltoa uhkasakolla tai teettämis tai keskeyttämishallalla. Lain 3.1 §:n nojalla sitä sovelletaan myös elintarvikkeita, elintarviketoimintaa ja elintarvikevalvontaa koskevien Euroopan unionin säädösten täytäntöönpanoon siltä osin kuin niiden täytäntöönpanosta ei säädetä muussa laissa. Uhkasakkoa koskevissa asioissa noudatetaan muutoin, mitä uhkasakkolaissa säädetään.

Uhkasakon tehostaman päävelvoitteen tulee olla selkeästi yksilöity sekä havaittujen epäkohtien että niiden korjaamisen osalta. Uhkasakkolain 6.3 §:n mukaan ”asettamispäätöksestä on käytävä selvästi ilmi, mihin asianosainen on velvoitettu ja milloin, mihin mennessä tai mistä lähtien päävelvoitetta on noudatettava.” Hallituksen esityksessä HE 63/1990 täsmennetään päävelvoitteen yksilöintiedellytyksiä seuraavasti: Säännöksen mukaan uhkasakon asettamispäätöksessä on selvästi

yksilöitävä päävelvoite. Päävelvoitteen riittävänä yksilöintinä ei voida pitää esimerkiksi määräystä, että työpaikan toimitilat tulee saattaa työturvallisuuslainsäädännön edellyttämään kuntoon, vaan velvoitetulle on tarkemmin ilmoitettava havaitut epäkohdat ja niiden korjaamiseksi asetetut vaatimukset. (kursiivi lisätty)
Uhkasakon määrääminen edellyttää siis hallituksen esityksen mukaan paitsi korjattavien epäkohtien ilmoittamista, myös asetettujen vaatimusten (velvoitteiden) yhdistämistä näihin korjattaviin epäkohtiin.

Uhkasakon tavoitteena on varmistaa päävelvoitteen täyttäminen. Sitä ei ole tarkoitettu rangaistusluonteiseksi seuraamukseksi. Tämä on vahvistettu ennakkoratkaisussa KHO:2016:96. Tämän mukaisesti uhkasakon edellytyksenä luonnollisesti on — vastaavasti kuin 55 §:n määräyksenkin — että päävelvoite on uhkasakon määräämisen hetkellä yhä täyttämättä. Uhkasakon sijaan tilanteessa, jossa huomiota ei kohdisteta selkeästi ennalta yksilöityyn konkreettiseen epäkohtaan, jonka poistamisesta ei ole riittävää varmuutta, oikea sovellettava lainkohta olisi elintarvikelain 67 §:ssä säädetty elintarvikevalvonnan seuraamusmaksu. Toisin kuin uhkasakko, seuraamusmaksu voidaan määrätä myös sen jälkeen, kun epäkohta on jo poistunut.”

Päävelvoite 1 liittyy toimijan elintarvikkeissa toistuvasti todettuihin lääkkeellisen ja harhaanjohtavan markkinoinnin epäkohtiin. Toimijan tulee jatkossa varmistaa se, että elintarvikkeiden markkinoinnissa ei käytetä lääkkeellisiä väitteitä, joissa elintarvikkeeseen liitetään ihmisen sairauksia ennalta ehkäiseviä, hoitavia tai parantavia ominaisuuksia, tai viitataan sellaisiin ominaisuuksiin.

Päävelvoite 1 perustellaan muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 artiklalla 7, jolla käytännössä kielletään elintarvikkeiden lääkkeellinen markkinointi ja elintarvikkeiden harhaanjohtava markkinointi.

Päävelvoite 2 liittyy toimijan elintarvikkeiden markkinoinnissa toistuvasti todettuihin väiteasetuksen vastaisiin väitteisiin, joita ei ole perusteltu. Toimijan tulee jatkossa varmistaa se, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006 vastaisia terveysväitteitä ei käytetä elintarvikkeiden markkinoinnissa. Lainsäädännön vastaiset väitteet tulee poistaa / korjata / peittää toimijan kaikista markkinointimateriaaleista, kuten esimerkiksi elintarviketiedoista (pakkausmerkinnöistä), verkkosivuilta ja sosiaalisesta mediasta.

Päävelvoite 2 perustellaan muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006 artikloilla 3 ja 12.

Hallinnollisia pakkokeinoja voidaan tarvittaessa tehostaa uhkasakolla, jos elintarvikealan toimija on aiemmin jättänyt noudattamatta säännöksiä ja kehotuksen antamista ei voida laiminlyönnin toistuvuuden tai muun syyn vuoksi pitää riittävänä. (Hallituksen esitys eduskunnalle elintarvikelaiksi ja laiksi sakon täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta 3/2021).

Toimijan rekisteröityä elintarvikealan toimintaa on tarkastettu vuosien aikana useaan kertaan. Tällöin on oletettavaa, että toimijan ymmärrys ja osaaminen elintarvikkeiden markkinointiin liittyvissä asioissa kehittyä ja samankaltaisia markkinoinnissa tehtyjä virheitä pystytään välttämään,

kuten esimerkiksi lääkkeellistä markkinointia tai harhaanjohtavaa markkinointia ei ravintolisistä käytetä.

Tarkastuksilla havaitun mukaan toimijan toimintatapa elintarvikkeiden markkinoinnissa antaa viitteitä siitä, että suunnitelmallisen elintarvikevalvonnan keinot eivät ole riittäviä lääkkeellisen, harhaanjohtavan ja perustelemattoman väiteasetuksen vastaisen markkinoinnin kokonaan lopettamiseksi.

Näin ollen (HE 3/2021 "kehotuksen antamista ei voida laiminlyönnin toistuvuuden tai muun syyn vuoksi pitää riittävänä").

"3.1.2 Valituksen kohteena olevan päätöksen perusteet tarkastus- ja tuotekohtaisesti Valituksen kohteena olevassa päätöksessä väitetään, että Valittaja on toistuvasti markkinoinut elintarvikkeita elintarvilainsäädännön vastaisesti ja että markkinoinnissa on toistuvasti todettu lääkkeellisiä, harhaanjohtavia ja väiteasetuksen vastaisia väitteitä. Seuraavat neljä tuotetta ovat kuitenkin ainoat, joiden markkinoinnissa (edes väitettyjä) epäkohtia on ilmennyt. Tuotteita, joiden markkinointia elintarviketarkastaja on pitänyt lääkkeellisenä, ei ole ollut viittä, kuten päätöksen perusteissa väitetään, vaan kolme."

Päätöksen perusteluissa kirjoitettiin niin, että tarkastellulta jaksolta 29.6.2023 - 29.9.2025 toiminnan tarkastuksilla on havaittu elintarvikkeiden markkinoinnissa korjattavaksi arvioituja epäkohtia toistuvasti. Usein tarkastuskertomusten rivi (13.3 markkinointi) on sisältänyt enemmän kuin yhden epäkohdan, jotka arvioidaan Oiva-järjestelmän mukaisesti samalla tarkastettavalla rivillä.

Tarkastuskertomuksissa markkinoinnissa havaittuja epäkohtia ko. rivillä on ollut yhteensä viisi liittyen elintarvikkeiden lääkkeelliseen markkinointiin ja yhteensä neljä liittyen elintarvikkeiden harhaanjohtavaan / väiteasetuksen vastaiseen markkinointiin, eli yhteensä 9 kappaletta. Tällä tarkoitetaan sitä, että esimerkiksi kaikki tarkastetulla Oiva-järjestelmän rivillä 13.3 olevat elintarvikkeiden lääkkeelliseen markkinointiin liittyvät epäkohdat on laskettu yhteen, jolloin niitä on tarkastettujen tuotteiden määrästä riippumatta yhteensä viisi. Kahdessa tapauksessa sama lääkkeellisen markkinoinnin epäkohta on myös seurantatarkastuksella arvioitu korjattavaksi, koska toimija ei ole silloin sitä edellisellä tarkastuksella annetusta kehotuksesta huolimatta korjannut.

"Tarkastuskertomus 29.6.2023 (Erexion XXL)

Kyseinen lääkkeelliseksi väitteeksi katsottu ilmaisu oli tämä: "Tiesitkö, että erektiohäiriöihin löytyy tutkittu ja tehokas apu ilman reseptiä?" Elintarviketarkastaja on esittänyt, että tällä ilmaisulla viitataan siihen, että "tuote auttaa erektiohäiriöihin olemalla ilman reseptiä saatava erektiolääkkeen veroinen tuote".

Tämä tulkinta ei vastaa sitä, miten keskiverto kuluttaja tai terveystietäminen ammattilainen kyseisen ilmaisun tulkitsee. Ensinnäkään tuotteen ei väitetä olevan erektiolääkkeen veroinen, vaan kerrotaan sen olevan tutkittu ja tehokas, vaikka sen ostamiseen ei tarvita reseptiä. Sen ei väitetä olevan vastaava eikä varsinkaan "erektiolääkkeen veroinen", vaan ainoastaan, että se tehoaa, mikä puolestaan on juurikin samassa yhteydessä käytetyn ja jäljempänä tarkasteltavan odotuslistalla olevan terveysväitteen "parantaa erektiota" sisältö: jos tuote parantaa erektiota, niin toki se auttaa erektiohäiriöissä. Erektiohäiriö itsessään ei läheskään aina ole sairaus. Lääketieteellisessä diagnostiikassa se määritellään usein oireeksi muista tekijöistä, kuten elämäntavoista,

lääkitysten sivuvaikutuksista tai psykologisista suorituspainesta, jolloin se ei täytä itsenäisen sairauden kriteerejä. Erektiohäiriötä pidetään myös useammin seurauksena tai oireena kuin itsenäisenä sairautena. Tällä perusteella Valittaja ei siis ole myöskään väittänyt tuotteen ehkäisevän, hoitavan tai parantavan sairautta."

Toimijan tuote Erexion ei ole lääke vaan elintarvike. Tuotteen markkinointi viittasi tuotteella olevan lääkkeellisiä ominaisuuksia. Lääkkeiden voidaan markkinoinnissa kertoa auttavan erilaisiin sairauksiin, häiriöihin tai oireisiin. Esimerkiksi erektiohäiriön lääkehoitoon on saatavilla useita reseptilääkkeitä.

Elintarvikkeiden markkinointia tarkastellaan kokonaisuutena, johon on vaikutusta mm. tuotteen kaikilla teksteillä ja mainoskuvilla, jotka voivat vaikuttaa kuluttajalle syntyvään mielikuvaan tuotteesta. Lääkkeellisten väitteiden käyttö elintarvikkeiden markkinoinnissa on kielletty. Toimijan ravintolisän markkinoinnin todettiin tällöin olevan lääkkeellistä, koska väite viittasi / antoi vaikutelman elintarvikkeella olevan lääkkeellisiä ominaisuuksia. Teksti kokonaisuudessaan viittasi siihen / antoi vaikutelman siitä, että tuote auttaa erektiohäiriöihin olemalla ilman reseptiä saatava erektiolääkkeen veroinen tuote, jolloin kuluttaja voi markkinoinnin myötävaikutuksella mahdollisesti korvata läkehoidon ko. ravintolisällä. "Tiesitkö, että erektiohäiriöihin löytyy tutkittu ja tehokas apu ilman reseptiä?"

Ja vaikka elintarvikkeen vaikutuksesta erektiohäiriön tutkittuna ja tehokkaana apuna voisi markkinoinnissa kertoa ilman että kysymyksessä olisi lääkkeellinen markkinointi, niin todettakoon, että tuotteen vaikuttavana ainesosana mainostetun sahramin osalta ei ole olemassa terveysväitteitä, joka oikeuttaisi ko. väitteen käytön "Tiesitkö, että erektiohäiriöihin löytyy tutkittu ja tehokas apu ilman reseptiä". Tällöin kyseessä olisi lainsäädännön vastainen kuluttajaa harhaanjohtava väite.

"Elintarviketarkastajan kielletyksi katsomia terveysväitteitä on tarkastuksessa ilmennyt seuraavat kaksi:

1. "parantaa erektiota"
2. "lisää verenkiertoa jopa 50 %"

Näistä ensimmäisen käyttö perustui siihen, että tuote sisältää sahramia (*Crocus sativus*), jolle on olemassa Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen ("EFSA") odotuslistalla väitteet

1. Stimulates the libido
2. Improves erection, contributes to the increase of sperm volume and relaxes muscles

Valittajan käyttämä väite oli näistä toisen väitteen osan "improves erection" sanatarkka suomenkielinen käännös: "parantaa erektiota". Väite verenkierron lisäämisestä on perustunut tuotteen sisältämän EnoSTIMin kehittäjän, ranskalaisen Nexiran teettämään laboratoriokokeeseen. Valittaja on vielä tuolloin ollut siinä käsityksessä, että tieteellisellä tutkimuksella saatujen tulosten mainitseminen markkinoinnissa olisi sallittua. Lisäksi elintarviketarkastaja on katsonut, että seuraavalla ilmaisulla voidaan "aiheuttaa tai lisätä pelkoa kuluttajassa" ja väitetään, "että elintarvikkeen nauttimatta jättämisellä voi olla terveysvaikutuksia":

Erektiohäiriöt ovat valitettavasti yleistynyt ongelma - häiriötä esiintyy jo yli puolella 40–70-vuotiaista miehistä ja ongelmat yleistyvät 50–60 ikävuoden jälkeen selvästi. Mahdollisia syitä on useita, onneksi moniin asioihin voit vaikuttaa myös omilla

elintavoilla sekä uudella vahvalla kotimaisella ravintolisällä.

Valittaja ei pidä ilmaisua pelotteluna. Siinä esitetään kaikkien muutenkin tiedossa oleva asia. Ilmaisulla ei myöskään väitetä, että tuotteen nauttimatta jättämisellä voisi olla terveysvaikutuksia. Pikemminkin siinä painotetaan tervellisiä elämäntapoja ja tuodaan aivan normaalin mainostekstin tapaan esille, että tuotteesta voi olla apua.

Näillä perusteilla Valittaja katsoo yllä kuvatut elintarviketarkastajan tekemät ja Valituksen kohteena olevan päätöksen perusteeksi esitetyt tulkinnot virheellisiksi. Siitä huolimatta tarkastuksessa todetut kielletyiksi tulkitut ilmaiset korjattiin seurantatarkastuksen määräaikaan mennessä, kuten elintarviketarkastaja itsekin on asiaa koskevassa kuulemiskirjelmässä todennut, millä perusteella epäkohtien korjaus viipymättä ja määräajassa on Valittajan käsityksen mukaan asiassa riidatonta."

Valmisteen pakkausmerkinnöissä / markkinoinnissa kerrottiin erektiohäiriöstä ja viitattiin siihen, että kuinka toimijan ravintolisä voi vaikuttaa häiriöön. "Erektiohäiriöt ovat valitettavasti yleistynyt ongelma - häiriöitä esiintyy jo yli puolella 40–70 vuotiaista miehistä ja ongelmat yleistyvät 50–60 ikävuoden jälkeen selvästi. Mahdollisia syitä on useita, onneksi moniin asioihin voit vaikuttaa myös omilla elintavoilla sekä uudella vahvalla kotimaisella ravintolisällä." Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006 artiklan 3 mukaan terveysväitteet eivät saa viitata sellaisiin elintoimintojen muutoksiin, jotka voisivat aiheuttaa tai lisätä pelkoa kuluttajassa. Artiklan 13 mukaan sellaiset terveysväitteet, joissa esitetään, että elintarvikkeen nauttimatta jättämisellä voi olla terveysvaikutuksia ovat kiellettyjä.

Muut perustelemattomat väitteet, kuten yleisluontoiset erektioon liittyvät väitteet "parantaa erektiota" "lisää verenkiertoa jopa 50 %" toimijan tuli perustella tai poistaa, jos väite ei ole perusteltavissa jollakin tuotteen sisältämän ainesosan hyväksytyllä tai päätöstä odottavalla väitteellä. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006 artiklan 6 kohdan 1 mukaan ravitsemus- ja terveysväitteiden on perustuttava yleisesti hyväksyttyyn tieteelliseen näyttöön, jolla ne on osoitettu oikeiksi. Kohdan 2 mukaan elintarvikealan toimijan, joka esittää ravitsemus- tai terveysväitteen, on perustettava väitteen käyttö.

Yleisluontoisten väitteiden, kuten "parantaa erektiota ja "lisää verenkiertoa jopa 50 %" käyttöä ei siis ole tarkastuskertomuksessa 29.6.2023 kielletty. Tarkastuskertomuksessa toimijaa on edellytetty perustelemaan ravintolisien pakkausmerkinnöissä / markkinoinnissa esitetyt perustelemattomat terveysväitteet sekä täsmentämättömät yleisluontoiset terveysväitteet. Väitteiden tai tutkimustulosten käyttöä ei ole kaikissa tapauksissa kielletty, mutta lääkkeellisiä väitteitä sisältävien tutkimustulosten on. Jos tutkimusten tuloksia julkaistaan markkinoinnin yhteydessä, tulee niiden olla totta ja tutkimuksen kohteena olevalle ainesosalle tulee olla olemassa hyväksytty tai päätöstä odottava terveysväite, joka tulee ilmoittaa markkinointimateriaalissa. Toimijan ko. valmisteen pakkausmerkinnöissä tai markkinoinnissa ei tällöin ilmoitettu esimerkiksi sahramin osalta täsmentävää ainesosakohtaista väitettä, johon toimijan edustaja nyt tekstissään viittaa. Väitteen perustelu tarkoittaa käytännössä sitä, että jos käytetään yleisluontoista väitettä "parantaa erektiota", niin samassa yhteydessä tulee ilmoittaa hyväksytty tai päätöstä

odottava ainesosakohtainen täsmentävä väite (esimerkiksi päätöstä odottavalla odotuslistan väitteellä "sahrami parantaa erektiota"). Toimija lähetti 21.3.2024 tiedoksi pakkausmerkintöjen luonnoksen, joissa esitettiin sahramin täsmentävä väite.

"Tarkastuskertomus 11.9.2024 (Puhdas+ Vahva Maitohappobakteeri)

Tarkastuskertomuksessa

11.9.20246 todettiin, että yksittäistä elintarviketta markkinoidaan yksittäisellä lääkkeellisellä väitteellä. Myös tämän voi katsoa osittain perusteluksi päävelvoitteelle 1.

Kyseessä olevaa tuotetta Puhdas+ Vahva Maitohappobakteeri koskeva lääkkeelliseksi tulkittu väite oli, että maitohappobakteeria *Lactobacillus reuteri* "käytetään usein ripulin hoidossa". Tämän maitohappobakteerien käyttötarkoituksen voi katsoa olevan niin yleinen, että se on kenen tahansa kohderyhmään kuuluvan kuluttajan tiedossa. Maitohappobakteerivalmisteiden ja erityisesti *Lactobacillus reuteri*n vaikutusta ripulin hoidossa on tutkittu laajasti ja vaikutuksesta on olemassa myös tieteellistä näyttöä.

Laajan tutkimusnäytön perusteella tulisi olla itsestään selvää, että kyseinen käyttötarkoitus olisi kuluttajien jopa hyvin tärkeätä tietää. Toisaalta maitohappobakteerien käyttötarkoituksen kertominen on pitkälti redundanttia, koska se on niin laajasti jo muutenkin kuluttajien tiedossa, ja se lisäksi myös kerrotaan heille missä tahansa apteekissa heidän tiedustellessaan apua vatsan tasapainottamiseen.

Lisäksi ripuli on rinnastettavissa yllä mainittuun erektiohäiriöön siinä, että sekin on useimmiten vaste tai oire, ei itse sairaus. Missään tapauksessa kaikki ripulit eivät ole sairauksia. Hyvin tyypillisesti ripulissa on kyse elimistön terveestä suojamekanismista, jolla suolisto pyrkii nopeasti huuhtomaan pois ärsyttäviä aineita, kuten voimakkaita mausteita, huonosti imeytyviä sokereita tai lieviä toksineja, ilman että kyse olisi sairaudesta.

Tietyt maitohappobakteerit, kuten *Lactobacillus reuteri*, auttavat pitämään vatsan tasapainossa, jolloin vatsa rauhoittuu ja palautuu nopeammin ennalleen.

Näistä perusteista huolimatta elintarviketarkastaja väittää valituksen kohteena olevan päätöksen perusteluissa ilmaisua kielletyksi lääkkeelliseksi väitteeksi, koska Ruokaviraston ohjeen (621/04.02.00.01/2023/5) mukaan ei saa antaa kuvaa, että "elintarvikkeilla tai niiden ainesosilla olisi ihmisen sairauksia ennalta ehkäiseviä, hoitavia tai parantavia ominaisuuksia."

Valittajan käyttämä ilmaisu ei kuitenkaan kerro itse tuotteen eikä edes *Lactobacillus reuteri* -maitohappobakteerin ominaisuuksista yhtään mitään vaan ainoastaan kuvaa, mihin kyseistä maitohappobakteerikantaa usein käytetään.

Elintarviketarkastajan tulkinnassa ei ole kyse laillisuusharkinnasta, vaan Ruokaviraston ohjeen esimerkin soveltamispiirin tarkoitushakuisesta laajentamisesta. Kenelle tahansa arkijärjellä ajattelevalle ihmiselle on täysin käsittämätöntä, että tuotteesta, jota nimenomaisesti ostetaan, myydään ja yleisesti apteekkien farmaseuttien toimesta suositellaan tiettyyn tarkoitukseen, ei saa kertoa, mikä tämä tarkoitus on, ei edes itse tuotteen ominaisuuksista mitään mainitsematta.

Joka tapauksessa tämänkin väite korjattiin viipymättä Valittajan saatua tiedon elintarviketarkastajan näkemyksestä, kuten seurantatarkastuksen tarkastuskertomuksessa 28.11.2024 on todettu."

Jos elintarvikkeesta esitetään elintarviketiedoissa ihmisen sairauksia ennalta ehkäiseviä, hoitavia tai parantavia ominaisuuksia, tai viitataan sellaisiin ominaisuuksiin, on kyseessä asetuksen (EU) N:o 1169/2011 (artiklan 7 kohta 3) vastainen elintarvikkeen lääkkeellinen markkinointi. Esimerkiksi elintarvikkeen tai sen sisältämän ainesosan käyttötarkoitus ei voi olla lääkkeellinen.

Ruokaviraston ohjeessa (621/04.02.00.01/2023/5) asia ilmaistaan seuraavasti: "elintarvikealan toimijat eivät saa esittää, viitata tai muuten antaa kuvaa, että toimijan valmistamilla, markkinoimilla tai jakelemilla elintarvikkeilla tai niiden ainesosilla olisi lääkkeellisiä vaikutuksia tai

käyttötarkoituksia. ”Elintarvikealan toimijat eivät voi myöskään siteerata, jakaa tai linkittää tutkimuksia, raportteja, julkaisuja tai muita tietolähteitä, joiden kautta annetaan kuva, että yrityksen valmistamilla, markkinoimilla tai jakelemilla elintarvikkeilla tai niiden ainesosilla olisi ihmisen sairauksia ennalta ehkäiseviä, hoitavia tai parantavia ominaisuuksia.”

Markkinointimateriaali, jossa väite esitettiin, oli ollut Apteekkariliiton ylläpitämässä ammattilaisille tarkoitettussa Salkku -nimisessä viestintäkanavassa. Elintarvikelainsäädäntö koskee samalla tavalla terveydenhuollon ammattilaisille tarkoitettuja markkinointimateriaaleja, myös niiden osalta on kiellettyä käyttää lääkkeellisiä väitteitä elintarvikkeista.

Toimijan edustaja totesi aiemmin vastineessaan sen, että käytettyä väitettä ei ole liitetty tuotteeseen vaan sen ainesosana olevaan maitohappobakteerikantaan. Samalla vastineessa myös viitataan siihen, että lääkkeellisen väitteen ”käytetään usein ripulin hoidossa” käyttö on ollut toimijan toiminnassa tietoista ja vastineen mukaan korkeintaan hyvin lievällä tavalla moitittavaa, jos lopullisessa perustelussa väite olisi edes kielletty”. Elintarvikkeen lääkkeellinen markkinointi ei ole lainsäädännön mukaan hyvin lievällä tavalla moitittavaa, vaan täysin kiellettyä.

Tieteellisten tutkimusten tai näytön liittäminen / linkittäminen tuotteen markkinoinnin yhteyteen on myös elintarvikkeen lääkkeellistä markkinointia, jos tutkimukset sisältävät tuotteesta / ainesosista väitteitä ihmisen sairauksia ennalta ehkäisevistä, hoitavista tai parantavista ominaisuuksista tai viittaavat niihin. Ja jos ainesosalle ei ole olemassa Euroopan komission hyväksymiä tai hyväksymistä odottavia terveysväitteitä, ei ravintolisän markkinoinnissa voi käyttää ihmisen elimistön terveyteen liittyviä väitteitä. Eli silloin edes mahdollisista olemassa olevista tai ”arkijärkisesti” ajatelluista terveysvaikutuksista ei tule kertoa markkinoinnissa.

Luonnollisesti maitohappobakteerien lääkkeellinen markkinointi on elintarvikkeiden osalta kielletty. Kuitenkin maitohappobakteerit ovat hyvä esimerkki siitä, ettei niistä julkaistuilla tieteellisillä tutkimuksilla ole painoarvoa elintarvikkeiden markkinoinnissa. Maitohappobakteereille ei löydy ravintolisän tyyliin tuotteeseen liittyviä väitteitä hyväksyttyjen terveysväitteiden rekisteristä tai ns. kasviperäisten aineiden odotuslistalta. Maitohappobakteereihin liittyen on julkaistu erittäin paljon erilaisia tutkimuksia. Kuitenkaan EFSA:n arvioiden mukaan tutkimusnäyttö ei ole vakuuttavaa, jonka vuoksi maitohappobakteereille ei ole hyväksytty terveysväitteitä. Samalla maitohappobakteerit eivät myöskään ole kasviperäisiä aineita, joten niihin liittyviä väitteitä ei myöskään ole ns. kasviperäisten aineiden odotuslistalla. Näin ollen riippumatta runsaasta julkaistujen tutkimusten määrästä, maitohappobakteereista ei olisi edes mahdollista esittää edes terveysväitteitä elintarvikkeiden kaupallisessa viestinnässä.

Vaikka ravintolisän ainesosasta olisi tehty tieteellisiä tutkimuksia, niin on lainsäädännön mukaan yksiselitteistä, että ravintolisää ei voi markkinoida siten, että se ennalta ehkäisisi, parantaisi tai hoitaisi sairautta / oiretta, koska tällainen markkinointi on lääkkeellistä. Jos markkinoinnissa on tarkoitus käyttää lääkkeellisiä väitteitä, on tuote tuotava markkinoille lääkkeenä, jolloin tulee noudattaa huomattavasti tiukempaa lääkelainsäädäntöä.

Siitä huolimatta, että ravintolisää myydään apteekissa, on toimijan tuote markkinoilla ravintolisänä eikä lääkkeenä. Kyseessä ei siis ole elintarviketarkastajan tulkinta tai Ruokaviraston ohjeen tarkoitushakuinen laajentaminen, vaan asia löytyy suoraan lainsäädännöstä. Ripuli on ihmisen sairaus. Ja jos elintarviketta markkinoidaan lääkkeellisellä käyttöaiheella "käytetään usein ripulin hoitoon" on se lainsäädännön vastaista. Ravintolisän ja / tai sen sisältämän ainesosan käyttötarkoitus on siis kuvattu sairauden hoitamisenä. Tällöin elintarvikkeen markkinoinnissa esitetty ilmaisu "käytetään usein ripulin hoidossa" on yksiselitteisesti asetuksen 1169/2011 artiklan 7 vastainen lääkkeellinen väite, jonka käyttö elintarvikkeen markkinoinnissa on kiellettyä.

"Tarkastuskertomus 11.6.2025 (Puhdas+ Berberiini) Tarkastuskertomuksessa 11.6.202510 todettiin, että yksittäisen ravintolisän markkinoinnissa käytetään yksittäistä lääkkeellistä väitettä, joka oli täsmälliseltä muodoiltaan "ruostehappomarja on perinteinen rohdoskasvi". Seurantatarkastuksella (tarkastuskertomus

29.9.2025)11 todettiin, että yksittäinen lääkkeellinen väite on poistettu tuotteen verkkosivulta, mutta on edelleen käytössä ravintolisän painetuissa pakkausmerkinnöissä, jotka toimijan edustaja lähetti tiedoksi 24.9.2025. Tämä on peruste päävelvoitteelle 1. Valittajan käyttämä väite "ruostehappomarja on perinteinen rohdoskasvi" ei kerro mitään itse tuotteen ominaisuuksista. Ruokaviraston Ravitsemus ja terveysväiteoppaassa mainitaan esimerkkinä lääkkeellisestä väitteestä ilmaisu "perinteinen kasvisrohto", mutta sanassa "kasvisrohto" on pääsanana "rohto", jolloin tarkoitetaan itse tuotteen olevan rohto eli lääkeaine. Sanassa "rohdoskasvi" puolestaan pääsanana on "kasvi", jolloin ei lääkeaineesta vaan kasvin käyttötarkoituksesta.

Valittaja ei ole ollut tietoinen siitä, että käyttötarkoituksen kertominen olisi kiellettyä, vaan on ymmärtänyt käyttötarkoituksen tuotteen ulkopuoliseksi taustatiedoksi sillä perusteella, ettei siinä varsinaisesti kerrota itse tuotteen ominaisuuksista mitään. Tämä ei ole käynyt esille myöskään aiemmassa tarkastuksessa 11.9.2024, jossa huomio on keskittynyt lähinnä siihen, onko ripuli sairaus.

Kaikesta huolimatta Valittaja on poistanut kyseisen ilmaisun tuotteen etämyyntisivuston pakkausmerkinnöistä välittömästi jo tarkastuksen yhteydessä ja viipymättä 30.6.2025 myös tuotteen pakkausmerkinnöistä. Seurantatarkastuksen yhteydessä 24.9.2025 Valittajan markkinointijohtaja lähetti vahingossa elintarviketarkastajalle etiketistä (tuotteen pakkausmerkinnöistä) vanhan version, jossa maininta rohdoskasvista tietysti edelleen näkyi.

Markkinointijohtaja oikaisi virheen heti 1.10.2025 huomattuaan sen tarkastuskertomuksesta ja tarkistettuaan asian sähköposteista. Näin ollen toisin kuin tarkastuskertomuksessa 29.9.2025 kerrotaan, tämäkin (mahdollinen) epäkohta oli seurantatarkastuksen hetkellä tosiasiaa jo korjattu.

Elintarviketarkastaja on kuitannut Valittajan oikaisun mutta Valituksen kohteena olevan päätöksen perusteluissa kuitenkin yllättäen riitauttanut asian todeten, että vaikka "toimijan edustajan vastineessa kertoman mukaan epäkohta oli korjattu ennen pöytäkirjan lähettämistä", se ei ole ollut todennettavissa, koska sitä ei ole saatettu tiedoksi Keski-Uudenmaan ympäristökeskukseen ennen pöytäkirjan lähettämishetkeä (29.9.2025). Tällöin tarkastuksen yhteydessä saatujen tietojen perusteella New Organics Oy ei ollut toiminut annetun kehotuksen mukaisesti.

Valituksen kohteena olevaa päätöstä perustellaan tältä osin käyttäen tietoisesti perusteena tosiasioiden vastaista perustetta, joka on saatu keinotekoisesti käännettyä prosessuaalisesti todeksi.”

Kuten toimijan edustaja kirjoituksessaan toteaa, Puhdas+ berberiinin markkinoinnissa käytetyssä sanassa ”rohdoskasvi” ilmaistaan käyttötarkoitus. Ruokaviraston ohjeessa (621/04.02.00.01/2023/5) asia ilmaistaan seuraavasti: ”elintarvikealan toimijat eivät saa esittää, viitata tai muuten antaa kuvaa, että toimijan valmistamilla, markkinoimilla tai jakelemilla elintarvikkeilla **tai niiden ainesosilla** olisi lääkkeellisiä vaikutuksia tai käyttötarkoituksia. Eli tuotteessa Puhdas+berberiini vaikuttavan ainesosan (kasvin) käyttötarkoitus on viitannut lääkkeellisyyteen.

Suoraan itse ravintolisään ei tule yleensäköhän kohdistaa väitteitä, vaan väitteet tulee käyttöehtojen edellyttämällä tavalla kohdistaa ravintolisän sisältämiin ainesosiin, jota kautta ne yhdistyvät tuotteeseen. Kuitenkin elintarvikkeen lääkkeellinen markkinointi on kiellettyä. Lääkkeellisten vaikutusten tai käyttötarkoituksiin viittaamisen kieltäminen esimerkiksi ravintolisän ollessa kyseessä koskee koko tuotetta, eli myös sen sisältämiä yksittäisiä ainesosia. Ruokaviraston ohjeeseen kokoamat ilmaisut ovat esimerkkejä lääkkeellisistä väitteistä, joita vastaavat ilmaisut ovat rinnastettavissa toisiinsa.

On tieteellinen tosiasia, että perinteinen ”kasvisrohto” on peräisin kasvikunnasta. Eli ymmärryksen mukaan kasvisrohto on peräisin perinteisenä pidetystä ”rohdoskasvista”. Yleisesti elintarviketiedoissa ”perinteinen rohdoskasvi” ilmaisun käyttö ravintolisän sisältämän pääainesosan kohdalla viittaa ravintolisällä olevan lääkkeellisiä ominaisuuksia, koska se sisältää luonnosta saatavaa perinteistä rohdoskasvia, jota pidetään lääkkeen omaisesti käytettävänä tuotteena.

Jos elintarvikkeesta esitetään elintarviketiedoissa ihmisen sairauksia ennalta ehkäiseviä, hoitavia tai parantavia ominaisuuksia, tai viitataan sellaisiin ominaisuuksiin, on kyseessä asetuksen (EU) N:o 1169/2011 (artiklan 7 kohta 3) vastainen elintarvikkeen lääkkeellinen markkinointi.

Toimijan edustaja kirjoittaa, että ilmaisuun ”rohto” liittyvää asiaa ei ole käsitelty aiemmassa tarkastuksessa 11.9.2024. Tämä yksinkertaisesti johtuu siitä, että kyseessä on ollut kaksi suunnitelmallista tarkastusta, jotka on tehty eri vuosina. Aiemmalla tarkastuksella tarkastaja ei ole ollut tietoinen tuotteesta, koska huomio on keskittynyt toisessa tuotteessa oleviin epäkohtiin, joka on silloin valikoitunut tarkastettavaksi. Tarkastuksilla on tarkastettu eri tuotteet, jotka ovat kuitenkin molemmat olleet ravintolisiä, eli samaan elintarvikeryhmään kuuluvia, ja joissa molemmissa on todettu lääkkeellistä markkinointia.

Toimijan edustajan kirjoittaman mukaan epäkohta oli korjattu ennen pöytäkirjan lähettämistä, mutta asia ei ole ollut tällöin todennettavissa, koska sitä ei ole saatettu tiedoksi Keski-Uudenmaan ympäristökeskukseen ennen pöytäkirjan lähettämishetkeä (29.9.2025).

Tarkastuskertomus lähetettiin 29.9.2025. Toimijan edustajan sähköposti saatiin tiedoksi 1.10.2025. Eli tarkastuskertomuksen lähetyshetkellä toimijan tekemästä korjauksesta ei ollut tosiasiallista tietoa. Samoin myös kuulemiskirje lähetettiin 29.9.2025.

Toimija on tällä hetkellä sähköpostitse nähdyn perusteella korjannut asian. Kuitenkaan asiaan liittyvää seurantatarkastusta ei ole tehty, koska toimijaa kuultiin (29.9.2025) elintarvikelain 55 §:n mukaisen määräyksen antamisesta, joka liittyi toimijan elintarvikkeiden markkinoinnissa tarkastuksilla todettuihin toistuviin epäkohtiin. Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta teki asiaa koskevan päätöksen (11.11.2025 § 126) ja asia on vielä kesken.

Koska toimijan elintarvikkeiden (ravintolisien) markkinoinnissa on ollut toistuvasti epäkohtia ohjauksesta ja kehotuksista huolimatta, on markkinoinnin lainsäädännön mukaiseksi korjaamisen varmistamiseksi tarpeen antaa elintarvikelain 55 §:ssä tarkoitettu määräys, jota tehostetaan uhkasakolla, jotta voidaan varmistaa jatkossa, että lääkkeellisiä ja harhaanjohtavia väitteitä ei käytetä elintarvikkeiden markkinoinnissa.

"Tarkastuskertomus 29.9.2025 (Puhdas+ NamiVita) Näiden aiempien epäkohtien lisäksi elintarviketarkastaja esittää lisäperusteena tarkastuskertomuksessa 29.9.2025 mainitun Valittajan tuotteen Puhdas+ NamiVita, josta Keski-Uudenmaan ympäristökeskus oli ennen seurantatarkastukseen liittyvän määräajan umpeutumista vastaanottanut ilmoituksen, että ravintolisää nimeltä NamiVita markkinoitiin "karkkimaisena". Elintarviketarkastaja katsoi tuotteen markkinoinnin harhaanjohtavaksi, koska tuotteen nimi on "NamiVita" ja esimerkiksi käyttöohjeet "aikuiset ja lapset: 2 karkkia päivässä, lapset 3-10 v: 1 karkki päivässä" sekä sosiaalisen median mainos ja julkaisu "näyttää karkilta, toimii kuin monivitamiini puhdas+ namivita, appelsiinin makuinen vitamiinikarkki" viittaavat yksiselitteisesti makeiseen. Myös tuotteen muoto on vastaava kuin markkinoilla olevan makeisen ("metsämarjat"). Tämä on peruste yhdistyy päävelvoitteeseen 1.

Valittaja ei pidä tuotenimeä Puhdas+ NamiVita tai sen markkinointia harhaanjohtavana.

Karamellimaisuutta jäljittelevän estetiikan hyödyntäminen

vitamiinivalmisteissa on yleisesti käytössä oleva ja kuluttajien tuntema konsepti.

Tällä on myös todettu saatavan tavanomaisista vitamiinivalmisteista

poikkeavia hyötyjä, kuten parempi noudattaminen (ne ovat maun ja muodon

vuoksi miellyttävämpiä käyttää) ja sopivuus erityisryhmille, joilla voi

olla nielemisvaikeuksia kokonaisilla tableteilla (kuten lapset ja vanhuksset).

Vastaavia valmisteita on Euroopassa laillisesti tarjolla lukemattomia ja niitä on myyty Suomessakin jo pitkään.

Tuotteen nimen ei ole ollut tarkoitus viitata makeiseen. "Nami" (englanniksi

"yam") on onomatopoeettinen "nam"-ääntä jäljittelevä sana: se matkii suun

liikettä ja ääntä, kun syödään jotain hyvää. Sanalla oli tarkoitus viitata

siihen, että kyseessä on hyvänmakuinen vitamiinivalmiste. "Vita" puolestaan

antaa kuluttajalle heti mielikuvan vitamiinivalmisteesta, ei karamellista.

Tuote ei myöskään ole nallekarkin tai muuten karamelliin muotoinen, kuten

monet muut markkinoilla olevat vastaavat valmisteet, vaan sen vadelmaa

jäljittelevä muoto viittaa pikemminkin vitamiineihin ja terveellisyteen kuin

karamelliin.

Sinänsä pitää paikkansa, että alussa tuotteen annostusohjeessa käytettiin

sanaa "karkki", mutta tämä ei ollut kovin näkyvästi markkinoinnissa esillä.

Kyseessä oli mainostoimiston idea, jolla pyrittiin hassuttelevasti hyödyntämään

vitamiinien yleisesti mielletyn terveellisuuden ja karamelliin yhdistyvien

mielikuvien vastakkaisuutta ja jonka kuka tahansa keskiverto kuluttaja

ymmärtää huumoriksi. Ilmaisun tulkitseminen kirjaimellisesti siten, että

olisi tarkoitettu tuotteen olevan karkkia, edellyttää asiayhteyden ja tuotteen muiden ominaisuuksien täydellistä sivuuttamista. Sana "karkki" kuitenkin poistettiin välittömästi kaikkialta, kun Valittaja sen havaitsi. Tuotteen pakkaustapana on ravintolisäpurkki, jossa on erityinen lapsiturvakorkki, mikä myös Ruokaviraston mukaan puoltaa sitä, ettei tuotetta myydä karamellina. Tuotteen pakkausmateriaaleissa on kehoitettu pitämään tuote poissa lasten ulottuvilta. Nämä tekijät yhdessä tekevät turhaksi sen elintarviketarkastajan huolen, että markkinointi johtaisi tuotteen liialliseen käyttöön lapsilla. Lisäksi tuotteen myyntikanavina ovat apteekit ja terveystuotekaupat sekä päivittäistavara-kaupoissa ravintolisähyllä tai vitamiinihyllä. Kuluttajalle ei näin ollen ole mitenkään voinut syntyä mielikuvaa, että kyseessä olisi jokin muu kuin vitamiinivalmiste eli ravintolisä. Ruokaviraston kanta asiaan ei ole niin yksiselitteinen kuin valituksen kohteena olevan päätöksen perusteluissa annetaan ymmärtää. Tiedusteltaessa asiaa Ruokaviraston erityisasiantuntija Anna Mizrahilta, hän vastasi, että sanan "nami" käyttäminen ravintolisän nimessä voi olla harhaanjohtavaa mutta että asiaan vaikuttavat myös käyttötarkoitus, tuotteen ulkomuoto (esim. nallen muotoinen viinikumi viittaa karamelliin), pakkaustapa (turvakorkillinen purkki viittaa muuhun kuin karamelliin) ja myyntitapa (myydäänkö selkeästi ravintolisänä vai karamellina). Mizrahi ei vahvista elintarviketarkastajan väitettä Ruokaviraston "selkeästä linjauksesta" sanalle "nami", vaan pikemminkin hänen vastauksensa osoittaa, ettei tällaista yksiselitteistä linjausta ole, vaan asiaan vaikuttavat monet tekijät. Näillä perusteilla NamiVita-tuotteen markkinointia ei ole ollut harhaanjohtavaa. Tuotetta on selvästi myyty ravintolisänä (vitamiinivalmisteena), ei karamellina. Valittaja on kuitenkin, varmistaakseen nimen säilymisen samana, muuttanut tuotteen nimen muotoon "Puhdas+ PehmoVita". Muutos toteutettiin 6.10.2025 alkavalla viikolla 41. Näin ollen siitä huolimatta, mihin tuotenimen Namivita arvioinnissa lopulta päädytään, mahdollinen epäkohta joka tapauksessa poistettiin viipymättä."

Toimijan edustaja antaa perusteluissaan ymmärtää, että tuotteen karkkina markkinoinnin idea on ollut mainostoimiston vastuulla. Vastineen mukaan esimerkiksi tuotteen turvakorkillinen pakkaustapa on ollut ravintolisälle ominainen.

On tosiasia, että elintarvikelainsäädännön mukaan toimija, tässä tapauksessa New Organics Oy, on lopullisessa vastuussa markkinoille päästetystä elintarvikkeesta, vaikka ulkopuolinen taho laatisi markkinointimateriaalin tai vastaisi markkinoinnista. Yleisesti se, että toimijan toimintaa voitaisiin pitää huolellisena, kuten aiemmin annettussa vastineessa on annettu ymmärtää, edellyttäisi sen, että tämänkaltaiset ja muut elintarvikkeen markkinoinnin lainsäädännön mukaisuuteen liittyvät asiat varmistettaisiin ja tarvittaessa korjattaisiin omavalvonnan toimenpiteenä ennen tuotteen markkinoille päästämistä.

Elintarvikkeiden markkinointia tarkastellaan kokonaisuutena, johon on vaikutusta mm. tuotteen kaikilla teksteillä ja mainoskuvilla. Kyseessä on ravintolisän markkinointiin liittyvä asia, jonka kokonaisuuden todettiin tarkastushetkellä tuotteen muiden ominaisuuksien kanssa olevan lainsäädännön vastaista. Koska tuotteen vapaaehtoinen markkinointiin liittyvä materiaali, tuotteen muoto, lainsäädännön edellyttämät tuotteen käyttöohjeet ja nimi muodostivat asiayhteyden keskenään, jossa ravintolisää markkinoitiin makeiseen rinnastettava tuotteena, jolloin kuluttajaa johdetaan harhaan. Asetuksen (EY) N:o 178/2002 artiklan 16 mukaan rajoittamatta yksityiskohtaisempien elintarvikelainsäädännön

säännösten soveltamista elintarvikkeiden merkinnät, mainonta ja esillepano, myös niiden muoto, ulkonäkö ja pakkaukset, käytetyt pakkausmateriaalit, tapa, jolla ne on aseteltu, ja olosuhteet, joissa ne esitellään, sekä tiedot, joita niistä annetaan millä tahansa tavalla, eivät saa johtaa kuluttajia harhaan.

Elintarvikkeen tietojen, kuten nimen ja käyttöohjeen sekä sen markkinoinnin harhaanjohtavuuden kokonaisuus tulee ottaa asiassa huomioon. Kuten kuulemiskirjeessä on todettu, ravintolisä on yksiselitteisesti tuotu markkinoille lainsäädännön vastaisesti "karkkimaisena". Verkkosivujen markkinointimateriaalit sekä mm. tuotteen käyttöohje ja sosiaalisen median julkaisut ovat viitanneet karkkiin. Vaikka materiaalit olisivat nyt jo "piilotettu" kuluttajilta, niin huomioiden markkinoilla jo olleen elintarvikkeen erityispiirteet ja ominaisuudet, kuten mainonta ja elintarvikkeen esillepano, muoto / ulkonäkö, sekä tapa ja olosuhteet, jolla se on ollut esillä, on nimessä olevan ilmaisun "nami" epätodennäköistä olettaa viittavan toimijan kertomaan ravintolisänä myytävän tuotteen herkulliseen makuun. Tällöin ravintolisän nimessä oleva ilmaisu "nami" on harhaanjohtava.

Toisin kuin toimijan edustajan perusteluissa ilmoitetaan, Ruokavirasto on vahvistanut Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen elintarviketarkastajan kannan. Asia vahvistettiin Ruokavirastosta sähköpostitse, jonka jakelussa kaksi toimijan edustajaa (markkinointijohtaja ja toimitusjohtaja) ovat myös olleet mukana, jolloin heidän voidaan olettaa olevan asiasta tietoisia.

Elintarviketarkastajan 18.9.2025 kirjoittama viesti sähköpostiketjuun toimijalle ja Ruokaviraston edustajalle: "Lopputulema kuitenkin on se, että ravintolisä on tuotu markkinoille "karkkimaisena". Markkinointimateriaalit sekä mm. käyttöohje ovat osittain viitanneet / viittaavat karkkiin. Vaikka materiaali olisi nyt jo "piilotettu", niin tämän vuoksi nimessä olevan ilmaisun "nami" on epätodennäköistä olettaa viittavan kertomaanne ravintolisänä myytävän tuotteen herkulliseen makuprofiiliin."

Ruokaviraston 19.9.2025 viimeisin vastaus asiaan liittyvään sähköpostiketjuun: "Ruokavirastolla ei ole asiaan lisättävää ja jaamme paikallisen elintarvikevalvontaviranomaisen näkemyksen asiasta." Viestin lähetti tuolloin Ruokaviraston erityisasiantuntija Anna Mizrahi

Toimijan edustajan perusteluissa kirjoitetun mukaan muuttanut tuotteen nimen muotoon Puhdas+ PehmoVita. Muutos toteutettu 6.10.2025. (Tuotetta on vielä 11.1.2026 havaittu olevan vähittäismyynnissä nimellä Puhdas+ NamiVita.)

"3.1.3 Muita taustatietoja tarkastuksista ja niissä ilmenneiden tietojen huomioimisesta Kyseessä olevan elintarviketarkastajan toiminnasta on puuttunut vuorovaikutuksellinen ohjaus, mikä on huomattavasti hankaloittanut asiointia. Hän ei esimerkiksi ole yksilöinyt tarkastuksessa ilmoitettavia tietoja ja dokumentteja, vaan on enempää kyselemättä kirjannut niiden puuttumisen epäkohdaksi."

Toimijaa on vuosien aikana neuvottu ja ohjattu useita kertoja suunnitelmallisiin elintarvikevalvonnan tarkastuksiin liittyvissä asioissa käytössä olevien resurssien ja elintarvikealan toimijoiden tasapuolisen kohtelun edellyttämän etiketin mukaisesti. Toimijaa on ohjattu esimerkiksi kertomalla lisätietoja tarkastuksen viimeisimmästä tilanteesta ja pyydetty toimittamaan lisää tarvittavia tarkentavia asiakirjoja. Joskus on asetettu määräaika asiakirjojen lähettämisen varmistamiseksi, mutta kaikkia tarvittavia asiakirjoja ei ole saatu pyynnöstä huolimatta, jolloin tarkastus on viety loppuun saatavissa olevilla tiedoilla. Ohjauksen ja neuvonnan toteennäyttämisestä on olemassa toimijan edustajan kanssa käytyä ”sähköpostien vaihtoa” usean vuoden ajalta (alkaen 2016).

Puhdas+ Berberiini -tuotetta koskevan tarkastuksen (29.9.2025) kohdalla hän on jopa kieltäytynyt hyväksymästä inhimillisen virheen korjaamista (vahingossa lähetetty pakkausmerkintöjen vanha versio) sillä perusteella, että ”sitä ei ole saatettu tiedoksi Keski-Uudenmaan ympäristökeskukseen ennen pöytäkirjan lähettämishetkeä”, ja pelkästään tällä perusteella ”New Organics Oy ei ollut toiminut annetun kehotuksen mukaisesti”, vaikka tosiasiasa oli toiminut.

Elintarviketarkastaja on siis perustellut Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnalle tekemää esitystään todennäköisesti virheelliseksi tietämällensä oletuksella säilyttääkseen Valittajan markkinoinnin epäkohdista edes yhden vielä muodollisesti korjaamattomana, jotta voisi osoittaa, ettei kehotusta ole noudatettu.”

Tarkastaja ei ole kieltäytynyt hyväksymästä virheen korjaamista, mutta asiaa ei ole tosiasiasa saatu tiedoksi ennen tarkastuskertomuksen lähettämistä ja kuulemisen lähettämistä. Tarkastuskertomus ja kuuleminen lähetettiin 29.9.2025. Toimijan edustaja lähetti sähköpostitse pakkausmerkinnät 1.10.2025. Eli valmiin tarkastuskertomuksen lähetys hetkellä 29.9.2025 toimijan tekemästä korjauksesta ei ollut tarkastajalla mitään tietoa. Asia on tällöin tarkastuskertomuksessa arvioitu Ruokaviraston Oiva-ohjeiden mukaisesti arvosanalla huono D. Kuten aikaisemmin kerrottiin, niin asiaan liittyvää seurantatarkastusta ei ole tehty, koska asia on kesken.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätöstä ei ratkaistu tämän yksittäisen asian perusteella. Päätös on perustunut kokonaisuudessaan toimijan ravintolisien markkinoinnin epäkohtien toistuvuuteen samaan elintarvikeryhmään kuuluvien ravintolisien osalta, jotka on todettu tarkastellulla aikavälillä peräkkäisillä suunnitelmallisilla tarkastuksilla.

Toimijan toiminta viittaa siihen, että lääkkeellisen, harhaanjohtavan ja väiteasetuksen vastaiseen markkinoinnin lopettamiseen ei voida riittävällä tavalla vaikuttaa suunnitelmallisen elintarvikevalvonnan tarkastuksiin liittyvillä menettelytavoilla, kuten neuvonnalla, ohjauksella ja kehotuksilla, on tarpeen antaa uhkasakolla tehostettu elintarvikelain § 55 mukainen määräys epäkohtien korjaamisen / poistamisen varmistamiseksi jatkossa.

”Yleisesti päätöksen perustelut antavat ymmärtää, että tarkastuksissa olisi tarkastettu vain 1-3 ravintolisää Valittajan koko 200 elintarvikkeeksi luokiteltavan tuotteen valikoimasta. Tämä antaa väärän kuvan tarkastuksen kattavuudesta. Tosiasiasa tarkastuksen keskittyminen tiettyihin tuotteisiin johtuu elintarviketarkastajan jo ennen tarkastusta saamiin tietoihin. Paitsi että ravintolisien markkinointiin kohdistuu hyvin vilkasta kansalaisaktivismia, myös markkinoilla toimivat yritykset tekevät toisistaan ilmoituksia, mikä korostuu Valittajan

kohdalla: koska New Organics Oy on hyvin nopeasti kasvava yritys, kilpailijat kohdistavat siihen tavanomaista suurempaa huomiota.

Elintarviketarkastajan esittämä väite, että Valittaja on antanut vastineessaan viitteitä siitä, että lääkkeellisen väitteen käyttö olisi ollut tietoista ja tarkoituksellista, ei voi olla muuta kuin tarkoitushakuista vääristelyä.

Hänen perusteeksi esittämänsä tieteellisiin tutkimuksiin perehtyminen ei väitteen käytöstä tällaista tee. Tilanne, jossa Valittaja on joutunut tasapainoilemaan pyrkiessään kertomaan tuotteesta kuluttajalle olennaiset tiedot mutta samalla noudattamaan absurdin rajoille laajennettuja kieltoja, on ollut äärimmäisen haastava. Tässä tasapainossa pysyminen on kuitenkin ollut Valittajan toiminnassa johtavana periaatteena."

Käytännössä tarkastuksilla on tarkastettu 1–3 tuotetta vuosittain.

Tarkastettavien tuotteiden määrä riippuu yleisesti toiminnan riskiluokasta ja tuotteiden määrästä. Elintarvikevalvonnan tarkastukselle valitut tuotteet perustuvat riskinarviointiin, jolloin esimerkiksi kuluttajalta tai muulta taholta saatu haittailmoitus / ilmianto tuotteen lääkkeellisestä markkinoinnista nostaa tuotteen riskiä, ja tuote valikoituu siten todennäköiseksi tarkastuksen kohteeksi.

On siis totta, että tarkastajan tietoon tulee yleisesti ilmoituksia useiden toimijoiden osalta liittyen ravintolisien ja muiden elintarvikkeiden epäkohtiin. Ilmoitukset usein perustuvat kuluttajien ja toisten yritysten havaintoihin ja ovat monesti aiheellisia. Tosiasia on myös se, jos markkinoille saatetuissa tuotteissa ei ole havaittavia epäkohtia esimerkiksi kuluttajien tai muiden yritysten arvion mukaan, ei niistä myöskään tule ilmoituksia.

Tieteellisiin tutkimuksiin perehtyminen on jokaisen vapaasti valittavissa eikä asialla ole vaikutusta päätökseen. Kuitenkaan tieteellisiä tutkimuksia esimerkiksi ravintolisän ainesosista ei tule millään tavalla liittää maitohappobakteereita sisältävään tuotteeseen, jos ne sisältävät lääkkeellisiä väitteitä, koska kyseisessä tapauksessa ei ole lääkevalmiste vaan elintarvike, jota myydään esimerkiksi apteekissa. Kuten aikaisemmin on todettu, etenkin maitohappobakteerit ovat hyvä esimerkki siitä, ettei niistä julkaistuilla tieteellisillä tutkimuksilla ole painoarvoa elintarvikkeiden markkinoinnissa, koska niille ei myöskään ole hyväksyttyjä (tai odotustilassa olevia väitteitä), joita voisi elintarvikkeen markkinoinnissa käyttää.

Toimijan maitohappobakteereja sisältävän ravintolisän lääkkeellisen väitteen tietoisella ja tarkoituksellisella käytöllä tarkoitetaan sitä, että toimijan aiemmassa vastineessa kerrotaan, kuinka yritys on pyrkinyt käyttämään väitteestä erilaista sanamuotoa kuin Ruokaviraston väiteoppaassa esimerkkinä ilmoitettu lääkkeellinen väite. Väiteoppaassa esimerkkinä käytetty lääkkeellinen väite on "hoitaa ripulia" ja toimijan markkinoinnissa käyttämä "käytetään usein ripulin hoitoon".

Elintarvikelainsäädännön näkökulmasta voidaan todeta, että molemmat väitteet ovat elintarvikkeiden markkinoinnissa kiellettyjä lääkkeellisiä väitteitä, koska ne viittaavat elintarvikkeella tai sen ainesosalla olevan osuutta ihmisen sairauden hoitamiseen.

Toimijaa on myös vuonna 2018 sähköpostitse neuvottu / ohjeistettu verkkosivuilla olevaan ravintolisään liittyvän blogitekstin ”kuusi tapaa tukea vatsasi hyvinvointia” korjaamisesta, koska siellä kirjoitettiin turistiripulin hoidosta, joka on viitannut lääkkeellisiin ominaisuuksiin.

Aiemmassa vastineessa toimijan edustaja kertoo New Organics Oy:llä olevan nykyään valikoimassa noin 200 elintarvikkeeksi luokiteltavaa tuotetta. Samalla vastineessa vedotaan määräysten epäkohtien vähyyteen ja siihen, että niitä on ollut vain kerran vuodessa ja erityyppisissä tuotteissa suuresta tuotemäärästä huolimatta.

Jos yrityksellä on valikoimassaan noin 200 elintarvikkeeksi luokiteltavaa tuotetta, voi toiminnan riskiluokka olla korkea. Erityisesti riskiluokka on korkea silloin, jos tuotteet ovat pääosin ravintolisäksi luokiteltavia ja niistä käytetään markkinoinnissa väitteitä. Tällöin suuri tuotemäärä ja runsas väitteiden käyttö eri markkinointikanavissa edellyttävät sitä, että toimijalla on oltava käytössään riittävä erityisosaaminen esimerkiksi ravintolisien markkinoinnissa käytettyjen väitteiden osalta.

Tarkastellulta jaksolta 29.6.2023 - 29.9.2025 toiminnan tarkastuksilla on havaittu elintarvikkeiden markkinoinnissa korjattavaksi arvioituja epäkohtia toistuvasti. Usein tarkastuskertomusten rivi (13.3 markkinointi) on sisältänyt enemmän kuin yhden epäkohdan, jotka arvioidaan Oiva-järjestelmän mukaisesti samalla tarkastettavalla rivillä.

Tarkastuskertomuksissa epäkohtia ko. rivillä on ollut yhteensä viisi liittyen elintarvikkeiden lääkkeelliseen markkinointiin ja yhteensä neljä liittyen elintarvikkeiden harhaanjohtavaan / väiteasetuksen vastaiseen markkinointiin. Kaikki tuotteet, joissa epäkohtia on havaittu ovat olleet ravintolisiä, eli samaan elintarvikeryhmään kuuluvia. Yhdellä tarkastuksella on tarkastettu 1–3 ravintolisää koko valikoimasta. Samaan kerran tarkastettuun ravintolisään ei pääsääntöisesti kohdisteta uutta tarkastusta, ellei esimerkiksi sen koostumus olennaisesti muutu.

Epäkohtia on todettu toistuvasti jokaisella suunnitelmallisella tarkastuksella tarkastellun jakson aikana. Toimijan toimintaan on tarkoitus kohdistaa elintarvikevalvonnan suunnitelmallinen tarkastus elintarvikevalvonnan järjestelmän riskinarvioinnin perusteella (riskiluokka 4) kaksi kertaa vuodessa. Toimintaan on tehty kolme suunnitelmallista tarkastusta, joiden osalta havaittujen epäkohtien vuoksi on tehty neljä seurantatarkastusta. Eli jokaista suunnitelmallista tarkastusta kohti on tehty vähintään yksi seurantatarkastus.

Toimijalla on siis valikoimassaan noin 200 elintarvikkeeksi luettavaa tuotetta, joista elintarvikevalvonnan tarkastuksella tarkastetaan 1–3 kappaletta. Kaikki tarkastetut toimijan tuotteet ovat olleet ravintolisiä, eli samaan tuoteryhmään kuuluvia. Jos elintarvikkeiden markkinoinnissa käytetään lääkkeellisiä / harhaanjohtavia / väiteasetuksen vastaisia väitteitä, on kyseessä (HE 3/2021) tarkoittama laiminlyönti. Jos edellä mainittuja väitteitä käytetään elintarvikealan toimijan ravintolisien markkinoinnissa toistuvasti, on kyseessä toistuva laiminlyönti.

Toimijan edustajan aiemmassa vastineessa kirjoittaman mukaan tarkastuksilla todetut epäkohdat ovat perustuen tuotevalikoiman suureen määrään olleet ”pikemminkin satunnaisia lipsahduksia kuin huolimattomuutta tai varsinkaan piittaamattomuutta osoittavia todisteita.” Samalla epäkohtien esitetään johtuvan tarkastuksilla eri asioiden painotuksista ja tiukentuneista tulkinnoista. Ja todetaan se, ettei yhtiö ole tiedon saatuaan toistanut samoja epäkohtia.

Toimijan toiminnan markkinointiin liittyvien väitteiden käytön ei tule perustua siihen, että asiat korjataan jokaisen elintarvikevalvonnan tarkastuksen yhteydessä vasta tarkastuskertomuksen kehotuksesta / korjattavaa arvioinnista. Tällöin asian toistuvuuteen voidaan puuttua elintarvikelain mukaisella hallintopakolla.

Hallinnollisia pakkokeinoja voidaan tarvittaessa tehostaa uhkasakolla, jos elintarvikealan toimija on aiemmin jättänyt noudattamatta säännöksiä ja kehotuksen antamista ei voida laiminlyönnin toistuvuuden tai muun syyn vuoksi pitää riittävänä. (Hallituksen esitys eduskunnalle elintarvikelaiksi ja laiksi sakon täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta 3/2021).

Toimijan toimintapa elintarvikkeiden markkinoinnissa antaa viitteitä siitä, että suunnitelmallisen elintarvikevalvonnan keinot eivät ole riittäviä lääkkeellisen, harhaanjohtavan ja perustelemattoman väiteasetuksen vastaisen markkinoinnin lopettamiseksi. Näin ollen (HE 3/2021 ”kehotuksen antamista ei voida laiminlyönnin toistuvuuden tai muun syyn vuoksi pitää riittävänä”).

3.1.4 Elintarvikelain 55 §:n määräys ja 68 §:n uhkasakko

Valituksen kohteena olevan päätöksen määräyksille ja uhkasakoille tulisi löytyä johdonmukainen peruste viimeisimmästä tarkastuskertomuksesta 29.9.2025. Siinä listatuissa kolmesta valvontatoimenpiteestä kuitenkin vain yhden, Puhdas+ Berberiini -tuotteen kohdalle on kirjattu ”Elintarvikemääräysten vastaisuuden poistamismääräys EtL 55 §”. Kahden muun huomion kohdalle on kirjattu valvontatoimenpiteeksi ”kehotus”, minkä johdosta niistä ei luottamuksensuojan nojalla pitäisi välittömästi seurata ankarampaa toimenpidettä, varsinkaan kun toinen korjattiin viipymättä ja toiselle saatiin siirtymäaika. Näin ollen ainoa epäkohta joka tarkastuskertomuksen 29.9.2025 pohjalta voisi antaa riittävän syyn elintarvikelain 55 §:n määräykselle, on Puhdas+ Berberiini -tuotteen markkinoinnissa käytetty lääkkeelliseksi tulkittu väite.

Puhdas+ Berberiini -tuotteen markkinoinnissa käytetty väite puolestaan on tullut korjatuksi jo hyvissä ajoin ennen tarkastusta. Se on päätöksen perusteluissa esitetty korjaamattomana ainoastaan sillä muodollisella perusteella, ettei elintarviketarkastaja ole suostunut hyväksymään Valittajan oikaisua.

Tästä johtuen ainoa valituksen kohteena olevan päätöksen peruste, joka voisi viimeisimmän tarkastuskertomuksen pohjalta tulla kyseeseen määräysten ja uhkasakkojen perusteena, on epätosi.

Yllä on hallituksen esitykseen viitaten osoitettu, että olemassa olevan epäkohdan lisäksi uhkasakon määrääminen edellyttäisi, että sen päävelvoite on selkeästi yksilöity siten, että siinä täsmennetään sekä korjattavat epäkohdat että toimenpiteet, joilla kukin niistä tulisi korjata. Valituksen kohteena oleva päätös ei täytä näistä edellytyksistä kumpaakaan. Päätöksen antamisen hetkellä kaikki epäkohdat oli jo korjattu, eli mitään päävelvoitteen perusteeksi kyseeseen tulevaa epäkohtaa ei ollut olemassa. Tästä syystä päävelvoitteet on muotoiltu yleisessä muodossa siten, että ne kohdistuvat hypoteettisiin epäkohtiin. Tällainen uhkasakon käyttö ei ole hyväksyttävää ja rinnastuu

hallituksen esityksessä mainittuun esimerkkiin riittämättömästi yksilöidystä päävelvoitteesta ("työpaikan toimitilat tulee saattaa työturvallisuuslainsäädännön edellyttämään kuntoon").

Tarkastuskertomuksessa 29.9.2025 ilmoitetaan, että toimijaa kuullaan elintarvikelain 55 §:n mukaisen määräyksen antamisesta (TUUDno-2025-2000). Tässä hallintolain edellyttämässä kuulemisessa kerrotaan asiaan liittyvät taustatiedot, joita tarkastuksilla on havaittu, ja joilla on pyritty osoittamaan lääkkeellisen ja harhaanjohtavan markkinoinnin toistuvuus toimijan elintarvikkeiden kohdalla. Kuulemisessa on tuotu esiin epäkohtia kahden vuoden ajalta, jotta niiden toistuvuus todettavissa. Kuuleminen on toimitettu samana päivänä kuin tarkastuskertomus.

Asioita on myös tarkennettu esimerkiksi toimijan antaman vastineen perusteella päätökseen. Päätös perustuu siihen, että New Organics Oy:n elintarvikkeiden markkinoinnissa on tarkastuksilla todettu toistuvia epäkohtia, joiden korjaaminen on seurantatarkastuksen avulla varmistettu. Toimijan kuluttajille tarkoitettussa (sekä terveydenhoitoalan ammattilaisille tarkoitettussa) markkinointimateriaalissa on toistuvasti todettu elintarvikelainsäädännön vastaista markkinointia. Lainsäädännön vastainen markkinointi on ollut Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 vastaista lääkkeellistä / harhaanjohtavaa ja / tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006 vastaista.

Koska epäkohtia elintarvikkeiden markkinoinnissa, kuten lääkkeellistä markkinointia, harhaanjohtavaa markkinointia ja väiteasetuksen vastaista markkinointia, on ollut toistuvasti suunnitelmallisen elintarvikevalvonnan neuvonnasta, ohjauksesta ja kehotuksista huolimatta epäkohtia, toimijan New Organics Oy:n epäkohtien toistuvuus elintarvikkeiden markkinoinnissa viittaa siihen, että elintarvikkeiden lääkkeellistä, harhaanjohtavaa ja väiteasetuksen vastaista markkinointia ei voida kokonaan poistaa / lopettaa suunnitelmallisen elintarvikevalvonnan menetelmien, kuten tarkastuksilla annettujen kehotusten avulla. Tällöin markkinoinnin lainsäädännön mukaiseksi korjaamisen varmistamiseksi jatkossa on tarpeen antaa elintarvikelain 55 §:ssä tarkoitettu määräys, jonka päävelvoitteita tehostetaan uhkasakolla.

Hallituksen esityksessä elintarvikelain 55 §:n määräyksen yhdeksi edellytykseksi asetettu toistuvuus tulee tulkita edellä perustellulla tavalla saman epäkohdan toistumiseksi. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kaikki epäkohdat ovat olleet keskenään hyvin eri tyyppisiä. Ainoa yhdistävä tekijä on ollut kolmen väittämän (väitetty) lääkkeellisyys. Näissäkin tapauksissa kielletyksi tulkitut väitteet ovat keskenään niin erilaisia, ettei aiemman epäkohdan ymmärtäminen kielletyksi auta ymmärtämään myöhempää: kiello viitata erektioon ja reseptittömyyteen Erexion XXL -tuotteen markkinoinnissa ei ohjaa ymmärtämään, ettei maitohappobakteerien notorista käyttötarkoitusta saa mainita Puhdas+ Vahva Maitohappobakteerin markkinoinnissa; eivätkä nämä yhdessä ohjaa ymmärtämään miksei Puhdas+ Berberiini -tuotteen ainesosan kuulumista perinnekulttuuriin saa kertoa. Täten toistuvuus ei ole asiassa ollut sellaista, että se osoittaisi Valittajan toiminnassa sellaista piittaamattomuutta, että samojen epäkohtien olisi syytä olettaa toistuvan. Näillä perusteilla elintarvikelain 55 §:n määräyksen antamisen ja varsinkin 68 §:n uhkasakon asettamisen edellytykset eivät täyty.

Myös valituksen kohteena olevassa päätöksessä asetettujen uhkasakkojen määrällinen kohtuuttomuus (yhteensä 20 000 €) tulee selkeästi esiin, kun sitä verrataan seuraamusmaksun 5 000 €:n enimmäismäärään: asetettujen uhkasakkojen yhteismäärä on

siihen nähden nelinkertainen, vaikka osa seuraamusmaksua koskevan lainkohdan soveltamisperusteista on hyvinkin vakavia laiminlyöntejä (esim. "ei noudata 17 §:ssä säädettyä vakavia vaaroja tai ruokamyrkytyksiä koskevaa ilmoitusvelvollisuutta").

Elintarvikevalvonnan tarkastuksilla käytetään Oiva-järjestelmää, jonka laatimat Ruokaviraston ohjeet perustuvat elintarvikelainsäädäntöön. Jos elintarvikkeen markkinointi on lääkkeellistä, harhaanjohtavaa tai väiteasetuksen vastaista, muodostuu arvosanaksi joko korjattavaa C tai huono D, joista kumpikin voi sisältää useita erilaisia epäkohtia. Arvosanaksi muodostuu C korjattavaa, jos epäkohdat heikentävät elintarviketurvallisuutta tai johtavat kuluttajaa harhaan. Pääsääntöisesti arvosanaksi muodostuu Huono D, jos epäkohdat vaarantavat elintarviketurvallisuutta tai johtavat kuluttajaa vakavasti harhaan tai toimija ei ole noudattanut annettuja määräyksiä. Annettujen määräyksien noudattamatta jättäminen tarkoittaa myös sitä, että arvosana korjattavaa C on annettu toistuvasti, eikä voida varmistua asian lopullisesta korjaamisesta.

(Hallituksen esitys eduskunnalle elintarvikelaiksi ja laiksi sakan täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta 3/2021) Hallituksen esityksessä todetaan, että 1 § momentin 2 mukaan lain tarkoituksena olisi myös varmistaa elintarvikesäännösten riskiperusteinen soveltaminen. Elintarvikesäännösten velvoitteita toimeenpantaessa ja niiden noudattamista valvottaessa olisi otettava huomioon toimijan harjoittaman toiminnan luonne ja laajuus sekä muut elintarviketurvallisuuteen ja kuluttajansuojaan vaikuttavat seikat. Riskiperusteisuutta sovellettaisiin siinä laajuudessa kuin se kulloinkin kyseessä olevan lainsäädännön osalta on mahdollista. Jos esimerkiksi jonkin elintarvikkeen koostumukselle tai merkinnöille on säädetty yksityiskohtaiset vaatimukset, niistä ei voi poiketa riskiperusteisesti, ellei tästä olisi nimenomaan erikseen säädetty. Toimijan harjoittamalla omavalvonnalla on vaikutusta toiminnasta aiheutuvaan riskiin.

Ravintolisien markkinoille saattaminen (valmistuttaminen, tukkumyynti) on korkean riskiluokan toimintaa. Ravintolisiä markkinoille saattava toimija vastaa tuotteen turvallisuudesta. Esimerkiksi elintarviketiedot ja markkinointi ovat osa tuotteen turvallisuuteen liittyviä asioita. Jos elintarvikkeen markkinoinnissa / elintarviketiedoissa annetaan sellainen kuva, että elintarvikkeeseen liittyy ihmisen sairauksia ennalta ehkäiseviä, hoitavia tai parantavia ominaisuuksia, tai viitataan sellaisiin ominaisuuksiin, tai harhaanjohtavia tietoja, tai esitetään väiteasetuksen vastaisia väitteitä, ei asian tarkastamisesta voi poiketa riskiperusteisesti, vaan asia arvioidaan Oivassa joko korjattavaksi tai huonoksi.

Toimijan on elintarvikelainsäädännön mukaan varmistettava toimintansa olevan kaikilta osin asianmukaista. Myös toimijan harjoittaman omavalvonnan yleinen toimivuus ja tehdyt toimenpiteet vaikuttavat asiaan. Esimerkiksi, jos toimija ei noudata riittävää huolellisuutta ja omavalvonnassaan havaitse ja hallitse riittävällä tasolla toimintaan liittyviä riskejä, korjaa itsenäisesti havaittuja epäkohtia, kuten toistuvia lääkkeellisiä väitteitä, harhaanjohtavia väitteitä tai perustelemattomia väitteitä

markkinoille saatetuissa elintarvikkeissa, ilman elintarvikevalvonnan puuttumista asiaan toistuvilla kehotuksilla, niin omavalvonta ei tällöin toteudu toiminnassa riittävällä laajuudella. Tällöin toiminta ei ole lainsäädännön mukaista.

Toimijan elintarvikkeiden, tässä tapauksessa samaan elintarvikeryhmään kuuluvien ravintolisien lääkkeellinen markkinointi on näin ollen ollut toistuvaa, koska asiasta on annettu kehotuksia peräkkäisillä tarkastuksilla noin kahden vuoden aikana ja lääkkeellistä markkinointia ei ole kokonaan lopetettu kehotuksista huolimatta. Jos toimijan toiminnassa tarkastusten yhteydessä todetaan toistuvasti esimerkiksi lääkkeellistä tai harhaanjohtavaa markkinointia tai toimija ei ole noudattanut annettuja määräyksiä, voidaan asiaan puuttua elintarvikelain mukaisella hallintopakolla.

Toimijan edustaja vetoaa siihen, että "toistuvuus ei ole asiassa ollut sellaista, että se osoittaisi Valittajan toiminnassa sellaista piittaamattomuutta, että samojen epäkohtien olisi syytä olettaa toistuvan". Kuitenkin elintarvikkeita on markkinoitu lääkkeellisillä ja harhaanjohtavilla väitteillä toistuvasti. Elintarvikkeiden lääkkeellinen ja harhaanjohtava markkinointi on tulkittavissa vakavaksi laiminlyönniksi, koska ne molemmat kielletään suoraan EU: elintarvikkeita koskevassa lainsäädännössä.

Päätöksen tehosteeksi asetettujen uhkasakkojen määrä perustuu arvioon, jossa pyritään pohtimaan lainsäädännön vastaisesta toiminnasta saatavan hyödyn rahallista määrää.

3.1.5 Johtopäätelmiä Edellä lausutun perusteella Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta on määrännyt kyseessä olevat päävelvoitteet ja niihin liitetty uhkasakot tilanteessa, jossa mikään yllä viitatuista elintarvikelain 55 ja 68 §:ien tai uhkasakkolain 3.1 §:n soveltamisedellytyksistä ei toteudu. Uhkasakkoa käytetään valituksen kohteena olevassa päätöksessä uhkasakkolain tarkoituksen vastaisesti rangaistusluonteisena seuraamuksena sen jälkeen, kun viitatus epäkohdat on jo korjattu. Valituksen kohteena oleva päätös ei edusta hyvää hallintotapaa. Puhdas+ Berberiini -tuotetta koskevasta jo korjatusta epäkohdasta on yritetty tehdä muodollisesti korjaamaton pöytäkirjassa olevaan oikaisemattomaan virheeseen nojautuen. Lisäksi Valittajan pyrkimykset säännösten noudattamiseen on pyritty tarkoitushakuisilla tulkinnoilla vääristelemään tietoiseksi säännösten noudattamatta jättämiseksi. Asiassa ei myöskään ole noudatettu suhteellisuusperiaatetta: Kyseiset niin sanotut lääkkeelliset väittämät ovat olleet (1) reseptivapauden mainitseminen sekä (2) kaikkien muutoinkin tietämän käyttötarkoituksen ja (3) ainesosan historiallisen käyttötarkoituksen kertominen. Mikään näistä ei Valittajan käsityksen mukaan aiheuta suurta vaaraa kuluttajille, varsinkaan enää sen jälkeen, kun ne on jo korjattu.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätöstä ei ratkaistu tämän berberiiniin liittyvän asian perusteella. Päätös on perustunut kokonaisuudessaan toimijan ravintolisien markkinoinnin epäkohtien toistuvuuteen samaan elintarvikeryhmään kuuluvien ravintolisien osalta, jotka on todettu tarkastellulla aikavälillä peräkkäisillä suunnitelmallisilla tarkastuksilla. Toimijan toiminta viittaa siihen, että lääkkeellisen, harhaanjohtavan ja väiteasetuksen vastaiseen markkinoinnin lopettamiseen ei voida riittävällä tavalla vaikuttaa suunnitelmallisen

elintarvikevalvonnan tarkastuksiin liittyvillä menettelytavoilla, kuten neuvonnalla, ohjauksella ja kehotuksilla, on tarpeen antaa uhkasakolla tehostettu elintarvikelain § 55 mukainen määräys epäkohtien korjaamisen / poistamisen varmistamiseksi jatkossa.

Toimijalla on siis valikoimassaan noin 200 elintarvikkeeksi luettavaa tuotetta, joista elintarvikevalvonnan tarkastuksella vuosittain tarkastetaan 1–3 kappaletta. Kaikki tarkastetut toimijan tuotteet ovat olleet ravintolisiä, eli samaan tuoteryhmään kuuluvia. Jos elintarvikkeiden markkinoinnissa käytetään lääkkeellisiä / harhaanjohtavia / väiteasetuksen vastaisia väitteitä, on kyseessä (HE 3/2021) tarkoittama laiminlyönti. Jos edellä mainittuja väitteitä käytetään elintarvikealan toimijan ravintolisien markkinoinnissa toistuvasti, on kyseessä toistuva laiminlyönti.

Toimijan toiminnan markkinointiin liittyvien väitteiden käytön ei tule perustua siihen, että asiat korjataan jokaisen elintarvikevalvonnan tarkastuksen yhteydessä vasta tarkastuskertomuksen kehotuksesta / korjattavaa arvioinnista. Tällöin asian toistuvuuteen voidaan puuttua elintarvikelain mukaisella hallintopakolla.

Hallinnollisia pakkokeinoja voidaan tarvittaessa tehostaa uhkasakolla, jos elintarvikealan toimija on aiemmin jättänyt noudattamatta säännöksiä ja kehotuksen antamista ei voida laiminlyönnin toistuvuuden tai muun syyn vuoksi pitää riittävänä. (Hallituksen esitys eduskunnalle elintarvikelaiksi ja laiksi sakon täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta 3/2021).

Toimijan toimintapa elintarvikkeiden markkinoinnissa antaa viitteitä siitä, että suunnitelmallisen elintarvikevalvonnan keinot eivät ole riittäviä lääkkeellisen, harhaanjohtavan ja perustelemattoman väiteasetuksen vastaisen markkinoinnin lopettamiseksi. Näin ollen (HE 3/2021 ”kehotuksen antamista ei voida laiminlyönnin toistuvuuden tai muun syyn vuoksi pitää riittävänä”).

Koska toimijan ravintolisien markkinoinnin epäkohtien toistuvuus peräkkäisillä suunnitelmallisilla tarkastuksilla viittaa siihen, että lääkkeellisen, harhaanjohtavan ja väiteasetuksen vastaiseen markkinoinnin lopettamiseen ei voida riittävällä tavalla vaikuttaa suunnitelmallisen elintarvikevalvonnan tarkastuksiin liittyvillä menettelytavoilla, kuten neuvonnalla, ohjauksella ja kehotuksilla, on ollut tarpeen antaa uhkasakolla tehostettu elintarvikelain § 55 mukainen määräys epäkohtien korjaamisen / poistamisen varmistamiseksi jatkossa.

3.2 Vaatimuksen 2 (oikeudenkäyntikulut) perusteet

Päätös kohdistuu merkittävällä tavalla Valittajan liiketoimintaan ja vaikuttaa liiketoiminnan harjoittamisen olosuhteisiin ratkaisevalla tavalla: paitsi että asetetut uhkasakot ovat summaltaan huomattavia, ympäristölautakunnan päätökset ovat julkisia ja niiden sisältämät ylitulkinnot levittävät virheellistä tietoa Valittajan liiketoiminnasta haitaten Valittajan toimintaedellytyksiä. Päätöksessä rikotaan myös hyvän hallinnon tarkoituksidonnaisuuden periaatetta soveltamalla epäkohdan poistamiseksi säädettyjä normeja uhkasakkolain tarkoituksen vastaisesti rangaistusluonteisena seuraamuksena. Lisäksi päätöksessä rikotaan myös elintarvikelain tarkoitusta haittaamalla perusteettomasti elintarvikealan toimijan toimintaedellytyksiä. Valituksen

kohteena olevan kaltainen päätöksenteko vaarantaa Suomen markkinoilla toimivien yritysten oikeusturvan, ja siksi päätöksestä valittaminen on laajemminkin kuin tämän yksittäistapauksen kannalta perusteltua. Valittajan liiketoimintaedellytyksien kannalta se on välttämätöntä.

Näistä syistä johtuen olisi kohtuutonta, että Valittaja joutuisi itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan.

Valittajan oikeudenkäyntikulut koostuvat asiaan perehtymiseen ja valitusasiakirjan laatimiseen käytettyihin 29 työtuntiin, jotka laskutetaan tuntiperusteisesti 200 €/h (ALV 0 %).

Tuusulan kunta toimii toimii kuntalain 8 §:n ja 51 §:n mukaisena Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen ja Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan vastuukuntana ja elintarvikelain 5 §:n mukaisena valvontaviranomaisena on Tuusulan kunnan viranomainen. Tällä perusteella maksuvelvollisuus oikeudenkäyntikuluista tulee osoittaa Tuusulan kunnalle.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätös on tehty hallintolaki huomioiden. Päätöksen päävelvoitteiden tehosteeksi asetettujen uhkasakkojen tarkoitus on varmistaa se, että elintarvikkeiden lääkkeellinen ja harhaanjohtava markkinointi lopetetaan.

Tarkastukset ja tarkastuskertomukset on tehty virkavastuulla, ja ne ovat perustuneet elintarvikkeisiin liittyvään kansalliseen ja EU:n lainsäädäntöön sekä ohjaavan keskusviranomaisen ohjeisiin.

Elintarvikevalvontaviranomaisen asiakirjat kuten tarkastuskertomukset ja päätöspöytäkirjat ovat julkisia kaikkien elintarvikealan toimijoiden osalta, jolloin tilanne on kaikkien toimijoiden kesken tasapuolinen. Myös elintarvikkeisiin, kuten ravintolisiin, liittyvän lainsäädännön mukainen valvonta on ollut Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen alueella tasapuolista kaikille toimijoille. Jos esimerkiksi yhden toimijan olisi mahdollista käyttää lääkkeellisiä tai harhaanjohtavia väitteitä elintarvikkeiden markkinoinnissa ilman seuraamuksia siten, että asia korjattaisiin kehotuksesta tarkastuksen yhteydessä, olisi tämä EU:n lainsäädännön vastaista. Samalla tasapuolisuus muita toimijoita kohtaan ei toteutuisi, koska tällöin vastaava toiminta tulisi mahdollistaa kaikkien osalta.

Liitteet:

Liite 1 Tarkastuskertomus 29.6.2023

Liite 2 Tarkastuskertomus 4.10.2023

Liite 3 Tarkastuskertomus 21.3.2024

Liite 4 Tarkastuskertomus 11.9.2024

Liite 5 Tarkastuskertomus 28.11.2024

Liite 6 Tarkastuskertomus 11.6.2025

Liite 7 Tarkastuskertomus 29.9.2025

Liite 8 Kuuleminen määräyksestä 29.9.2025

Liite 9 Toimijan vastine 13.10.2025

Liite 10 Pöytäkirjanote Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 11.11.2025

§ 126

Liite 11 Saate hallinto-oikeuden lausuntopyyntö, 8771/2025, T1 TUN

Liite 12 Hallinto-oikeuden lausuntopyyntö

Liite 13 Toimijan valitusasiakirjat 22.12.2025

Esittelijä

terveysvalvonnan päällikkö Suurkuukka Miia

Päätösehdotus

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää

- antaa Helsingin hallinto-oikeudelle seuraavan lausunnon
- tarkastaa ja hyväksyä pöytäkirjan tämän asian osalta välittömästi kokouksessa

Lausunto

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta katsoo, että täytöntöönpanokieltovaatimus ja muu valituksen sisältö on hylättävä. Hylkäysperusteina viitataan asian ratkaisussa 11.11.2025, § 126 annettuihin. Lisäksi hylkäysperusteina viitataan myös täytöntöönpanokieltovaatimukseen liittyviin laadittuihin perusteluihin valituksen muusta sisällöstä.

Perustelut

Päätös on tehty elintarvikkeisiin liittyvän lainsäädännön mukaisesti eikä täytöntöönpanolle katsota olevan lainmukaista estettä. Täytöntöönpano on suoritettava, koska toimijan ravintolisien markkinoinnin epäkohtien toistuvuus peräkkäisillä suunnitelmallisilla tarkastuksilla viittaa siihen, että lääkkeellisen, harhaanjohtavan ja väiteasetuksen vastaiseen markkinoinnin lopettamiseen ei voida riittävällä tavalla vaikuttaa suunnitelmallisen elintarvikevalvonnan tarkastuksiin liittyvillä menettelytavoilla, kuten neuvonnalla, ohjauksella ja kehotuksilla, on tarpeen ollut antaa uhkasakolla tehostettu elintarvikelain § 55 mukainen määräys epäkohtien korjaamisen / poistamisen varmistamiseksi jatkossa.

Toimijan rekisteröityä elintarvikealan toimintaa on tarkastettu vuosien aikana useaan kertaan. Tällöin on oletettavaa, että toimijan ymmärrys ja osaaminen elintarvikkeiden markkinointiin liittyvissä asioissa kehittyy ja samankaltaisia markkinoinnissa tehtyjä virheitä pystytään välttämään, kuten esimerkiksi lääkkeellistä markkinointia tai harhaanjohtavaa markkinointia ei ravintolisistä käytetä.

Ravintolisiä on kuitenkin toistuvasti markkinoitu elintarvikelainsäädännön vastaisesti. New Organics Oy:n elintarvikkeiden markkinoinnissa on elintarvikevalvonnan tarkastuksilla todettu toistuvia epäkohtia, joiden korjaaminen on seurantatarkastuksen avulla varmistettu.

Toimijan markkinointimateriaalissa on elintarvikkeiden markkinoinnissa käytetty lääkkeellisiä, harhaanjohtavia ja perustelemattomia väitteitä.

Väitteitä on toistuvasti todettu viimeisen noin kahden vuoden aikana tehdyillä tarkastuksilla, jolloin on kyse lainsäädännön tarkoittamasta toistuvasta epäkohdasta. Vaikka epäkohdat ovat pääosin todettu korjatuksi kehotuksesta seurantatarkastuksen yhteydessä, on toiminta ollut toistuvaa, koska seuraavalla suunnitelmallisella tarkastuksella ko. väitteitä on todettu eri ravintolisän markkinoinnissa.

Toimijan edustajan vastineessa kirjoittaman mukaan kyseessä olevat epäkohdat ovat osittain olleet enemmänkin satunnaisia lipsahduksia kuin huolimattomuutta tai varsinkaan piittaamattomuutta osoittavia todisteita, joista osa olisi lievällä tavalla moitittavia. Kuitenkin toimijan edustaja on vastineessa antanut viitteitä siitä, että esimerkiksi yhdessä tapauksessa lääkkeellisen väitteen käyttö on ollut jossain määrin tietoista ja tarkoituksellista, koska toimijan markkinoiman ravintolisän ainesosan vaikutusta on yleisen tiedon mukaan tutkittu ripulin hoidossa ja siitä on olemassa tieteellistä näyttöä. Yritys on pyrkinyt käyttämään väitteestä erilaista sanamuotoa kuin Ruokaviraston väiteoppaassa esimerkkinä ilmoitettu kielletty lääkkeellinen väite. Väiteoppaassa esimerkkinä käytetty lääkkeellinen väite on "hoitaa ripulia" ja toimijan markkinoinnissa käyttämä "käytetään usein ripulin hoitoon". Voidaan todeta, että molemmat väitteet ovat elintarvikkeiden markkinoinnissa kiellettyjä lääkkeellisiä väitteitä, koska ne viittaavat elintarvikkeella tai sen ainesosalla olevan osuutta ihmisen sairauden hoitamiseen. Vaikka ravintolisästä, joka on elintarvike, olisi tehty tieteellisiä tutkimuksia, niin on lainsäädännön mukaan yksiselitteistä, että ravintolisää ei voi markkinoida siten, että se ennalta ehkäisisi, parantaisi tai hoitaisi sairautta / oiretta, koska tällainen markkinointi on lääkkeellistä. Jos markkinoinnissa on tarkoitus käyttää lääkkeellisiä väitteitä, on tuote tuotava markkinoille lääkkeenä, jolloin tulee noudattaa huomattavasti tiukempaa lääkelainsäädäntöä.

Elintarvikkeisiin liittyvästä lainsäädännöstä on todettavissa, että käytännössä vastuullisuutta ja huolellisuutta noudattavan elintarvikealan toimijan on oltava selvillä elintarvikelainsäädäntöön liittyvistä asioista ja varmistaa lainsäädännön edellyttämien asioiden toteutumisen toiminnassaan lainsäädännön ja kansallisten vaatimusten mukaisesti. Tällöin esimerkiksi ennen ravintolisien markkinoille päästämistä elintarviketietojen oikeellisuuden varmistaminen ja lainsäädännön mukaisen markkinoinnin varmistaminen on osa tätä vastuullisuutta ja huolellisuutta sekä vaatimusten täyttymisen varmistamista.

Tätä toimintaa voidaan ajatella myös toimijan elintarviketoimintaan liittyvän omavalvonnan käytännön toteutumisena. Toimijan on elintarvikelainsäädännön mukaan varmistettava toimintansa olevan kaikilta osin asianmukaista. Toimijan kirjallisessa omavalvonnan asiakirjassa (päivitetty 2024) markkinoinnista kirjoitetaan seuraavasti: "3.8 Markkinointi. Markkinointia ja muuta kommunikaatiota suunniteltaessa varmistetaan, että kaikki kuluttajille ja ammattilaisilla annettu informaatio on määräysten mukaista, mm., ei käytetä lääkkeellisiä väittämiä, käytetään vain sallittuja terveysväitteitä, käytetyt väittämät ovat tosia."

Elintarvikealan toimijan elintarvikkeiden markkinoinnin ei tule perustua siihen, että epäkohdat huomioidaan ja korjataan vasta, kun elintarvikevalvonnan tarkastuksella asiasta annetaan kehoitus korjaamisesta. Koska elintarvikevalvonnan tarkastuksilla on viimeisimmän noin kahden vuoden aikana toistuvasti jouduttu antamaan korjattavaa / kehoituksia liittyen elintarvikkeiden lääkkeelliseen, harhaanjohtavaan ja väiteasetuksen vastaiseen markkinointiin, ei toimijan toiminnan voida elintarvikkeiden markkinoinnin osalta olettaa olevan ollut huolellista, omavalvontaa noudattavaa ja elintarvikelainsäädännön mukaista.

Elintarvikkeiden lääkkeellinen markkinointi ja/tai lääkkeellisiin vaikutuksiin ja ominaisuuksiin viittaaminen on lainsäädännön mukaan kiellettyä. Elintarviketiedoissa ei saa antaa sellaista kuvaa, että elintarvikkeeseen liittyy ihmisen sairauksia ennalta ehkäiseviä, hoitavia tai parantavia ominaisuuksia, eikä viitata sellaisiin ominaisuuksiin.

Elintarvikkeesta annetut elintarviketiedot eivät saa johtaa harhaan, erityisesti elintarvikkeen erityispiirteiden ja erityisesti sen luonteen, yksilöllisyyden, ominaisuuksien, koostumuksen, määrän suhteen. Tai erityisesti liittämällä elintarvikkeeseen vaikutuksia tai ominaisuuksia, joita sillä ei ole.

Terveysväitteet eivät saa olla totuudenvastaisia, moniselitteisiä tai harhaanjohtavia. Elintarvikealan toimijan, joka esittää terveysväitteen, on perusteltava väitteen käyttö.

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

Liitteet

Numero	Otsikko
1	Tarkastuskertomus 29.6.2023
2	Tarkastuskertomus 4.10.2023
3	Tarkastuskertomus 21.3.2024
4	Tarkastuskertomus 11.9.2024
5	Tarkastuskertomus 28.11.2024
6	Tarkastuskertomus 11.6.2025
7	Tarkastuskertomus 29.9.2025
8	Kuuleminen 29.9.2025
9	vastine-new-organics-kuyk-etl55-2025-v1-0
10	Pöytäkirjanote Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 11.11.2025 § 126
11	Saate, Lausuntopyyntö, 87712025, T1 TUN
12	Lausuntopyyntö, 87712025, T1 TUN
13	Valitusasiakirjat 22.12.2025

Keski-Uudenmaan ympäristökeskus, tilinpäätös ja toimintakertomus 2025

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 16
294/02.02.02/2026

Valmistelija

Sjöblom Leena, etunimi.sukunimi@tuusula.fi

Tuusulan kunnanvaltuusto on 11.11.2024 hyväksynyt Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen palvelusopimuksen vuosille 2025–2027 (§ 104) ja 9.12.2024 (§ 132) Tuusulan kunnanvaltuusto hyväksyi Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen talousarvion sekä sopijakuntien maksuosuudet vuodelle 2025.

Ympäristökeskus on tehnyt sopijakuntien yhteistoimintakorvausten tasoituslaskelman alkuperäisen talousarvionsa toimintakatteeseen. Kirjanpitotietojen mukaan Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen vuoden 2025 tilinpäätös jää 305 643,00 euroa positiiviseksi ennen sopijakuntien yhteistoimintakorvausten palautuksia.

Ympäristökeskuksen yhteistoimintasopimuksen mukaan sopijakuntien lopulliset yhteistoimintakorvaukset peritään tilikausittain Tuusulan valtuuston hyväksyttyä Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen tilinpäätöksen osana kunnan tilinpäätöstä. Ympäristökeskuksen positiivinen toimintakate merkitään siirtovelaksi ja palautetaan yhteistoimintasopimuksen mukaisesti sopijakunnille ja mahdolliset lisämaksut peritään tilivuotta seuraavan toukokuun loppuun mennessä noudattaen talousarviossa hyväksytyt kustannusten jakoperusteita.

Kirjanpitotietojen perusteella sopijakuntien maksuosuuksien palautukset ovat seuraavat:

- Järvenpää 41 221,78 eur
- Kerava 3 724,94 eur
- Mäntsälä 19 188,34 eur
- Nurmijärvi 172 026,32 eur
- Tuusula 69 481,49 eur

Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen toiminta- ja tilinpäätöskertomus vuodelta 2025 on liitteenä. Sen lukutaulukoihin voi helmikuun aikana tulla vielä joitakin täsmennyksiä.

Esittelijä

ympäristökeskuksen johtaja Sjöblom Leena

Päätösehdotus

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää

- antaa liitteenä olevan Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen vuoden 2025 toiminta- ja tilinpäätöskertomuksen Tuusulan kunnanhallitukselle edelleen valtuustolle toimitettavaksi
- oikeuttaa Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen tekemään vuoden 2025

Keski-Uudenmaan
ympäristölautakunta

§ 16

17.02.2026

tilinpäätökseen tarvittavat kirjanpitokorjaukset
- toimittaa Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen vuoden 2025 toiminta-
ja tilinpäätöskertomuksen tiedoksi sopijakunnille ja KUUMA-seudulle.

Kokouskäsittely

Terveysvalvonnan päällikkö Suurkuukka poistui asian käsittelyn aikana klo 18:05.

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

Liitteet

Numero	Otsikko
14	Keski-Uudenmaan ympäristökeskus, toiminta- ja tilinpäätöskertomus 2025

Lentorata Oy Lentorata, Tuusula, Kerava, täydennetty YVA-selostus, lausunto Lupa- ja valvontavirastolle

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 17
663/00.04.01/2025

Valmistelija

Ikonen Ekaterina

Esittelijä

ympäristökeskuksen johtaja Sjöblom Leena

Lausuntopyyntö

Uudenmaan ELY-keskus (1.1.2026 alkaen Lupa- ja valvontavirasto) pyysi lausuntoja Lentorata Oy:n täydennetystä ympäristövaikutusten arviointiselostuksesta. YVA-selostus liitteineen, kuulutus ja lausuntopyyntö löytyvät internetistä osoitteesta www.ymparisto.fi/LentorataYVA. Lausuntojen määräaika oli 21.1.2026. Lausunnot tulee toimittaa vuoden 2025 puolella Uudenmaan ELY-keskuksen kirjaamoon kirjaamo.uusimaa@ely-keskus.fi ja 1.1.2026 alkaen Lupa- ja valvontaviraston kirjaamoon kirjaamo@lvv.fi, diaarinro LVV-U/21294/2026.

Keski-Uudenmaan ympäristökeskukselle myönnettiin pyynnöstä lisää aikaa lausunnon antamiseen 20.2.2026 asti.

Lausuntopyyntöä koskeva toiminta

Lentorata on uusi, suunnitteilla oleva ratayhteys, joka kulkee tunnelissa Helsingin Pasilasta Helsinki-Vantaan lentoaseman kautta Keravalle. Noin 25 kilometriä pitkstä Lentoradasta noin kilometri on kaksiraiteista avorataa ja 24 kilometriä on kahdessa erillisessä ratatunnelissa. Radalla on tunneliasema Helsinki-Vantaan lentoasemalla. Hankealueen kunnat ovat Helsinki, Vantaa, Tuusula ja Kerava.

Hankkeen tavoitteena on lyhentää matka-aikoja lentoasemalle, vähentää henkilöautolla ajettuja kilometrejä sekä tuoda kapasiteettia ja vähentää häiriöherkkyyttä pääkaupunkiseudun liikennöinnissä. Hankkeesta vastaava on Lentorata Oy (ent. Suomi-rata Oy), jonka tehtävänä on suunnitella Pasilasta Helsinki-Vantaan lentoaseman kautta Keravalle kulkeva uusi ratayhteys, Lentorata, rakentamisvalmiuteen saakka. Yhtiön osakkaita ovat Suomen valtion lisäksi Helsinki, Vantaa ja Lahti.

Hankkeen vaihtoehdot

YVA-menettelyn aiemmassa vaiheessa vuosina 2023–2024 YVA-ohjelmassa ja YVA-selostuksessa esitettiin arvioitavaksi kahta toteutusvaihtoehtoa:

Vaihtoehto L: Lentorata

Vaihtoehto P: Pääradan parantaminen yhdellä lisäraiteella (5. raide).

Lisäksi on tarkasteltu vertailuvaihtoehtoa 0+, jossa pääradalle on toteutettu Pasila–Riihimäki rataosan liikenteellisen välityskyvyn parantamisen 1. ja 2. vaiheiden mukaiset toimenpiteet. Kaikissa tarkasteltavissa vaihtoehtoissa digitaalinen turvalaite- ja kulunvalvontajärjestelmä oletetaan toteutetuksi.

Hanketta koskeva arviointiselostus on kuulutettu ensimmäisen kerran 1.11.–29.12.2023. Yhteysviranomaisen on pyytänyt hankkeesta vastaavaa täydentämään selostusta. Täydennyksessä tarkastellaan Lentoradan (vaihtoehto L) muuttunutta linjausta Tuusulan kuntarajalta Keravan asemalle, jossa Lentorata liittyy pääraataan jo Keravan aseman eteläpuolella. Uusi linjaus sijoittuu Tuusulaan, Vantaalle ja Keravalle. Helsingin alueella linjaus ei muutu aiemmasta.

Päätösehdotus

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää

- antaa seuraavan lausunnon
- tarkastaa ja hyväksyä pöytäkirjan tämän asian osalta välittömästi kokouksessa

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan lausunto

Pohjavedet

Lentoradan uusi linjaus kulkee noin 1,6 kilometrin matkan Mätäkiven pohjavesialueen B-osalla, kun aiempi linjaus kulki yhteensä noin 3,1 kilometriä Mätäkiven pohjavesialueen A- ja B-osalla. Uusi linjaus ei sijoitu lainkaan Mätäkiven pohjavesialueen A-osalle, eikä juurikaan pohjaveden muodostumisalueelle. Rata sijoittuu kuitenkin Kuninkaanlähteen vedenottamon kaukosuojavyöhykkeelle. Uudessa linjauksessa pohjavesialueelle tarkastellaan enää kuilurakennuksen sijoittamista, ei ajotunnelia, ja kuilurakennuksen sijainti olisi pohjaveden muodostumisalueen ulkopuolella. Uuden linjauksen arvioitu vuotovesimäärä on aiempaa pienempi (kokonaisvuotovesimäärä noin 100 m³/d, aiempi 200 m³/d). Lentoradan pohjavesivaikutukset voivat kohdistua pohjaveden määrään, virtaus- ja muodostumisolosuhteisiin sekä pohjaveden laatuun. Rakentamisen aikaiset pohjavesiin kohdistuvat vaikutukset on arvioitu merkittävyydeltään kohtalaisiksi ja käytön aikaiset vaikutukset vähäisiksi. Vaikutusten suuruutta vähennetään lieventämistoimenpiteiden avulla.

Uusi linjaus vaikuttaa Mätäkiven pohjavesialueen kannalta aiempaa linjausta paremmalta. Myös kuilurakennuksen sijainti pohjaveden muodostumisalueen ulkopuolella on aiempaa parempi, tosin kuilurakennus sijoittuisi edelleen pohjavesialueelle ja Kuninkaanlähteen vedenottamon kaukosuojavyöhykkeelle. Lentoradan uusi linjaus sijoittuu jonkin verran aiempaa kauemmas Sammonmäestä, jonka alueella pohjavedessä

esiintyy haitta-aineita. Aiemmassa selostuksessa todettiin, että muutoksilla pohjaveden virtauskuvassa voi olla vaikutuksia myös alueen pohjavedessä todettujen haitta-aineiden kulkeutumiseen. Vuotovesimäärien väheneminen uuden linjauksen myötä kenties vähentää riskiä pohjaveden virtauskuvan muutoksiin. Tähän ei kuitenkaan ole otettu kantaa selostuksen täydennyksessä. Vaikutusten lieventämistoimenpiteiden toteuttaminen erityisen huolellisesti on tärkeää kielteisten pohjavesivaikutusten minimoimiseksi. Sammonmäen alueen pohjavedessä esiintyvien haitta-aineiden kulkeutuminen muualle tulee estää.

Maa-ainekset

Uudellakin linjauksella hanke on edelleen massaylijäämäinen ja edellyttää erittäin merkittävää ja pitkäkestoista kivi- ja maa-ainesten kuljetusta kuorma-autoilla. Kivi- ja maa-aineksia on tarkoitus hyödyntää soveltuvien osin hankkeen toteutuksessa ja lähialueiden rakennushankkeissa, mutta maa- ja kiviainesten välivarastointi- ja loppusijoitusalueiden sijainnit ja kapasiteetin riittävyys ovat edelleen epävarmoja. Hankkeessa tulisikin suunnitella erilaisten massojen sijoittaminen mahdollisimman hyvin etukäteen, myös siinä tilanteessa, että tarkemmat tutkimukset asettaisivat rajoitteita maa- ja kiviainesten hyötykäytölle.

Luonto

Tuusulan Grankullaan suunnitellut ajotunnelin suuaukko A9 ja kuilurakennus K13 liikenneyhteyksineen on syytä sijoittaa maastoon siten, että ne mahdollistavat Sipoonkorvesta Mätäkivenmäen kautta Nuuksioon kulkevan maakunnallisen ekologisen yhteyden säilymisen, ja mahdollisuudet kehittää sitä entistä yhtenäisemmäksi. Alueella olisi hyvä kartoittaa vuoden 2025 luontokartoituksen ehdottamalla tavalla direktiivilaji lahokaviosammalen ja silmälläpidettäväksi luokitellun peikonna-hka-orvakkasienen esiintyminen. Kyseisten lajien esiintymien, liito-oravalle soveltuvien metsien, ja alueelle rajatun uhanalaisen luontotyypin, havupuuvaltainen tuore kangas, heikentämistä on hankkeen yhteydessä syytä välttää.

Erityisesti Keravan rata-alueiden tuntumassa esiintyy paljon haitallisia vieraslajeja, kuten komealupiinia, jättipalsamia, pajuangervoa, viitapihlaja-angervoa, jättiputkea ja espanjansiruetanaa. Maansiirtoja vaativien töiden yhteydessä on tärkeää pitää huolta, että vieraslajien leviäimiä sisältäviä maa-aineksia ei levitetä uusille alueille, vaan ne joko haudataan riittävän syvälle kohdealueilla tai toimitetaan vieraslajipitoista maa-ainesta vastaanottaville maankaatopaikoille. Erityisesti Nissinojan uoman siirron yhteydessä on tärkeää pyrkiä hävittämään siirrettävän uoman ympäristöstä espanjansiruetanat, joita on alueella runsaasti, sekä estää niiden leviäminen uusille alueille siirrettävien maa-ainesten mukana.

Pienvedet ja hulevedet

Lentoradan uusi tunnelilinjaus kulkee Tuusulassa Kulomäentien

teollisuusalueen pohjoispuolisen metsäalueen kautta. Tuusulassa on viimeksi tehty kyseisellä metsäalueella luontoselvityksiä vuosina 2013–2014 ainoastaan yleiskaavatarkkuudella. Alue sijaitsee Mätäkiven pohjavesialueen itäpuolella, ja on mahdollista, että alueella sijaitsee pohjavesivaikuttavia lähteitä. Hankkeen luontoselvitysten yhteydessä ei ole selvitetty lähteisyyttä tunnelilinjauksen vaikutusalueella. Lähteiden sijaintia on hyvin vaikea selvittää ainoastaan karttatarkastelujen perusteella, vaan lähteiden löytyminen vaatii pääsääntöisesti maastotarkasteluja. Tunnelilinjauksen osalta tulee varmistua maastokäynnein, ettei hanke vaaranna pohjavesivaikuttavia lähteitä tai tihkupintoja.

Lentoradan Keravan osuuteen suunniteltu Nissinojan siirto on merkittävä toimenpide, joka vaikuttaa puron tilaan. YVA-selostuksessa on todettu, että uoman siirrolla on mahdollista parantaa nykytilannetta mm. ennallistamalla uomaa taimenelle sopivammaksi. Suunnitelmien mukaan uudesta uomasta arviolta n. 75 prosenttia kulkee kuitenkin putkessa. On vaikea nähdä, kuinka uoman putkittamisella voidaan parantaa luonnon monimuotoisuutta ja lajien elinympäristöjä. Yleisesti uoman putkittaminen nopeuttaa virtaamia, heikentää vedenlaatua ja vähentää luonnon monimuotoisuutta. Uoman siirto tulisi hyödyntää mahdollisuutena kunnostaa uoma luonnonmukaisin periaattein. Uudesta uomasta on tärkeää saada mahdollisimman mutkitteleva, kasvittunut ja luonnonmukainen, ja putkittamista tulisi välttää. Näin myös jo valmiiksi kuormittunutta vedenlaatua Nissinojassa on mahdollista parantaa. Hulevesikapasiteettia tulisi pyrkiä lisäämään riittävällä luonnonmukaisella viivyttämällä.

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

Tiedoksi

Lupa- ja valvontavirasto/ kirjaamo
Annukka Engström, Lupa- ja valvontavirasto
Erika Heikkinen, Lupa- ja valvontavirasto

Itärata Oy, Itärata, Tuusula, Kerava, YVA-selostus, lausunto Lupa- ja valvontavirastolle

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 18
69/11.00.02/2026

Valmistelija

Ikonen Ekaterina, etunimi.sukunimi@tuusula.fi

Esittelijä

ympäristökeskuksen johtaja Sjöblom Leena

Lausuntopyyntö

Lupa- ja valvontavirasto pyysi lausuntoja ympäristövaikutusten arviointiselostuksesta, joka koskee Itärata Oy:n Itärata-hanketta. YVA-selostus liitteineen, kuulutus ja lausuntopyyntö löytyvät internetistä osoitteesta www.ymparisto.fi/itarata-yva. Lausuntojen määräaika on 13.3.2026. Lausunnot tulee toimittaa osoitteeseen kirjaamo@lvv.fi tai postitse osoitteeseen Lupa- ja valvontavirasto, PL 20, 13035 LVV.

Lausuntopyyntöä koskeva toiminta

Itärata on Keravalta Porvoon kautta Kouvolaan suunniteltava kaksiraiteinen nopean liikenteen rata. Itärata erkaantuu länsipäässä Pasilan ja Keravan välille suunnitellusta Lentoradasta tunnelissa Tuusulassa/Vantaalla ja liittyy itäpäässä nykyiseen Lahti–Kouvola-rataan. Kaukoliikenteen lisäksi rata mahdollistaa Helsingin ja Porvoon välisen lähijunaliikenteen käynnistymisen. Tavarajunaliikenteen mahdollisuutta tutkitaan Keravan ja Kouvolan välillä.

Itäradan kokonaispituus on vaihtoehdosta riippuen enimmillään 118 kilometriä. Rataa suunnitellaan yhdeksän kunnan alueelle, jotka ovat Vantaa, Tuusula, Kerava, Sipoo, Porvoo, Loviisa, Lapinjärvi, Myrskylä ja Kouvola.

Ratahankkeen suunnittelusta vastaa vuonna 2022 perustettu Itärata Oy, jonka toimialana on Lentorata-Porvoo-Kouvola nopeaan junayhteyteen liittyvän raideliikenneinfrastruktuurin suunnittelu rakentamisvalmiuteen asti. Itärata Oy:n omistaa valtio 51 %:n osuudella edustajanaan liikenne- ja viestintäministeriö sekä 24 kuntaa tai kaupunkia.

Hankkeen vaihtoehdot

YVA-menettelyssä arvioitavat Itäradan linjausvaihtoehdot on muodostettu siten, että eri tarkasteluväleillä on eri määrä arvioitavia linjausvaihtoehtoja. Vaihtoehtoja ja tarkasteluvälejä on tarkennettu ja osittain suunniteltu uudelleen sen jälkeen, kun YVA-ohjelma oli nähtävillä vuonna 2024.

Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen toimialuetta koskee Lentoradan ja Porvoon Backaksen linjausväli.

Lentoradan ja Porvoossa sijaitsevan Backaksen välillä on tarkasteltu viittä vaihtoehtoista linjausta:

Anttilan kylän vaihtoehto (AK)

Sähköaseman pohjoinen vaihtoehto (SP)

Sähköaseman eteläinen vaihtoehto (SE)

Nikkilän vaihtoehto (N)

Nikkilän eteläpuolinen vaihtoehto (NE)

Vertailuvaihtoehto 0+: Ympäristövaikutusten arvioinnissa tarkastellaan lisäksi vertailuvaihtoehtoa 0+, jossa Itärataa ei toteuteta. Vertailuvaihtoehto 0+ sisältää nykyisen rataverkon hyväksytyt parantamishankkeet. Oletuksena on, että Lentorata on rakennettu ja digirata (digitaalisen junien kulunvalvonnan uudistus) on toteutunut.

Päätösehdotus

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää antaa seuraavan lausunnon:

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan lausunto

Pohjavedet

Linjausvaihtoehdoilla AK, SP, SE ja N on vaikutuksia Tuusulan alueen pohjavesialueisiin, vaihtoehdolla NE ei ole. Selostuksen lopussa todetaan, että Itärata Oy on valinnut jatkosuunnitteluun linjauksen, joka välillä Lentorata-Backas kulkee vaihtoehdon NE mukaisesti. Mätäkiven ja Vähä-Muorin pohjavesialueiden suojelun kannalta kyseinen vaihtoehto on paras. Näin ollen Itäradasta ei aiheutuisi lisävaikutuksia Mätäkiven pohjavesialueelle Lentoradan lisäksi, eikä ratalinjaus kulkisi lainkaan Vähä-Muorin pohjavesialueella.

YVA-ohjelmavaiheessa Itäradan mahdollistavan Lentoradan linjaus jatkui nyt esitettyä pidemmälle, jolloin ohjelmavaiheessa Itärata ei itsessään ulottunut Tuusulassa Mätäkiven 1-luokan pohjavesialueelle. Itäradan erkaantuminen Lentoradasta on kuitenkin suunniteltu uudelleen keväällä 2025, ja nyt selostusvaiheessa Itäradan linjausvaihtoehtona onkin Itäradan erkaneminen Lentoradan tunnelista omaan tunneliinsa juuri Mätäkiven pohjavesialueen kohdalla vaihtoehtojen AK, SP, SE ja N osalta. Vaihtoehdon NE osalta erkaneminen tapahtuisi vasta Mätäkiven pohjavesialueen jälkeen.

YVA-selostuksessa todetaan, että tunneli kulkisi Mätäkiven pohjavesialueella noin 1 000 metrin matkalla, lisäksi alueelle on suunniteltu yksi kuilu. Epäselväksi jää, onko kyseessä sama kuilu, joka on esitetty Lentoradan linjauksessa. Selostuksen mukaan tunnelin ja kuilun rakentaminen voivat aiheuttaa Mätäkiven pohjavesialueella pohjaveden pinnankorkeuden paikallista alenemista sekä muutoksia virtausolosuhteissa. Pohjaveden pinnan alenema voi vaikuttaa alueen suojapumppaukseen, jolla voi olla vaikutuksia haitta-aineiden kulkeutumiseen lähinnä kalliopohjaveden osalta. Kuilurakenne voi

aiheuttaa vaikutuksia sekä kallio- että maapohjaveteen.

Vaihtoehtojen AK, SP, SE ja N ratalinjaus kulkee pohjoiseen suuntautuvan tunnelin osalta Vähä-Muorin pohjavesialueen halki, ja etelään suuntautuva tunneli sijoittuu pohjavesialueen länsireunalle. Vähä-Muorin pohjavesialue sijaitsee kallioperän heikkousvyöhykkeellä, jolloin pohjavettä voi kerääntyä laajalta alueelta ja esiintyä merkittävästi myös kalliopohjavetenä. Tunnelin louhinta voi paikallisesti muuttaa pohjaveden virtausreittejä tai aiheuttaa merkittävää tilapäistä painetason laskua kalliopohjavedessä. Selostuksen mukaan mahdolliset haitalliset vaikutukset ovat kuitenkin hallittavissa tiivistystoimenpiteillä, eikä haitallisia pohjavesivaikutuksia arvioida aiheutuvan. Rakentamisella saattaa olla vaikutusta alueella sijaitseviin yksityisiin talousvesikaivoihin.

Vaikutusten merkittävyyden arvioinnissa Mätäkiven ja Vähä-Muorin pohjavesialueille sijoittuvien vaihtoehtojen AK, SP, SE ja N vaikutusten merkittävyys on arvioitu kohtalaiseksi kielteiseksi. Selostuksessa kuitenkin todetaan, että Mätäkiven pohjavesialueen osalta on mahdollista, että Lentoradan ja Itäradan yhteisvaikutuksen myötä vaikutuksen merkittävyys on nyt arvioitua suurempi. Tämä on erittäin huolestuttavaa ja tulee ottaa jatkosuunnittelussa huomioon kyseisten vaihtoehtojen osalta.

Vaikutusten arviointi on tehty asiantuntija-arviointina perustuen olemassa oleviin tietoihin. Selostuksessa on kuitenkin tunnistettu, että jatkosuunnittelun yhteydessä tehdään mahdollisesti mm. pohjaveden virtausmallinnuksia, kallioperän vedenjohtavuuden tutkimuksia ja kaivokartoituksia. Riittävät tutkimukset ovat erittäin tärkeitä, jotta pohjaveteen kohdistuvat haitalliset vaikutukset pystytään minimoimaan.

Mätäkiven pohjavesialueen osalta selostuksessa ei ole tuotu esille pohjavesialueelle vuonna 2017 laadittua suojelusuunnitelmaa. Vähä-Muorin pohjavesialueen suojelusuunnitelma on laadittu vuonna 2024, ei vuonna 2022.

Luonto

Itäradan linjaukset AK, SP, SE ja N kulkevat tunnelissa Tuusulan Harminsuo-Harminkallio-Matkoissuo –luonnonsuojelualueen alta. Tämä yksityinen suojelualue sijaitsee Vähä-Muorin pohjavesialueen yhteydessä, ja on hyvin mahdollista, että alueen suot ovat pohjavesivaikutteisia. Mahdollinen pohjavesivaikutteisuus on todettu myös Matkoissuolta vuonna 2024 laaditussa luontoselvityksessä ja hoito- ja käyttösuunnitelmassa (FCG). Näin ollen suojelualueen alta kulkevilla ratalinjauksilla voi olla haitallinen vaikutus suojelualueen vesitalouteen. NE-linjaus ei puolestaan kulje kyseisen suojelualueen alta.

Selkeyden vuoksi kehotamme Liitteen 16A-16E Suojelu- ja Natura-alueet –vaikutukset –taulukossa selkeästi erottamaan Sipoossa sijaitsevan Skogsbackan suojelualueen Tuusulassa sijaitsevasta Harminsuo – Harminkallio – Matkoissuo -suojelualueesta, ja siihen Keravan puolella

liittyvästä Matkoissuon suojelualueesta.

Vaihtoehdon NE osalta jää epäselväksi, onko Keravan kaakkoisosan metsien ja Koukkusuon poikki kulkevan linjauksen osalta tehty maastotarkasteluja mahdollisiin lähteisiin liittyen. Kyseessä ei ole pohjavesialue, mutta lähdekohteet jäävät karttatarkasteluissa helposti tunnistamatta, ja lähteisyyden tai sen puuttumisen voi varmistaa ainoastaan maastossa.

Keravan ja Tuusulan osalta luontoarvoja ei ole selvitetty mahdollisten kuilurakennusten ja tunnelin suuaukkojen alueilta. Jatkotyönä tulee selvittää mahdolliset arvokkaat luontokohteet ja hankkeen vaikutukset niihin myös pienialaisemmissa rakentamisen alle jäävissä kohteissa.

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

Tiedoksi

Lupa- ja valvontavirasto/ kirjaamo
Niklas Virkkala, Lupa- ja valvontavirasto

Kirjallinen vireillepano ekopisteen ympäristöhaitoista, Puistotie 25-27, Järvenpää

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 19
367/11.03.01/2025

Valmistelija

Karhunen Minna, etunimi.sukunimi@tuusula.fi

Keski-Uudenmaan ympäristökeskukseen on tehty 11.12.2019 päivätty kirjallinen vireillepano, jonka on allekirjoittanut 22 henkilöä (12 kiinteistöä). Vireillepano koskee Kyrölän ekopisteen perustamista. Vireillepanossa kyseenalaistetaan Kyrölän Rinki ekopisteen sijoittamisen lainmukaisuus ja vaaditaan kierrätyspisteen siirtämistä mahdollisimman pian jätelain edellyttämään huolellisesti etukäteen suunniteltuun sijoituspaikkaan. Vireillepanossa todetaan myös, että kierrätyspiste aiheuttaa naapurustolle kohtuuttomia meluhaittoja sekä esteettisyyshaittaa. Vireillepanon mukaan kierrätyskontit on sijoitettu tontille toukokuun 2019 alussa.

Kyrölän ekopiste sijaitsee Järvenpään kaupungissa osoitteessa Puistotie 25-27.

Suomen Pakkauskierrätys Rinki Oy on ilmoittanut, että Järvenpään kaupunki on osoittanut ekopisteelle uuden paikan, mutta käytännön asiat ekopisteen siirtämisen osalta ovat vielä kesken.

Asian tarkempi kuvaus, käsittelyvaiheet ja ehdotus asian ratkaisuksi perusteluineen on liitteenä.

Esittelijä

ympäristövalvontapäällikkö Alho Marjo

Päätösehdotus

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta on tutkinut kirjallisen vireillepanon. Asiassa saatujen selvitysten perusteella Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää liitteenä olevan päätösehdotuksen ja siitä ilmenevien perustelujen mukaisesti:

- Suomen Pakkauskierrätys RINKI Oy:n tulee varmistaa, että kaikkien Järvenpään Puistotie 25-27 (Kyrölän) ekopisteen jäteastioiden tyhjennykset tapahtuvat arkisin klo 6-22 ja lauantaisin sekä arkipyhinä klo 7-21, ja että ekopisteen siivousta jatketaan vähintään kaksi kertaa viikossa (ympäristönsuojelulaki 175 §, jätelautakunta Kolmenkierron alueen jätehuoltomääräykset 31 §, Järvenpään kaupungin ympäristönsuojelumääräykset 18 §, jätelaki 126 §).

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

Liitteet

Numero Otsikko

15 Liite Ratkaisuehdotus kirjallinen vireillepano, Puistotie 25-27, Järvenpää

Hallintopakkomääräyksen noudattaminen, asian käsittelyn lopettaminen, Mäntsälä

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 20
216/11.01.04/2026

Valmistelija

Suppula Veera, veera.suppula@tuusula.fi

Asia

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta on päätöksellään 10.10.2023 § 128 päättänyt antaa kiinteistön omistajalle [REDACTED] ympäristönsuojelulain (527/2014) 175 §:n mukaisen velvoittavan määräyksen saattaa kiinteistön [REDACTED] jätevesien käsittelyjärjestelmä nykylainsäädännön vaatimusten mukaiseksi kuuden kuukauden sisällä päätöksen tiedoksisaannista. Päätös on annettu tiedoksi 24.10.2023, eli määräyksen määräaika oli 24.4.2024. Määräyksen tehosteeksi asetettiin ympäristönsuojelulain 184 §:n ja uhkasakkolain 6 § mukainen kiinteä uhkasakko.

Mäntsälän kunnassa vesihuoltolaitoksena toimiva Nivos Oy on ilmoittanut 30.9.2024 Keski-Uudenmaan ympäristökeskukselle, että kyseinen kiinteistö on liittynyt vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin 15.11.2023.

Nivos Oy:ltä saadun tiedon perusteella todetaan, että Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan 10.10.2023 § 128 antamaa määräystä on noudatettu. Asian käsittely voidaan siten lopettaa.

Esittelijä

ympäristövalvontapäällikkö Alho Marjo

Päätösehdotus

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää lopettaa kiinteistöä [REDACTED] koskevan ympäristönsuojelulain mukaisen valvonta-asian käsittelyn.

Päätöksen perustelut

Päävelvoitetta on noudatettu. Vanha lainvastainen jätevesijärjestelmä on korvattu liittämällä kiinteistö Nivos Oy:n vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin. Nykyinen ratkaisu täyttää nykylainsäädännön vaatimukset ja Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan 10.10.2023 § 128 antamaa määräystä on noudatettu.

Sovelletut oikeusohjeet

Ympäristönsuojelulaki (527/2014) 23 §, 155 §, 156 §, 156 a §, 156 c §, 157 §, 172 §, 175 §, 184 §, 190 §
Hallintolaki (434/2003): 39 §, 47 §, 56 §, 59 §

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea valittamalla muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

Tuusulan kunta

PÖYTÄKIRJA

2/2026

49(91)

Keski-Uudenmaan
ympäristölautakunta

§ 20

17.02.2026

Tiedoksianto

Päätösote: Kirje / asianosainen

Sähköisesti:

- uhkasakkolain 19 §:n mukaisen merkinnän poistamista varten /
Maanmittauslaitos, kirjaamo@maanmittauslaitos.fi

PMN-Chipsters Oy, ympäristöluvan rauettaminen, Kerava

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 21
291/11.01.00/2025

Valmistelija

Suppula Veera, veera.suppula@tuusula.fi

Liitteet

Ab Chipsters Food Oy, ympäristölupa 19.8.2010, Kerava, K-U ympla
17.2.2026

Sijaintikartta PMN-Chipsters Oy, Kerava, K-U ympla 17.2.2026

Asia

Ympäristöluvan rauettaminen ympäristönsuojelulain (527/2014) 88 §:n
nojalla.

Asian vireilletulo

PMN-Chipsters Oy on ilmoittanut 6.3.2025 kirjallisesti Keski-Uudenmaan
ympäristökeskukseen, että ympäristöluvanvarainen kalanjalostustoiminta
loppuu vuoden 2025 maaliskuun lopussa. Ilmoituksen mukaan
elintarvikelaitos muuttuu kala-alan laitoksesta liha-alan laitokseksi.
Kalanjalostustoiminnan loppumisilmoituksen johdosta Keski-Uudenmaan
ympäristökeskus on pannut vireille ympäristöluvan rauettamista koskevan
asian.

Laitos ja sijainti

PMN-Chipsters Oy, Y-tunnus: 0109575-0
Päiväläisentie 2, 00390 HELSINKI

Toiminta sijaitsee kiinteistöllä 245-9-331-35 osoitteessa
Sementtitehtaankatu 5, 04250 KERAVALA

Lupaviranomainen

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta on lupaviranomainen
ympäristönsuojelulain (527/2014) 34 §:n ja ympäristönsuojeluasetuksen
(713/2014) 2 §:n 2 momentin kohdan 9 a) perusteella.

Voimassa olevat päätökset

PMN-Chipsters Oy:llä (Y-tunnus: 0109575-0, entinen Ab Chipsters Food
Oy) on Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan 19.8.2010 § 69
myöntämä toistaiseksi voimassa oleva ympäristölupa
kalanjalostustoiminnalle kiinteistöllä RN:o 245-9-331-35 osoitteessa
Sementtitehtaankatu 5, 04260 Kerava (Keski-Uudenmaan
ympäristölautakunta 19.8.2010 § 69). Ab Chipsters Food Oy:n nimi on
yrityskaupan seurauksena muuttunut 30.10.2023. Yrityksen uusi nimi on
PMN-Chipsters Oy. Ympäristölupapäätöksen lupamääräyksen 14 mukaan
toiminnassa tapahtuvista muutoksista, toiminnanharjoittajan vaihtumisesta
tai toiminnan pitkäaikaisesta keskeyttämisestä on ilmoitettava hyvissä ajoin

ennen muutosta kirjallisesti Keski-Uudenmaan ympäristökeskukselle. Lupamääräyksen 15 mukaan toiminnan lopettamisesta on ilmoitettava hyvissä ajoin, vähintään kaksi kuukautta ennen lopettamisajankohtaa kirjallisesti Keski-Uudenmaan ympäristökeskukselle.

Ympäristönsuojeluviranomainen antaa tarvittaessa määräykset toiminnan lopettamiseksi tarvittavista toimista.

Ilmoitus ympäristöluvanvaraisen toiminnan loppumisesta

PMN-Chipsters Oy on ilmoittanut Keski-Uudenmaan ympäristökeskukselle sähköpostitse 6.3.2025, että ympäristöluvanvarainen kalanjalostustoiminta loppuu vuoden 2025 maaliskuun lopussa kiinteistöllä 245-9-331-35 sijaitsevalla laitoksella.

Asian käsittely

Tarkastus

Kiinteistöllä on tehty ympäristöluvan rauettamiseen liittyvä tarkastus 15.10.2025. Tarkastuksesta on laadittu erillinen tarkastuskertomus. Tarkastuksen perusteella todettiin, että ympäristöluvan mukainen toiminta alueella on päättynyt, eikä ympäristöluvan rauettamiselle tarkastuksen perusteella ilmennyt esteitä.

Kuuleminen ja lausunnot

Ympäristöluvan rauettamista koskevassa asiassa on ympäristönsuojelulain (527/2014) 96 § ja 43 § mukaisesti kuultu ympäristöluvan haltijaa 19.11.2025 päivätyillä kuulemiskirjeillä. Luvan haltija ei jättänyt asiasta vastinetta määräpäivään mennessä.

Ympäristöluvan rauettamista koskevassa asiassa on ympäristönsuojelulain (527/2014) 96 § ja 42 § mukaisesti pyydetty lausuntoa Uudenmaan ELY-keskuksen ympäristö ja luonnonvarat-vastuualueelta, Keravan kaupungin terveydensuojeluviranomaiselta ja Keravan kaupungin vesihuoltolaitokselta. Asiasta jätettiin yksi lausunto.

Keravan vesihuoltolaitos toteaa 16.1.2026 antamassaan lausunnossaan seuraavaa: Keravan vesihuoltolaitoksella ei ole lausuttavaa ympäristöluvan raukeamiseen. Vesihuoltolaitos on seurannut toimijan jätevesiviemäriin johtaman jäteveden laatua kalanjalostustoimintaa harjoitettaessa. Toiminta muuttui lihanjalostustoiminnaksi vuonna 2025 ja jäteveden laadunseurantaa tulee jatkaa teollisuusjätevesisopimuksen jäteveden tarkkailuohjelman mukaisesti jatkossakin.

Esittelijä

ympäristövalvontapäällikkö Alho Marjo

Päätösehdotus

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää ympäristönsuojelulain 88 §:n perusteella, että:

- PMN-Chipsters Oy:lle (entiselle Ab Chipsters Food Oy:lle) myönnetty ympäristölupa 19.8.2010 § 69, koskien kalanjalostustoimintaa kiinteistöllä

245-9-331-35, raukeaa;

- Asiassa ei ole tarpeen antaa toiminnan lopettamiseen liittyviä määräyksiä.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain (527/2014) 88 §:n mukaan lupaviranomainen voi päättää luvan raukeamisesta, jos toiminta on ollut keskeytyneenä yhtäjaksoisesti vähintään viisi vuotta tai toiminnanharjoittaja ilmoittaa, ettei toimintaa aloiteta tai että toiminta on lopetettu. Asian käsittelyssä noudatetaan, mitä 96 §:ssä säädetään. Ympäristöluvan haltija on ilmoittanut Keski-Uudenmaan ympäristökeskukselle, että ympäristöluvan mukainen kalanjalostustoiminta loppuu kiinteistöllä maaliskuun 2025 lopussa. Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen suorittaman tarkastuksen 15.10.2025 perusteella todettiin, että kalanjalostustoiminta on loppunut kiinteistöllä 245-9-331-35.

Kiinteistöllä suoritettun tarkastuksen perusteella asiassa ei ole tarpeen antaa ympäristönsuojelulain 94 §:n mukaisia lopettamisen jälkeisiä määräyksiä.

Käsittelymaksu

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta on 12.12.2023 § 171 hyväksynyt ympäristönsuojeluviranomaisen taksan. Taksan 3 §:n ja taksan liitteenä olevan maksutaulukon kohdan 27.1 mukaan luvan raukeamista koskevan asian käsittelymaksu on 378 euroa.

Maksu peritään ympäristöluvan haltijalta PMN-Chipsters Oy:ltä.

Sovelletut oikeusohjeet

Ympäristönsuojelulaki (527/2014): 27, 34, 42, 43, 83, 85, 88, 94, 96, 172, 190, 191 ja 205 §;

Valtioneuvoston asetus ympäristönsuojelusta (713/2014) 2 §;

Tuusulan kunnan hallintosääntö (Tuusulan kunnanvaltuusto 10.11.2025 § 197);

Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen toimintasääntö (Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 16.12.2025 § 143);

Ympäristönsuojeluviranomaisen taksa (Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta, 12.12.2023 § 171).

Päätöksestä tiedottaminen

Päätösote / Ympäristöluvan haltija

Asiaote / Lupa- ja valvontavirasto, Keravan kaupungin vesihuolto, Keravan kaupungin terveydensuojeluviranomainen, Keravan kaupunginhallitus

Ilmoittaminen sähköisillä ilmoitustauluilla

Päätöskuulutus on nähtävillä Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen ja Keravan kaupungin sähköisillä ilmoitustauluilla 23.2.2026 - 1.4.2026.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Vaasan hallinto-oikeuteen. Asian käsittelystä perittävästä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin päätösasiasta. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä. Viimeinen valituspäivä on 1.4.2026.

Tiedoksi

Edellä olevan tiedoksiannon mukaisesti

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

Liitteet

Numero	Otsikko
16	Ab Chipsters Food Oy, ympäristölupa 19.8.2010 § 69, K-U ympla 17.2.2026
17	Sijaintikartta PMN-Chipsters Oy, K-U ympla 17.2.2026

Kesko oyj, ympäristö- ja aloituslupa, Nurmijärvi, lausunto Vaasan hallinto-oikeudelle

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 22
331/11.01.00/2025

Valmistelija

Sorsa Sirpa, etunimi.sukunimi@tuusula.fi

Lausuntopyyntö

Vaasan hallinto-oikeus pyytää 13.1.2026. saapuneella läheteellä Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan lausuntoa valituksesta, joka koskee ympäristölautakunnan 30.9.2025 § 103 Kesko Oyj:lle antamaa ympäristölupaa. Asiaa koskeva Vaasan hallinto-oikeuden diaarinumero on 1434/2025. Keski-Uudenmaan ympäristökeskus on pyytänyt lisää aikaa lausunnon jättämiseen 23.2.2026 saakka.

Valituksenalainen päätös

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta (jälj. lautakunta) on kokouksessaan myöntänyt 30.9.2025 § 103 eräin ehdoin Kesko Oyj:lle ympäristönsuojelulain 39 §:n mukaisen ympäristöluvan murskaukseen ja louhintaan Nurmijärven kunnan tilalle 543-2-700-11.

Valitus Vaasan hallinto-oikeudelle

Ympäristölupapäätöksestä on valittanut [REDACTED].

Valittaja vaatii, että Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätös kumotaan ja täytäntöönpano kielletään. Vaatimukset ja perusteet niille on esitetty kaikkiaan 12 sivuisessa valituskirjelmässä (10.11.2025), joka sisältää 8 viiteasiakirjaa.

Valittajan mukaan hanke ei täytä ympäristönsuojelulain, jätelain eikä naapurussuhdelain vaatimuksia, koska louhinta, murskaus ja rakentaminen muuttaisivat pysyvästi kallio- ja luontoalueen Vantaanjoen tuntumassa ja sijoittuvat poikkeuksellisen lähelle asutusta, aiheuttaen pitkäkestoisia melu-, pöly-, tärinä- ja valaistushaittoja.

Valittaja viittaa terveydensuojeluviranomaisen 28.4.2025 antamaan lausuntoon, jonka mukaan alueella on runsaasti asutusta alle 500 metrin säteellä ja toiminta voi vaikuttaa asukkaiden terveyteen. Pölyhaittoja voi esiintyä 300-700 metrin etäisyydelle ja pitoisuudet palaavat taustatasolle vasta noin 800 metrin kohdalla. Valittajan mielestä lupamääräysten lieventämiskeinot eivät estä kohtuutonta haittaa, eikä louhintaräjähdyksien määrää, voimakkuutta tai toistuvuutta ole arvioitu riittävästi, mikä korostaa tärinä- ja viihtyisyyshaittoja sekä siirtää vahinkojen todistamisen

kohtuuttomasti asukkaille. YVA-menettelyn katsotaan koskevan eri hanketta ja ympäristövaikutuksien arvioinnin (YVA) osoittavan merkittäviä kielteisiä vaikutuksia elinoloihin, viihtyvyyteen, virkistyskäyttöön ja ilmanlaatuun. Siten sijoituspaikkaa pidetään ympäristön ja luonnon kannalta sopimattomana. Valituksessa viitataan myös pähkinäpensasalueen kuivumisriskiin, puutteellisiin noro-/puroselvityksiin sekä vaikutuksiin lintuihin, lepakoihin ja lähivirkistysalueisiin.

Valittaja esittää liikennevaikutuksista, että alueen tie- ja liittymäjärjestelyt on mitoitettu paikallisliikenteelle eikä raskaalle rekkaliikenteelle, minkä vuoksi logistiikkakeskuksen liikenne kuormittaisi tieverkkoa ja Vantaanjokea hulevesien kautta enemmän kuin on arvioitu. Lisäksi valituksessa tuodaan esiin kiinteistöjen arvon aleneminen ja menettelylliset ongelmat, kuten rakennusluvan ja merkittävien investointien toteuttamisen ennen ympäristölupaa sekä päätöksenteon läpinäkyvyyden puutteet. Kokonaisuutena valittaja katsoo, että hanke ja sen sijoituspaikka aiheuttavat kohtuuttoman rasituksen asutukselle ja pysyvän ympäristöhaitan, eikä hanke täytä sovellettavien lakien velvoitteita.

Valituskirjelmä ja sen viiteasiakirjat (liitteet) ovat lautakunnan nähtävissä oheismateriaalina.

Esittelijä

ympäristövalvontapäällikkö Alho Marjo

Päätösehdotus

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää antaa Vaasan hallinto-oikeudelle seuraavan lausunnon:

Ympäristönsuojeluviranomaisen lausunto

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta esittää lausuntonaan, että [REDACTED] valitus tulee hylätä ja Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan ympäristölupapäätös 30.9.2025 § 103 jättää voimaan. Muilta osin ympäristölautakunta viittaa ympäristölupapäätökseen 30.9.2025 § 103 ja sen perusteluihin. Hylkäysperusteena Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta esittää Kesko Oyj:n ympäristölupapäätöksestä 30.9.2025 § 103 tehtyihin valituksiin Vaasan hallinto-oikeudelle seuraavaa:

Hallinto-oikeuteen tehtyä valitusta on referoitu tarpeellisilta osin. Lakitekstit ovat kursivoituina.

Viranomaisen toteaa, että ympäristöluvan harkinta on tehty naapuruussuhdelain (NaapL) 17 §:n ja ympäristönsuojelulain (YSL) 4–5 lukujen nojalla. NaapL 17 § kieltää toiminnan, josta naapurille tai lähistöllä asuvalle aiheutuu kohtuutonta rasitusta (melu, värinä, pöly, valo, lämpö jne.), ja tämä kieltäminen on otettu lupaharkinnassa lähtökohdaksi. Ilvesvuoren II asemakaava-alueella Kesko oy:n kiinteistöllä tapahtuva louhinta ja murskaus sijoittuvat lähelle asutusta ja Nurmijärven keskustaajaman runsasta asutusta, jolloin melu-, pöly- ja värinävaikutukset, asutuksen ja

häiriintyvien kohteiden läheisyys ja alueen suunniteltu käyttötarkoitus nostavat todennäköisyyttä sille, että toiminta aiheuttaa lähinaapureille kohtuutonta haittaa. Vaikka kyse olisi rakennushankkeeseen liittyvästä tilapäisestä louhinnasta, toimivaltainen viranomainen on arvioinut erikseen, että naapuruussuhdelain tarkoittaman kohtuuttoman haittakynnyksen ylittyneen tässä ympäristössä ja ympäristöluvan olevan tarpeen.

Luvan tarve perustuu myös YSL 27 §:n 1 mom. ja liitteen 1 taulukon 2 kohtaan 7 c (murskaus/louhinta ≥ 50 pv samalla alueella), sekä 27 §:n 2 mom. 3 kohtaan (NaapL 17 §:n kohtuuttomuus). Ympäristönsuojelulain mukaan louhinta ja murskaus ovat lupavelvollisia (liite 1, taulukko 2, kohta 7c), kun toimintaa harjoitetaan vähintään 50 päivää samalla alueella. Lupa myönnetään vain, jos myöntämisedellytykset täyttyvät ja haittoja ehkäisevät lupamääräykset asetetaan (YSL 27 §, YSL liite 1). Lupamääräykset ja niiden kohdentaminen mm. meluun, pölyyn, tärinään ja vesienhallintaan perustuvat ympäristönsuojelulain luvun 7 sekä liikenteen päästöihin, joita on tarkasteltu osana toiminnan ympäristölupaharkintaa. Luvan yksityiskohtaiset ehdot kattavat toiminta-ajat, meluvallit (3–5 m), hiljaisemman porauksen, jatkuvat tai toistuvat mittaukset (melu, tärinä, ilmanpaine), ennakkokatselmukset ja vesienhallinnan (viivytys–laskeutus–biosuodatus) näillä alennetaan NaapL 17 §:n kohtuuttomuusriskiä.

Toimivaltakysymys ratkaistaan ympäristönsuojelulain ja -asetuksen perusteella. Etelä-Suomen AVI (1.1.2026 alkaen lupa- ja valvontavirasto, LVV) käsittelee merkittävimmät ja laajaa aluetta koskevat luvat, mutta muut ympäristöluvat käsittelee kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Tämä jako on kuvattu ympäristönsuojelulaissa ja -asetuksessa sekä ympäristöhallinnon viranomaisohjeissa (ymparisto.fi), joiden mukaan lupaviranomaisena toimii AVI mm. silloin, kun toimintaan liittyy myös vesilain mukainen lupa tai vaikutukset ulottuvat olennaisesti yli kunnan rajojen. Muissa tilanteissa toimivaltainen on kunta. Korkeimmalta oikeudelta on asiaa koskeva enakkopäätös (KHO:2024:30), joka vahvistaa käytännössä tämän jaon nimenomaan louhinnan ja murskauksen osalta. KHO katsoi, että louhinta/murskaus olivat itsenäisiä luvanvaraisia toimintoja, joiden lupahakemuksen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen saattoi käsitellä erillään alueelle suunnitellusta maankaatopaikkatoiminnasta (joka on valtion ympäristölupaviranomaisen toimivaltaa). Ratkaisussa todetaan, louhinta tai murskaus voidaan luvittaa kunnassa erillään muista alueen toiminnoista kuten tässäkin tapauksessa, kun kiinteää teknis-toiminnallista yhteyttä ei ole.

Uudenmaan ELY-keskus on todennut lausunnossaan, että, toiminta voi myöhemmin vaatia vesilain mukaisen luvan kausivarastoa rakennettaessa maan alleja käytettäessä pohjavettä sen jäädyttämiseen. Siten louhinta ja murskaus eivät automaattisesti ole kuuluneet aluehallintoviraston (nykyisin LVV) käsiteltäviksi, vaan tavanomaisissa tapauksissa ne ovat kunnan lupaviranomaisen toimivaltaa. Tässä hankkeessa (Ilvesvuori, Nurmijärvi) vaikutukset ja menettelyedellytykset ovat kunnallisen toimivallan piirissä, eikä ole esitetty sellaista oikeudellista perustetta, joka siirtäisi asian lupa- ja

valvontavirastolle (LVV:lle).

Kohtuuttoman rasituksen arviointi (NaapL 17 §) ja soveltaminen

Naapuruussuhdelaki (25/1926, NaapL) 17 § kieltää kiinteistön käytön siten, että naapurille tai lähistöllä asuvalle aiheutuu kohtuutonta rasitusta melusta, tärinästä, pölystä, valosta tms. Kohtuuttomuutta punnitaan paikallisten olosuhteiden, rasituksen tavanomaisuuden, voimakkuuden ja keston sekä alkamisajankohdan perusteella. Säännös ei ole erillinen lupa, vaan ympäristöluvan lupaharkinnassa käytettävä kohtuuttomuuskynnys: lupa voidaan myöntää vain, jos määräyksiin varmistetaan, ettei kohtuuttomuutta synny. (NaapL 17 § – punnintaperusteet; YSL 49 §) Naapuruussuhdelain 17 § on ympäristönsuojelulain lupaharkinnan oikeudellinen kynnys. Naapuruussuhdelain 17 § on yleinen immissiokiello, joka kieltää toiminnan, josta aiheutuu kohtuutonta rasitusta (melu, tärinä, pöly, valo jne.) naapurille tai lähistöllä asuvalle. Se ei ole erillinen lupamenettely, vaan normi, jota ympäristölupaviranomainen (kunta tai AVI/LVV toimivallan mukaan) soveltaa YSL-lupaharkinnassa. Ympäristöministeriön ja Suomen ympäristökeskuksen (SYKE) ohjeistus kuvaa lupajärjestelmää ja toimivaltarajaa. Ympäristölupa myönnetään vain, jos ympäristönsuojelulain myöntämisedellytykset täyttyvät ja naapuruussuhteiden haitat (NaapL 17 §) voidaan ehkäistä lupamääräyksin. Kyse ei ole erillisestä Naapuruussuhdelain luvasta, vaan NaapL 17 §:n huomioimisesta ympäristönsuojelulain mukaisen luvan sisäisessä oikeudellisessa arvioinnissa.

Kohtuuttomuuden arvioinnissa on huomioitu erityisesti tässä tapauksessa läheinen asutus ja herkäät kohteet. Lähimmät asunnot ovat noin 120–200 metriä toiminta-alueesta, ja asuinkiinteistöjä yhteensä 158 alle 500 metrin etäisyydellä sekä Nurmijärven keskustan läheisyys ja herkkä kohde Maaniitun koulu, joka sijaitsee noin 900 metrin päässä. Lisäksi arvioinnissa huomioitiin toiminnan kesto ja toistuvuus, mukaan lukien räjäytysten impulssimaisuus. Pitkäkestoiset louhinta- ja murskausvaiheet sekä impulssimaiset räjäytykset nostavat koettuja haittoja. Nämä on otettu huomioon lupamääräyksissä mm. toiminta-ajat, meluvallit, mittaukset ja katselmukset. Edellä mainitut seikat edellyttivät NaapL punnintaa ja ympäristönsuojelulain mukaista ympäristölupaa. Pelkkä meluilmoitus ei siten ollut mahdollinen, kun toiminta kesti yli 50 pv ja useamman vuoden. (Lupapäätös, YSL 27 §/liite 1; 27 § 2 mom. 3 kohdan kohtuuttomuusperuste).

Kohtuuttomuuden vähentämiseksi luvassa on asetettu lupamääräyksiä MURAUS-asetusta tiukemmat toiminta-ajat, 3–5 m meluvallit, hiljaisemman poran, jatkuvan ja toistuvan melu- ja tärinämittauksen, ilmanpaineen seurannan, tärinävaikutuksien arvioimiseksi ennakkokatselmukset 200–250 m vyöhykkeellä toiminta-alueesta, pölynhallinnan (ennakkoseuranta PM₁₀/PM_{2.5}, aistinvarainen ja kuukausiseuranta) sekä vesienhallinnan (viivytys-laskeutus-biosuodatus, tiheä näytteenotto Lynx-pisteissä Kissanoja ja Vantaanjoki) sekä seurannasta tulevat toimenpidevelvoitteet (keskeytys, lisäsuojaus, lisäämetyt). Näin NaapL 17 §:n

kohtuuttomuuskynnys alittuu asutuksen ja herkkien kohteiden kannalta.

MURAUS-asetus (800/2010) asettaa vähimmäisetäisyydet (louhinta 300 m asutukseen ja 400 m herkkiin kohteisiin) ja vähimmäisehdot toiminta-ajoille sekä melun ja pölyn torjunnalle. Korkeimman hallinto-oikeuden päätös (KHO:2015:51) on vakiinnuttanut, että louhinnan 300 m on ehdoton minimi. Kuitenkin vaikka minimietäisyys täyttyisi, NaapL 17 §:n punninta tehdään silti olosuhteet huomioiden. (MURAUS 3 §; KHO:2015:51).

Siten voidaan todeta, että vaikka MURAUS-asetuksen minimivaatimukset täyttyvät arvioitaessa toimintaa. MURAUS-asetushan (VNa 800/2010) on soveltamisalansa mukaan sitovaa vain silloin, kun toimintaan on oltava ympäristölupa, jolloin se asettaa vähimmäisvaatimukset mm. sijoittamiselle, toiminta-ajoille sekä melun ja pölyn torjunnalle. Ei-lupavelvollisissa (esim. lyhytaikaisissa) toiminnoissa asetus ei suoraan sido, mutta sitä voidaan käyttää ohjeellisena vertailutasona haittojen hallinnan arvioinnissa. Ympäristöluvanvaraisissa hankkeissa MURAUS toimii käytännössä myös "kynnyssääntönä". Tällöin erityisesti louhinnan 300 m vähimmäisetäisyys asutukseen on KHO:n vakiintuneen linjan mukaan ehdoton (KHO:2015:51). Siten NaapL 17 §:n kohtuuttomuuspunninta tehtiin siten, että huomioitiin asutuksen lähietäisyydet (120–200 m), toiminnan pitkä kesto ja impulssivaiheet sekä vesistöherkkyys, jolloin toiminta edellytti ympäristönsuojelulain mukaista lupaa ja tavanomaista tiukempaa ehtokokonaisuutta. Näillä määräyksillä koettu rasitus alitetaan NaapL 17 §:n kynnyksen alle asutuksen ja herkkien kohteiden osalta. Lisäksi valtioneuvoston MURAUS-asetus (800/2010) säättää sijoittamiselle vähimmäisetäisyydet ja mm. melun raja-arvot sekä aikarajaukset. NaapL 17 §:n arviointi on tehty edelleen paikalliset olosuhteet huomioiden. Siksi tässä luvassa on määrätty MURAUS-asetuksen minimiä tiukemmat toiminta-ajat ja seurantavelvoitteet

Lupapäätöksessä on annettu velvoittavat ja ennaltaehkäisevät lupamääräykset melun, tärinän ja pölyn sekä vesien hallinnasta (mm. räjäytyssuunnitelman hyväksyntä, tärinän raja-arvot ja jatkuva mittaus, melun raja-arvot ja suojausratkaisut, pölynsidonta (sumutus, koteloinnit, kuljetusreittien puhtaanapito) sekä poikkeamatilanne- ja toimenpidemenettelyt poikkeamia havaittaessa. Päätöksen mukaan melu- ja tärinäseuranta tehdään useista pisteistä (mm. melu Ihantolan suunnassa ja tärinä 15 siirtyvää pistettä), ilmanpaineelle on 400 Pa heijastuspaineen ohjearvo (ei tavanomainen vaatimus ympäristöluvassa), ja räjäytyksistä tiedotetaan etukäteen. Lupaehdot sisältävät myös pölynhallinnan (ennakkoseuranta PM10/PM2.5, toistuva mittaus ja aistinvarainen seuranta ja toimenpidevelvoitteet kuivina ja itätuulisina jaksoina sekä vesienhallinnan (viivytys-laskeutus-biosuodatus ja tiheä näytteenotto Lynx-pisteissä), koska alue on Kissanojan–Vantaanjoen valuma-alueella. Lupapäätöksessä edellytetään tiheämpää seurantaa rakentamisen kriittisissä vaiheissa ja raja-arvoihin sidottuja lisätoimia (mm. lisäimeytys savikolla), mikä on kirjattu luvan tarkkailu- ja hallintaosuuksiin. Nämä ovat lupamääräyksiä, joilla alennetaan koettavaa räsitusta.

Ympäristöluvan järjestelmä perustuu ennaltaehkäisyyn (YSL 7 §, 20 §) ja BAT/BEP-periaatteisiin luvan määräyksissä. Mittausvelvoitteet palvelevat sekä ennakkovalvontaa että välitöntä reagointia, eivätkä ole vain "jälkikäteinen toteamus". Tarkkailua ja toiminta-aikoja koskevilla lupamääräyksillä voidaan ehkäistä myös toiminnan liikenneperäisiä melu- ja värinähaittoja. Siten haittojen hallinta on edellä mainituin lupamääräyksiin mahdollista.

Toiminasta tuleva liikenne ja sen arviointi

Liikenne on myös ollut osana YSL 27 § 2 mom. 3 kohdan kohtuuttoman rasituksen arviointia. Yleisten väylien tavanomaiset haitat eivät lähtökohtaisesti kuulu ympäristölupa- (KHO:2014:115). Jos kuitenkin toimintaan välttämätön raskas liikenne määrittää olennaisesti tieosuuden melun ja päästöt, ne on otettava huomioon ja rajattava lupamääräyksiin (reititys, toiminta-ajat, seuranta) (KHO:2019:75; KHO:2024:39.)

Liikenne rajataan Kesko oy:n ympäristöluvassa lupaehtoin. Toimintaan välttämätön kuljetusliikenne on huomioitu toiminta-aika, reititys ja seurantamääräyksiin (Mt130 järjestelyt), mikä vastaa KHO 2014:115; 2019:75; 2024:39 linjaa kohtuuttomuuden ehkäisemisestä lupaehdoin. Liikenteen päästöihin todetaan, että ympäristölupaharkinnassa on otettu huomioon toimintaan liittyvä kuljetusliikenne osana kokonaisvaikutuksia. Liikenteen melu- ja värinävaikutukset voidaan rajata lupamääräyksiin (toiminta-ajat, nopeudet) niin, ettei NaapL 17 §:n kohtuuttoman haittojen kynnys ylitä. Väitteet moottoritien liittymien kapasiteetista kuuluvat pääosin liikenne- ja kaavoitusviranomaisten toimivaltaan, sillä ympäristöluvassa tarkastellaan ympäristöhaittoja ja niiden rajaamista.

Myöhemmissä KHO:n ratkaisuissa liikenteen vaikutuksien arviointia on täsmennetty siten, että luvanvaraiseen toimintaan välttämättömänä osana kuuluvan liikenteen päästöjä voidaan joutua tarkastelemaan varsinaista toiminta aluetta laajemmalla alueella. Mikäli liikenne määrittää yksinomaan tai pääosin kyseisen liikennealueen päästöt, arvio kohdistuu erityisesti lupamääräysten riittävyyteen haittojen ehkäisemiseksi. (KHO:2019:75). Toimintaan liittyvä kuljetusliikenne on otettava myös huomioon siltä osin kuin se on olennainen osa luvanvaraista toimintaa, ja haittoja voidaan tehokkaasti ehkäistä lupamääräyksiin, kuten toiminta-aikoja, reititystä ja muita järjestelyjä koskevilla ehdoilla. Näin varmistetaan, ettei toiminnasta yhdessä liikenteen kanssa aiheudu YSL 49 §:n tai NaapL 17 §:n vastaisia seurauksia. (KHO:2024:39). Tässä luvassa kuljetusliikenteen vaikutuksia on rajattu toiminta-ajoilla, tukeutumalla Mt130:n järjestelyihin ja sidottu melun ja värinän tarkkailuun. Siten lupamääräykset ovat edellä esitettyjen KHO 2014:115, 2019:75 ja 2024:39 mukaisia.

Lisäksi liikenteen yleiset (kuten ajoväylien maksimikapasiteetti) ja kuntoa koskevat asiat käsitellään muissa menettelyissä (tiesuunnittelu, tienpito, toimitusmenettely). Ympäristölupaviranomaisen harkinta kattaa pääsääntöisesti vain toimintaan välttämättömästi liittyvän liikenteen vaikutukset ja sen, voidaanko nämä vaikutukset rajata lupamääräyksiin

(YSL 48–49 §, 52 §). Lupamääräyksissä on lisäksi annettu tiedotusvelvoitteita ja toimenpidevelvoitteita (keskeytys/lisäsuojaus), mikä keventää koettua rasitusta asutukselle.

Pelkkää liikennemäärien lisääntymistä ei voida pitää luvan estävänä kohtuuttomana rasituksena, jos haittojen ehkäisy on mahdollista lupamääräyksillä. Toisaalta tapauskohtaisesti ympäristöluvan myöntäminen voi edellyttää liikenteen rajoittamista tai ohjaamista tietyille reiteille haittojen ehkäisemiseksi. Kesko oyj:n luvan lupamääräyksissä on rajoitettu toiminta-aikaa, jolloin vuorokautista liikennemäärää voidaan arvioida rajoitetun asuntoalueen lähimpien asuinrakennuksien kohdalla siten, että uudesta rakennettavasta kaavatien liittymästä valtateille purkautuva liikenne ei muodosta kohtuutonta haittaa asuinkiinteistöille. Liikenne on siis otettu huomioon siltä osin kuin se on olennainen osa luvanvaraista toimintaa ja määrittää päästöjä toiminta-alueella. Lupamääräykset on asetettu siten, että toiminnasta ei aiheudu YSL 49 §:n tai NaapL 17 §:n mukaisia esteseurauksia. Tämäkin vastaa KHO:n linjaa: kun toimintaan liittyvä raskas liikenne määrittää päästöt, asia ratkaistaan lupaehtojen riittävyydellä (toiminta-aika, reititys ja mittaukset).

Ympäristövaikutusten arviointi (YVA) ja sen ajantasaisuus

YVA-lain (252/2017) mukaan perusteltu päätelmä on yhteysviranomaisen kannanotto YVA-selostukseen, ja se otetaan huomioon ympäristölupaharkinnassa. Ympäristölupahakemuksen valmistelussa lupaviranomainen tarkistaa yhteysviranomaiselta päätelmän ajantasaisuuden. Uudenmaan ELY-keskuksen (1.1.2026 alkaen lupa- ja valvontavirasto) antama perusteltu päätelmä hankkeen ympäristövaikutusten arvioinnista (YVA) ei ole lupa, vaan informoi lupaviranomaista ja asettaa menettelyllisiä reunaehdoja.

ELY-keskus on arvioinut YVA-selostuksen riittävyyden tähän hankkeeseen liittyen ja todennut sen riittäväksi. (YVA-laki 23 §). Nyt luvittettava vaihe on ollut YVA-vaihtoehtoja suppeampi, ja siten vaikutukset ovat olleet vähäisemmät. Perusteltu päätelmä on todettu ajantasaiseksi ja riittäväksi. ELY-keskuksen yksityiskohtaiset täsmennykset (melu/tärinä/vesi) on sisällytetty Kesko oyj:n ympäristöluvan lupaehtoihin ja tarkkailuohjelmiin.

YVA-menettelyn tarkoitus on arvioida vaikutuksia ja tuottaa perusteltu päätelmä päätöksenteon tueksi, sillä YVA ei ratkaise luvan myöntämistä. Päätös tehdään ympäristönsuojelulain nojalla, jossa myöntämisedellytykset ja lupamääräykset ratkaistaan (mm. melu, tärinä, pöly, vesistöt; NaapL 17 §). korostaa, että eri toiminnot (louhinta/murskaus vs. myöhemmät toiminnot) ovat itsenäisesti luvanvaraisia, eikä muiden vaiheiden olemassaolo sinänsä ratkaise louhinnan/murskauksen lupaa. (KHO:2024:30). Sama linja ilmenee myös ympäristöministeriön ohjeistuksessa. YVA on tietopohja, ei lupa. Rasituksen kohtuuttomuus ratkaistaan lupamääräyksin.

Hankkeen lupien yhteensovittaminen

Rakennuslupa ja ympäristölupa ovat erillisiä menettelyjä eri lakien nojalla. Eri lakien menettelyt voivat edetä rinnakkain. Rakennuslupa ei oikeuta ympäristöä kuormittavaan toimintaan, joka edellyttää ympäristölupaa. Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavalle toiminnalle on haettava ympäristölupa. Siinä ratkaistaan ympäristönsuojelulliset edellytykset ja asetetaan haittoja ehkäisevät määräykset. Lopullinen ympäristölupaa vaativan toiminnan aloittaminen edellyttää ympäristöluvan ehtojen noudattamista. Kesko oy:n ympäristölupa on myönnetty murskaukselle ja louhinnalle. Pintamaiden siirtoa tai käsittelyä ympäristölupa ei koske, vaan ne kuuluvat rakennuspaikkaa perustettaessa rakennusluvan piiriin. Siihen, että onko niitä käsitelty riittävästi rakennusluvassa ei oteta kantaa ympäristösuojelulain mukaisessa luvassa. Rakennuslupa on lainvoimainen.

Muut asiat

Ympäristönsuojelulain periaatteet (7 §, 20 §) ja MURAU-asetus edellyttävät, että toiminnanharjoittaja soveltaa parasta käyttökelpoista tekniikkaa (BAT) ja parhaita ympäristökäytäntöjä (BEP) haittojen ehkäisemiseksi. Oikeuskäytäntö korostaa vähimmäisvaatimusten ensisijaisuutta siten, että mikäli sijoituspaikan vähimmäisedellytykset eivät täyty, ympäristölupaa ei tule myöntää. Kesko oy:n luvassa edellytykset on katsottu täytyviksi vain tiukkojen ehtojen avulla.

Toiminta-alueella on lainvoimainen asemakaavamuutos (Ilvesvuori II). Asemakaavan muutosvaiheessa on tavanomaista ratkaista laajojen logistiikka- ja huoltovarmuuskustusten sijoittumista koskevat lähtökohdat, kun taas ympäristölupamenettelyssä tarkastelu kohdistuu ensisijaisesti ympäristönsuojelullisiin edellytyksiin ja lupamääräyksiin hallittaviin vaikutuksiin.

Lupamenettely on edennyt ympäristönsuojelulaissa säädetyssä järjestyksessä: kuulemiset, lausunnot ja muutoksenhaku Vaasan hallinto-oikeuteen ovat osa oikeusturvaa. YSL korostaa ympäristön pilaantumisen ehkäisyä ja kansalaisten osallistumista (YSL 1 §; menettelyt ja kuulutukset). Valittajan subjektiiviset arviot eivät syrjäytä ympäristönsuojelulain myöntämisedellytyksiä ja lupamääräysten velvoittavuutta. Terveydensuojeluviranomaisen (28.4.2025) lausunnon keskeiset huomiot (läheinen asutus, melu/pöly/tärinä) on sisällytetty ehtoihin (toiminta-ajat, mittaus, tiedotus). Lisäksi Terveydensuojeluviranomainen on ottanut kantaa vallitukseen erikseen lausunnon lopussa.

Valituksessa esitetty riski rakenteiden ja laitteiden vaurioitumisesta on otettu huomioon lupamääräyksissä. Tärinälle on asetettu RIL 253 -ohjeeseen perustuvat ohjearvorajaukset ja laaja mittausvelvoite (siirrettävät mittauspisteet ja lisämittaukset), räjäytysten ilman ylipaineen heijastusarvo on rajattu 400 Pa:iin, ja mahdollisten raja-arvon ylitysten varalle on määrätty välitön toimenpidevelvollisuus (kentän pienentäminen, ajastus, lisäsuojaus tai keskeytys). Ennakko- ja välikatselmuksilla

dokumentoidaan kiinteistöjen ja laitteiden lähtötilanne sekä varmistetaan jäljitettävyys. Näillä ehdoilla vaurioriski on hallittu etukäteen ja lupavalvonta varmistaa määräysten noudattamisen. Mahdolliset väitetyt tärinästä tai räjäytysten ilmanpaineaalloista aiheutuneet rakennus- ja laitevauriot ovat yksityisoikeudellisia vahingonkorvausasioita, jotka ratkaistaan riitatilanteissa käräjäoikeudessa. Ympäristöluvan mukaiset mittaus- ja katselmusaineistot sekä tekniset ohjeistukset (esim. RIL 253) toimivat näyttönä, mutta korvausvastuu ja näytön arviointi ratkaistaan tuomioistuimessa. Valvontaviranomaiset (kunnan ympäristönsuojelu, työsuojelu, terveydensuojelu) huolehtivat lupaehtojen ja työ-/terveyssuojelusäädösten noudattamisen valvonnasta, mutta riidanratkaisun toimivalta kuuluu yleisille tuomioistuimille.

Rakentamishankkeen valaistushaitoiksi kuvatut valaistuksen vaikutukset liittyvät pääosin rakennuksen käyttövaiheeseen (logistiikkakeskukseen). Myöhemmät toiminnot ovat erillisiä lupakäsittelykokonaisuuksia. Nykyinen ympäristölupa koskee louhintaa ja murskausta. Mahdollinen valaistus arvioidaan erillisissä luvissa ja määräyksissä.

Natura-alue Vantaanjoki ja sen erityisherkkyyys vastaanottavana vesistönä on huomioitu lupapäätöksen lupamääräyksissä pilaantumisen estämiseksi. Natura-statuksen ja vesienhoidon tavoitteiden vuoksi vesienkäsittelystä ja tarkkailusta on määrätty tiukoin lupamääräyksiin. Lynx-pisteet ja tiheä näytteenotto rakentamisen aikana on määrätty ovat osa lupamääräyksiä. Raja-arvojen ylittyessä, tulee käynnistää lisätoimet (mm. lisäimetyys, lisänäytteenotto). Viranomaisaineistojen perusteella Vantaanjoen tila on kuvattu tyydyttäväksi. Lupamääräyksillä ja tarkkailulla on korostettu kunnostus- ja suojelutoimien tarvetta.

Yhteenvedona todetaan yhteenvedona vielä, että lupapäätös on rakennettu nimenomaan NaapL 17 §:n kohtuuttoman rasituksen kiellon varaan. Hankkeen sijainti on johtanut tiukennettuihin melu-, tärinä- ja pölyehtoihin, toiminta-aikoihin, mittaus- ja raportointivelvoitteisiin, poikkeamamenettelyyn ja vesienhallinnan määräyksiin (YSL 7 §, 20 §; MURAUUS-asetus 800/2010; KHO:2015:51; KHO:2024:39).

Oikeuskäytännön mukaan haittoja voidaan ehkäistä lupamääräyksin, ja jos vähimmäisedellytykset eivät täytyisi, lupa ei olisi myönnettävissä. Valitus ei esitä uutta oikeudellista perustetta kumota lupapäätöstä. Kyse on Ilvesvuori II- asemakaava- alueella toteutettavasta rakennushankkeesta. Usein laajat rakentamiseen liittyvät ympäristöhaitat voidaan toteuttaa rakennusluvalla ja meluilmoituksella, kun kyseessä on lyhytkestoinen ja pieni hanke ja siitä tulevat erityisen häiritsevät vaikutukset ympäristöön jäävät lyhytaikaisiksi. Tässä tapauksessa ympäristöhaittojen (yli 50 pv murskausta, läheinen asutus ja impulssimaiset työvaiheet) sekä naapuruussuhdehaitan arvioimiseksi ja rajoittamiseksi kohtuulliseksi, on vaadittu louhinnalle ja murskaukselle ympäristölupaa. Luvan määräysten kokonaisuus (toiminta-ajat, melu-/tärinärajat, mittaus ja katselmuksat, pöly- ja vesienhallinta, reaktiovelvoitteet) on nimenomaan se keino, jolla NaapL 17 §:n kohtuuttomuuskynnys alitetaan.

Täytäntöönpanon kieltämiselle ei ole esitetty sellaisia oikeudellisia tai tosiseikkoihin perustuvia perusteita, jotka syrjäyttäisivät ympäristönsuojelulain mukaisen lupaharkinnan tuloksen, MURAUUS-asetuksen vähimmäisvaatimukset ja NaapL 17 §:n huomioon ottamisen. Aloitustupaa ei ole myönnetty, joten muutoksenhaku ei käy hyödyttömäksi.

Valittajan esittämä toimivaltaväite (ESAVI/LVV) on perusteeton. Kesko oy:n hankkeen louhinta-/murskauslupa kuuluu kunnan toimivaltaan ympäristönsuojelulain ja ympäristöhallinnon ohjeistuksen mukaan sekä KHO:2024:30 -ratkaisun linjauksen perusteella. Ilvesvuoren louhinta- ja murskauslupa ei sisällä vesilain mukaista lupaa eikä vaikutuspiiriä ole osoitettu olennaisesti yli kunnan rajojen. Siten toimivalta on kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella.

Terveystoimintaviranomaisen lausunto

Ympäristöluvassa on huomioitu terveystoiminnan lausunto (mm. toiminta-aikojen rajoituksessa) ja lupamääräyksiä noudatettaessa terveystoimintaa ei todennäköisesti aiheudu.

Täytäntöönpano

Päätösote/Vaasan hallinto-oikeus (vaasa.hao@oikeus.fi) sähköisesti turvaviestillä (<https://turvaviestit.fi/>)

Muutoksenhakukielto

Päätöksestä ei saa tehdä kuntalain 136 §:n mukaan oikaisuvaatimusta eikä kunnallisvalitusta, koska päätös koskee vain valmistelua tai täytäntöönpanoa.

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

NCC Industry oy, yhteiskäsittelyssä maa-aines- ja ympäristölupa ja aloituslupa, Nurmijärvi, Lausunto Vaasan hallinto-oikeudelle

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 23
774/11.01.00/2025

Valmistelija

Sorsa Sirpa, etunimi.sukunimi@tuusula.fi

Lausuntopyyntö

Vaasan hallinto-oikeus pyytää 18.12.2025 saapuneella lausuntopyyntökirjeellä Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan lausuntoa (vastine) valituksesta, joka koskee Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan ratkaisua 17.6.2025, § 78 NCC Industry Oy:n maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain mukaisesta yhteislupahakemuksesta. Asiaa koskeva Vaasan hallinto-oikeuden diaarinumero on 906/2025. Keski-Uudenmaan ympäristökeskus on pyytänyt lisääikaa lausunnon jättämiseen 20.2.2026 saakka.

Valituksenalainen päätös

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta on kokouksessaan päättänyt myöntää NCC Industry oy:lle maa-aineslain 6 §:n mukaisen maa-aineslupan ja ympäristönsuojelulain 27 §:n mukaisen ympäristölupan (yhteislupaa) kalliokiviaineksen ottamiseen sekä kallion louhintaan ja murskaukseen sekä jätteen hyödyntämiseen Nurmijärven kunnassa Uotilan kylässä sijaitsevalle kiinteistölle Rajakorpi 543-413-9-5. Maa-aineslain (MAL) 21 §:n ja ympäristönsuojelulain (YSL) 199 §:n mukaiset aloituslupahakemukset on ratkaistu kielteisinä. Päätös ja sitä koskeva kuulutus on julkaistu viranomaisen verkkosivuilla 24.6.2025 ja päätöskuulutus on ollut nähtävillä Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen, Nurmijärven kunnan sähköisillä ilmoitustauluilla 24.6.2025-31.7.2025. Valitusaika on päättynyt 31.7.2025.

Valitukset Vaasan hallinto-oikeuteen

Päätöksestä on tehty neljä valitusta Vaasan hallinto oikeuteen. Niitä on referoitu lyhyesti alla.

Ensimmäisessä valituksessa vaaditaan ympäristölautakunnan päätöksen kumoamista. Valituksessa vedotaan aiempaan kielteiseen ratkaisuun, perintönä saadun kiinteistön arvoon ja rauhalliseen ympäristöön sekä Metsä-Tuomelan melun jo heikentämään viihtyisyyteen. Valittajan mukaan suunniteltu toiminta aiheuttaisi merkittäviä melu- ja värinähaittoja, tekisi kiinteistöstä asumiskelvottoman ja johtaisi vaurioihin sekä huomattavaan

arvon alenemiseen, mikä vaikuttaisi myös tulevien sukupolvien käyttömahdollisuuksiin.

Toisessa yhteisvalituksessa ([REDACTED] +12 muuta henkilöä) vaaditaan yhteislupapäätöksen kumoamista, sillä perusteella, että päätöksen terminologia ja alueiden rajaukset ovat epäselviä, sijoituspaikka on valittajien mukaan ympäristösääntelyn tavoitteisiin nähden soveltumaton ja muualta tuotavan louheen käsittely aiheuttaisi liiallisia melu- ja pölyhaittoja. Valittajat katsovat, että YSL 11 § ja 49 § edellyttämiä selvityksiä melusta, pölystä, hulevesistä, pintavesivaikutuksista sekä pohjavesi- ja maalämpökaivoista ei ole tehty riittävästi, mittausvelvoitteet ovat puutteellisia ja ottotason muutos tekee osan hakemuksen selvityksistä vanhentuneiksi.

Valituksessa vaaditaan, että NCC Industry Oy veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut lain oikeudenkäynnistä hallintoasioissa (808/2019) 95 §:n mukaisesti myöhemmin vastaselitysvaiheessa esitettävän laskelman mukaisena. Vaatimukset ja perusteet niille on esitetty kaikkiaan 15-sivuisessa valituskirjelmässä (31.7.2025), joka sisältää kaksi liiteasiakirjaa (lupapäätös ja [REDACTED] asiantuntijalausunto)

Kolmannessa valituksessa vaaditaan ensisijaisesti lupapäätöksen kumoamista. Toissijaisesti vaaditaan asian käsittelyä Etelä Suomen aluehallintovirastossa (1.1.2026 alkaen lupa- ja valvontavirasto, LVV). Kolmannessa valituksessa esitetään, että hanke sijoittuu alle Valtioneuvoston asetuksen kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta (800/2010) eli. ns MURAUS-asetuksen edellyttämän 300 metrin vähimmäisetäisyyden häiriintyviin kohteisiin ja, ettei aiemmissa hallintotuomioistuinten ratkaisuihin esitettyjä estäviä perusteita ole otettu huomioon. Valittajan mukaan melu- ja värinävaikutusten arviointi on puutteellinen ja toiminnasta aiheutuisi YSL 49 §:n vastaisia haittoja. Lisäksi valituksessa katsotaan, että luonnontilaisiin noroihin ja muihin luontoarvoihin kohdistuu merkittäviä vaikutuksia ja että kuulutusajankohta on ollut epäasianmukainen heikentäen osallisten vaikutusmahdollisuuksia.

Neljännessä valituksessa Nurmijärven kunta vaatii yhteislupapäätöksen kumoamista ja päätöksen palauttamista uudelleen käsittelyyn. Neljännen valituksen esittämät perusteet vastaavat sisällöllisesti aiemmin esitettyjä valitusperusteita (luontoarvot, melu, hulevedet, suojaetäisyydet ja yhteisvaikutukset).

Valituskirjelmät liitteineen ovat lautakunnan nähtävissä oheismateriaalina.

Esittelijä

ympäristövalvontapäällikkö Alho Marjo

Päätösehdotus

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää

- antaa Vaasan hallinto-oikeudelle seuraavan lausunnon

- tarkastaa ja hyväksyä pöytäkirjan tämän asian osalta välittömästi kokouksessa

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan lausunto

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta esittää lausuntonaan valituksien hylkäämistä ja NCC Industry oy:lle myönnetyn yhteislupapäätöksen 17.6.2025 § 78 jättämistä voimaan. Muilta osin ympäristölautakunta viittaa yhteislupapäätökseen 17.6.2025 § 78 ja sen perusteluihin. Hylkäysperusteena Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta esittää NCC Industry oy:n yhteislupapäätöksestä 17.6.2025 § 78 tehtyihin valituksiin Vaasan hallinto-oikeudelle seuraavaa:

Valitusten samanklaiset vaatimukset on yhdistetty annettavassa lausunnossa. Lausunnossa on vastattu valituksissa esitettyihin väittämiin. Lakiviittaukset ovat tekstissä kursivoituina tarvittavilta osin

Louhimon ja murskaamon vähimmäisetäisyys naapureihin, toiminnan sijoittuminen

Valituksissa on todettu suojaetäisyyden lähimpään asutukseen tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevaan oleskelualueeseen olevan riittämätön ja MURAU-asetuksen (800/2010) vastainen. Valtioneuvoston asetus kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta (800/2010), 3 § edellyttää, että toimintaa ei saa sijoittaa alle 400 metrin päähän sairaalasta, päiväkodista, hoito- tai oppilaitoksesta taikka muusta melulle tai pölylle erityisen alttiista kohteesta sekä että melua tai pölyä aiheuttavan toiminnan etäisyys asumiseen tai loma-asumiseen käytettävään rakennukseen tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevaan oleskelun tarkoitettuun piha-alueeseen tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevaan oleskeluun tarkoitettuun piha-alueeseen tai muuhun häiriölle alttiiseen kohteeseen on vähintään 300 metriä. Tukitoiminta alue voidaan sijoittaa tätä lähemmäs, kunhan muut edellytykset täyttyvät. (KHO:2015:51 ja KHO:2015:52, Rajakorpi). 300 metrin vähimmäisetäisyys louhinnasta on ehdoton. Uutta yhteislupahakemusta on arvioitu muuttuneen lupahakemuksen ja maa-ainessuunnitelman perusteella. Nyt louhinta ja murskaus on sijoitettu siten, että lähimpään häiriintyvään kohteeseen on vähintään 300 metriä.

Valituksessa esitetty väite Valtioneuvoston MURAU-asetuksen (800/2010) 300 metrin vähimmäisetäisyyden alittumisesta ei pidä paikkaansa myönnetyn luvan mukaisessa suunnitelmassa. Lupa on myönnetty muutetun hakemuksen perusteella, jossa louhinta- ja murskausalueet on siirretty siten, että melua ja pölyä aiheuttavan toiminnan etäisyys lähimpiin häiriintyviin kohteisiin ylittää MURAU-

asetuksen 3 §:ssä säädetyn vähimmäisetäisyyden. Valittajien viittaamat etäisyydet (220–280 m ja alle 200 m) eivät perustu tällä päätöksellä hyväksyttyyn ottosuunnitelmaan, vaan aiempiin luonnoksiin, joiden perusteella lupaa ei ole ratkaistu. Etäisyys mitataan MURAUS-asetuksen ja oikeuskäytännön mukaisesti (KHO 2015:51, 2015:52) nimenomaan melua ja pölyä tuottavan toiminnan louhinta-alueesta, ei koko suunnittelualueesta. Tätä periaatetta on noudatettu lupaharkinnassa.

Valittajien väite aikaisempien oikeuden ratkaisujen huomiotta jättämisestä ei pidä paikkaansa. Aiemmat Helsingin hallinto-oikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisut koskivat hakemusta, jossa louhintatoiminnot sijaitsivat alle 300 metrin etäisyydellä asutuksesta. Nyt myönnetty yhteislupa perustuu olennaisesti muuttuneeseen ja etäämmälle siirrettyyn sijoitteluun sekä laajennettuihin melu- ja vesienhallinnan ratkaisuihin. Aiemman hylkäyksen peruste, vähimmäisetäisyyden alittuminen, ei ole enää voimassa. Oikeuskäytännössä edellytetään, että muokattua hanketta arvioidaan sen uuden suunnitelman perusteella, ei aikaisemman hakemuksen tilanteen mukaisesti. Etäisyys mitataan melua ja pölyä aiheuttavasta toiminnasta (louhinta, räjäytykset, murskaus), ei yleisestä suunnittelurajasta. Rajausta ei koske meluvallin tekoa tai maiden läjittämistä. Nämä voivat olla ottamisalueella lähempänä häiriintyviä kohteita. Nykyisen Maa-ainesoppaan mukaan maa-ainesten oton suunnittelualueelle asti voidaan kuitenkin antaa lupamääräyksiä yhteisluvassa (Maa-ainesopas 2023:30).

Eteläpuolisella kiinteistöllä [REDACTED] on Maanmittauslaitoksen (MML) kiinteistörekisterin (KTJ) mukaan asuinrakennus (omakotitalo) kauempana, noin 800 metrin etäisyydellä kaivurajasta. Kunnan rakennusviranomaisen ylläpitämän rakennus- ja huoneistorekisterin (RHR) mukaan tämä omakotitalo on merkitty tyhjillään olevaksi. Koska valittajan asuinrakennus on ollut asumaton vuodesta 1982 eikä kyseessä ole loma-asuntoalue, vaan yksittäisiä lomanviettoon käytettäviä asuinrakennuksia haja-asutusalueella valtioneuvoston päätöksen melutason ohjearvoista (993/1992) mukaisia vakituisen asutuksen (55/50 dB) eikä vapaa-ajan asutuksen (45/40 dB) ohjearvoja sovelleta sitovasti. Melua, pölyä ja tärinää sekä muita kiinteistöön kohdistuvia toiminnan vaikutuksia on arvioitu YSL 52 §:n kohtuullisuusharkinnan kautta sekä tarkasteltu kiinteistön sijainnin ja omistajan edun kannalta. Siten lupapäätöksessä on pohjaututtu suunnitelmiin liitettyihin melumallinnuksiin ja valtioneuvoston asetuksen melulle annettuihin raja-arvoihin, jotka eivät ylity. Asuinrakennus sijoittuu melumallinnuksessa vähäisen melun alueelle.

Samalla kiinteistöllä sijaitseva louhimoa lähin rakennus on muu rakennus, joka sijaitsee lammen läheisyydessä 307 metrin etäisyydellä louhinta-alueesta. Kyseistä rakennusta ei ole merkitty talous-, sauna- tai asuinrakennuksena kiinteistörekisteriin (KTJ) tai kunnan RHR-rekisteriin, eikä rakennuksen käyttötarkoituksesta tai -asteesta tai sen kunnosta ole tietoa. Se on kuitenkin tulkittu MURAUS-asetuksen tarkoittamaksi virkistykseen käytettäväksi oleskelualueeksi ja mahdollisesti oleskeluun sopivaksi rakennukseksi ja on huomioitu vähimmäisetäisyyksiä tulkittaessa

minimietäisyyden piiriin kuuluvaksi. Melumallinnuksen arvot (30–45 dB) eri vaiheissa lähimmällä rakennuksella lammen rannalla ovat matalaa tai enintään kohtuullista tasoa päivätoiminnassa, eivätkä muodosta kohtuutonta räsytystä lähimmälle kiinteistölle.

Arvioitaessa naapurussuhdelain (26/1920) 17 §:ssä tarkoitettua viihtyisyysvaatetta tulee huomioida, että lammen rannalla sijaitsevan rakennuksen ja asuinrakennuksen (välimatka yli 500 metriä) välistä aluetta ei voida tulkita MURAU-asetuksen tarkoittamaksi asuinrakennuksen välittömään läheisyyteen sijoittuvaksi oleskelualueeksi. Muitakin rakennuksia tai halleja näyttää olevan asuinrakennuksen vieressä kiinteistöllä, mutta niitä ei ole merkitty viralliseen rekisteriin. Lähin asuinrakennus, sen oleskelualue ja muu häiriintyvä kohde sijaitsevat yli 300 metrin etäisyydellä kaivuualueesta, mikä merkittävästi vähentää toiminnasta aiheutuvia haittoja. Uudenmaan ELY-keskus on lausunnossaan (UUDEL/71/1684/2020, 26.7.2024) arvioinut meluntorjuntatarvetta ja todennut, ettei meluvallin rakentaminen etelä-länsipuolelle ole tarpeen. Ottotoiminnan eteneminen etelään ottorintaman suojassa sekä murskaamon sijoittuminen louhintaseinämän välittömään läheisyyteen rajoittavat melun leviämistä entisestään. Näin ollen hankkeesta ei arvioida aiheutuvan Naapurussuhdelain (26/1920) 17 §:n tarkoittamaa kohtuutonta haittaa lähimmälle kiinteistölle.

Ympäristönsuojelulain (YSL) 11 §:n mukaisesti ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on sijoitettava mahdollisuuksien mukaan niin, että pilaantumisesta ei aiheudu eikä sen vaaraa synny, ja että pilaantuminen voidaan ehkäistä asianmukaisilla ratkaisuilla. Sijoituspaikan soveltuvuutta arvioidaan kokonaisuutena mm. toiminnan luonteeseen, keston, ajankohdan, vaikutusten merkittävyyden, pilaantumisen todennäköisyyden, onnettomuusriskien, vaikutusalueen herkkyyden, elinympäristön terveellisyyden ja viihtyisyyden sekä oikeusvaikutteisen kaavan osoittaman käyttötarkoituksen perusteella. Toimintojen sijaintia arvioitaessa merkittävämmäksi tulee eri maa-ainesalueiden nimitysten (ottoalue = kaivualue = louhinta-alue, ottamisalue, suunnittelualue, toiminta-alue) sijaan toiminnan melua tai pölyä aiheuttava vaikutus sekä se, että voidaanko vaikutukset lupamääräyksin saada siedettävälle tasolle. Naapureilla on myös sietämisvelvollisuus lähelle sijoittuvien toimintojen häiriöiden suhteen (NaapL 17 §).

Ympäristöluvalla annetaan nimenomaan lupa aiheuttaa rajattuja ympäristöhaittoja. Tarkoituksena ei ole vaikutusten täydellinen poistaminen. Lupaviranomainen osoittaa YSL 11 §:n noudattamisen lupamääräyksin ja suunnitelmin (esim. melu- ja pölytorjunta, vesienhallinta, toiminta-ajat, seuranta), joilla toiminnan haitat ehkäistään ja hallitaan sijoituspaikan olosuhteet huomioon ottaen. Näin on toimittu lupahakemusta käsiteltäessä.

Metsä-Tuomelan teollisuusalue (lähin asemakaava-alue) sijoittuu noin 700 metrin etäisyydelle haetusta louhinta- ja murskausalueesta sekä puhtaiden maiden ja louheen vastaanotto- ja käsittelyalueesta. Alueelle on sijoittunut

erilaisia teollisia toimintoja kuten kunnallinen kaatopaikka, tonttien louhintaja murskauslupa, useita maankaatopaikkoja sekä laajoja jätteiden käsittely- ja hyödyntämisalueita. Lupa-alueen ympäristö ei näin ollen ole hiljaista maaseutua. Haettu toiminto Rajakorven kiinteistölle 9:5 ei poikkea eikä aiheuta poikkeavia päästöjä muista lähialueen melua tai pölyä aiheuttavista toiminnoista.

Väitteisiin melu- ja värinävaikutusten puutteellisesta arvioinnista todetaan, että hakemukseen on liitetty melumallinnus ja värinäselvitys, jotka kattavat toiminnan eri vaiheita, sekä että vaikutusten tarkentaminen ja torjunta on määrätty tehtäväksi ennen toiminnan aloittamista lupamääräysten 7, 17-18, 22-23 ja 36 mukaisesti. Lupamääräykset edellyttävät siis meluntorjuntasuunnitelman hyväksymistä, alkuvaiheen melu- ja värinämittauksia ja tarvittaessa toiminnan rajoittamista. Näin ollen YSL 49 §:n edellyttämät vaikutusten hallinnan keinot on osoitettu olemassa oleviksi eikä merkittävää haittaa voida pitää todennäköisenä lupamääräysten kokonaisuus huomioiden.

Lisäksi toiminta-aikoja on rajattu merkittävästi siten, että kesäaikana häiritseviä toimintoja, kuten räjäytyksiä, louhintaa tai murskausta, ei sallita. Vuorokautisia eri toimintojen toiminta-aikoja on lyhennetty merkittävästi MURAU-asetuksessa säädettyihin toiminta-aikoihin nähden. Tällä osaltaan varmistetaan Vnp 993/1992:n ohjearvojen alittuminen ja estetään NaapL 17 §:n mukaisen kohtuuttoman rasituksen syntyminen. Lisäksi todetaan, että NCC Industry Oy:n päätöksessä käytetty lupapäätös malli vastaa KHO:n vakiintunutta linjaa teknisten täsmennysten jättämisestä lupamääräyksiin hyväksyttäväksi ja valvottaviksi (KHO:2020:24, KHO:2018:73), sillä YSL 52 § mahdollistaa yksityiskohtaisten teknisten ratkaisujen toimittamisen lupavaiheen jälkeen, kunhan lupaharkinnassa on osoitettu periaatteellinen mahdollisuus ohjearvojen täyttymiseen.

Liikenne

Toimintaan liittyvään liikenteeseen todetaan, että kuljetusliikenteen kokonaismäärä, melu ja värinä on otettu lupaharkinnassa huomioon. Kun liikenne käytännössä osittain määrittää melutason lähialueella, liikenteen haittoja voidaan rajoittaa lupamääräyksiin (toiminta-ajat ja ajankohdat sekä reittivalinnat) (KHO:2019:75; KHO:2024:39). Liikenne on ohjattu pois päin lähimmistä asuinkiinteistöistä ja pois Uotilantieltä, vaikka kiinteistön virallinen tieyhteys on sinne olemassa. Luvan hakija on halunnut, että lupaharkinnassa arvioidaan uuden tieyhteyden (asumaton metsätie) vaikutukset, johon käyttöoikeutta haetaan, mikäli yhteislupa saadaan. Tällöin tieyhteys muodostuu livarin metsätielle, joka on asemakaava-alueen tie Metsä-Tuomelan alueelle. Kyseisellä tiellä on entuudestaan raskasta liikennettä, joten tuleva louheen tai maamassa ajo ei poikkea muusta livarin metsätien liikenteestä ympäristössä tai risteysalueella.

Luontoarvot ja pienvesistöt

Luonnontilaiset norot ja luontoarvot on nostettu kaikissa valituksissa esiin. Pienvesien eli norojen osalta NCC Industry Oy on hakenut ja saanut Etelä-Suomen aluehallintovirastolta vesilain mukaisen poikkeuksen luonnontilaisten norojen suojelusta (vesilaki (587/2011) 2 luvun 11 §; ESAVI 374/2021). Lisäksi myönnettyssä yhteisluvassa YSL:n mukaiset lupamääräykset turvaavat pienvesien suojelun. Vesilain 2 luvun 11 §:n mukainen poikkeus on myönnetty (ESAVI 374/2021) ennen yhteisluvan käsittelyä. Yhteisluvassa on annettu riittävät pintavesien hallinnan mitoitus- ja tarkkailuvuorot (kiintoaine, tyyppiyhdisteet yms.). Vesi- ja ympäristönsuojelulainsäädännön menettelyt ovat erillisiä mutta yhteensovitetuina. Yhteiskäsittely edellyttää kiinteää teknis-toiminnallista yhteyttä. Muutoin erillismenettelyt sovitetaan yhteen erillisillä päätöksillä eri viranomaisissa, kuten tässä lupakäsittelyssä on tehty (KHO:2024:30). ESAVI (1.1.2026 alkaen lupa- ja valvontavirasto) ei ole vaatinut vesilain 2 luvun 11 §:stä johtuvan poikkeamisen vuoksi koko yhteisluvan käsittelyn siirtämistä aluehallintovirastoon. Siten kunnan ympäristönsuojeluviranomainen on voinut käsitellä yhteisluvan saatuaan päätöksen Etelä-Suomen aluehallintoviraston vesilain mukaisesta poikkeamisesta.

Valituksissa on oltu huolissaan ekologisen yhteyden säilymisestä alueella. Ekologinen yhteys kulkee ottamiskenttien rajalla. Ottotoiminnan vaihteisuus, suojavaiohyökkeet ja kulkureittien ohjaaminen turvaavat yhteyden toiminnallisen jatkuvuuden ottamistoiminnasta huolimatta (Maa-ainesopas, 2023:30).

Pintavesien hallinta

Useissa valituksissa on esitetty, että hakemuksessa esitetyt pintavesien hallintamenetelmät ja laitteet ovat riittämättömiä. KHO:2019:166 ja KHO:2025:1 ennakkoratkaisujen perusteella vesien pilaantumisen kynnystä ja varovaisuusperiaatetta noudattaen lupaa ei tule myöntää, jos merkittävää pilaantumista tai sen vaaraa ei voida sulkea pois. Pilaantumisen riskit on hallittava määräämällä mitoitus ja tarkkailu. Yhteisluvassa on edellytetty pintavesien tarkempaa hallintasuunnitelmaa ennen aloitusta (mitoitus eri virtaamilla, kiintoaineen/tyypin pidätyminen, ohijuoksutusten hallinta) sekä seuranta. Hulevesissä haitta-aineet sitoutuvat pääosin kiintoaineeseen, jolloin laskeutus ja virtaaman hallinta ovat perusteltuja lupamääräyksissä. Hakija on esittänyt pintavesien hallinnan perustuvan toiminnan suurimman kuormituksen aiheuttajiin (mm. kiintoaine, tyyppi) ja rankkasateen huomioiviin laskennallisiin arvoihin. Laskeutusaltaan mitoituksessa on käytetty hiedan partikkelikoon mukaisia pitkäaikaisarvoja, mikä vastaa Ruohutulan (1996) mitoitusohjeiden mukaista laskeutusaltaan vähimmäiskokoon liittyvää mitoitusta. Rankkasateet on huomioitu ilmastomuutoksen vuoksi lisäämällä altaan kokoa. (Kosteikkojen ja laskeutusaltaiden suunnittelu, Ruohutala, J., Suomen ympäristökeskus, Helsinki 1996)

Louhimoiden laskeutusaltaiden kokoa ei ole säädelty ympäristönsuojelulainsäädännössä tai muussa kiviaineistuotannon

kirjallisuudessa (Kiviaineistuotannon BAT, opas 2010:25). Louhimoiden altaiden koon määrittäminen perustuu etupäässä kokemukseräiseen asiantuntijuuteen ja laskennallisiin malleihin, joissa eri laskentatavat hieman vaihtelevat. Lupahakemukseen liitettyä altaan koon määrittäystä voidaan pitää oikeana ja riittävänä vähentämään kiintoainekuormitusta alapuolisiin herkkiin vesistöihin.

KHO:n linjauksen mukaisesti tässä lupapäätöksessä riskit hallitaan lupahakemukseen liitetyn laskennallisen altaan mitoituksella ja lisäksi lupamääräyksin. Isojen kaupunkien hulevesille on määritetty laadullisia tavoitteita, joita ei ole sovellettu kivenlouhimoiden pintavesiin. Altaiden mitoitukset ovat perustuneet partikkeleiden suodatustehoihin. Tämä pintavesien määrällinen hallinta soveltuu hyvin suurempien partikkeleiden, kuten kivituhkan ja maa-ainesten pidättämiseen. Siten lähtevän veden kiintoaineelle ei ole tarpeen määrittää erillistä laadullista arvoa (KHO:2019:166; KHO:2025:1).

Muut valituksissa esiin nousseet asiat

MURAUS-asetuksen ja maa-ainesasetuksen perusteluiden mukaan maa-aineslain mukaisen luvan käsittely voidaan lykätä, kunnes vesilain (587/2011) 2 luvun 11 §:n mukainen poikkeus tai muu vesilain mukainen lupa on käsitelty. Siten NCC Industry Oy:n lupahakemuksesta ei ole ollut tarpeen vesilain mukaisen poikkeamisen vuoksi siirtää käsiteltäväksi valtion ympäristölupaviranomaiselle. Lisäksi jätteiden käsittelymääriä koskevat ratkaisut ovat tapauskohtaisia hallinto-oikeuksien päätöksissä ja ympäristöministeriön ohjeen (YM, muistio 3.7.2015) tulkin mukaan. Siten NCC Industry Oy:n lupahakemuksessa on käytetty tapauskohtaista harkintaa mm. puhtaiden maiden ja kiviaineksen/louheen jätestatusta ja määriä harkittaessa. (Kaivetut maa-ainekset – jäteluonne ja käsittely” Ympäristöministeriö, muistio 3.7.2015)

Arvioitaessa jälkihoitoon ja meluvallien rakentamiseen tarvittavia maa-ainesten ja louheen massamääriä lupahakemuksessa, ovat arviot yleensä laskennallisia kuutiometrejä (ns. m³) ja vaihtelevat ympäristövalvonnan kokemuksen mukaan huomattavasti kohteesta ja toteutustavasta riippuen. Siten on ollut tarpeen selvittää lupamääräyksellä kunnallisen viranomaisen sallimat vuotuiset enimmäisluohe- ja maa-ainesmäärät, joihin ei lasketa jälkihoitoon, mm. seinämien luiskin, käytettyjä määriä. Niiden osalta on katsottu, etteivät ne muodosta jätteeksi, kun käyttö on suunniteltua (jälkihoitosuunnitelma) ja ne hyödynnetään välittömästi jne. (YM ohje, Kaivetut maa-ainekset – jäteluonne ja käsittely, 3.7.2015). Tarkasteltavien jätemäärien perusteella kyse on kunnan viranomaisen toimivaltaan kuuluvasta lupahakemuksesta. Toiminnanharjoittaja on katsonut, että louhe ei olisi jätettä, ja siksi esittänyt suurempia määriä puhtaita maa-aineksia ja louhetta, mutta ei ole halunnut siirtää lupahakemuksesta valtion viranomaisen ratkaistavaksi.

Kuulutuksen ajankohtaan liittyviin väitteisiin todetaan, että lupapäätös on kuulutettu 24.6.-31.7.2025 Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen

verkkosivuilla (julkinen verkkokuuulutus hallintolaki (434/2003) 62 a §) sekä Nurmijärven kunnan ilmoitustaululla ja lehti-ilmoituksella paikallislehdessä (Nurmijärven Uutiset). Lainsäädäntö ei tunne "kesälakiaikoja" päätöksen tekemiselle tai asian kuuluttamiselle. Ratkaisevaa on, että kuulutus on lainmukainen ja nähtävillä säädetyn ajan. Kuulutus on tehty lainmukaisesti (YSL 44 §; HL 62 a §).

Lisäksi todetaan valituksissa esiintyneisiin kiinteistöjen arvon alenemista ja rakennuksien rikkoutumista koskeviin asioihin, että kiinteistöjen arvonalennusta tai muita taloudellisia vahinkoja ei ratkaista maa-ainesluvan ja ympäristöluvan yhteiskäsittelyn yhteydessä. Maa-aineslain 11 §:n mukaan aineiden ottamisesta aiheutuvat vahingot ja haitat käsitellään erillisessä Maanmittauslaitoksen toimituksessa, jossa maanomistajalla on mahdollisuus hakea korvauksia.

Valittajien väitteisiin asiakirjojen vanhentuneisuudesta ja muuttuneesta tilanteesta todetaan, ettei lupa perustu vanhoihin piirustuksiin, vaan vuoden 2024 aikana toimitettuihin täydennettyihin suunnitelmiin. Niiden perusteella ympäristövaikutukset on voitu arvioida asianmukaisesti. Lupaharkinta on tehty riittävien pääselvitysten perusteella, ja yksityiskohtaiset tekniset ratkaisut tarkennetaan ennen toiminnan aloittamista lupamääräysten mukaisesti (YSL 52 §). Melunhallinta on määrätty tarkennettavaksi lupamääräyksissä 7, 17-18 ja 36, jotka edellyttävät meluseinien rakentamista, meluntorjuntasuunnitelman toimittamista, mallinnusten päivittämistä, alkuvaiheen melumittauksia ja toistomittauksia sekä tarvittaessa melusuojien tehostamista. Pölyn torjuntaa ja mittausta koskevat lupamääräykset 19-20 ja 38, joiden mukaan pölyä ei saa kulkeutua alueen ulkopuolelle ja pölypitoisuuksia on mitattava sekä tarvittaessa lisättävä torjuntatoimia.

Hule- ja pintavesijärjestelmien mitoitus ja päivitys on määrätty toimitettavaksi valvontaviranomaiselle lupamääräyksissä 31-33, ja pintavesien hallintasuunnitelma tulee hyväksyttävä viimeistään kolme kuukautta ennen aloitusta (määräys 32). Pohja- ja talousvesikaivojen vaikutusarviot on täydennettävä lupamääräyksen 35 mukaisesti, ja tarkkailuohjelma on päivitettävä vastaamaan lopullisia korkeustietoja ja olosuhteita.

Valituksissa esitetty väite siitä, ettei lupaa olisi voitu myöntää vanhentuneiden kuvien perusteella, on perusteeton. Lupa perustuu päivitettyyn aineistoon, ja lupamääräykset velvoittavat tarkentamaan suunnitelmat lopullista ottotaso vastaviksi ennen toiminnan aloittamista. Alin ottotaso on määrätty sitovasti tasolle +75,10 (N2000), mikä ohjaa kaikkien teknisten suunnitelmien mitoitus. Ottotason tarkentuminen ei edellytä selvitysten uusimista, koska melun-, pölyn- ja vesienhallinnan yksityiskohtainen mitoitus tehdään lupamääräysten mukaisessa hyväksyttämismenettelyssä ennen toiminnan käynnistämistä. Lisäksi ottomäärän vähentyminen ja ottotason nousu pienentävät ympäristövaikutuksia. Lupamääräys 2 edellyttää päivitettyjen asemapiirrosten ja leikkauskuvien toimittamista valvontaviranomaiselle

ennen aloitustarkastusta, ja myös melu-, pöly- ja suojaetäisyysmääräykset (mm. määräykset 7, 12 ja 17–19) edellyttävät toteutuskuvien päivittämistä. Näin ollen lupa ei perustu vanhentuneisiin kuviin, vaan sisältää selkeät, velvoittavat menettelytavat ajantasaisten ja lopullista ottotasoa vastaavien suunnitelmien hyväksymiseksi ennen toiminnan aloittamista.

Lopuksi täsmennetään yhteislupahakemuksessa käytettyä maa-ainesten ottamiseen liittyvää terminologiaa:

- Ottamisalue (MAL) on alue, jolta maa-aines otetaan ja jolle sijoitetaan muut tukitoiminnot kuten maa-aineksen varastointikaset, toimintaa tukevat rakenteet kuten työkonehallit, toimistot, koneiden ja laitteiden säilytyspaikat, suojarakenteet kuten meluvallit ja laskeutusaltaat
- Louhintai- tai kaivualue (entinen ottoalue) on kiven irrotuksen alue (melu/pöly). Suojaetäisyys MURAU 3 §:ssä mitataan lähimmästä melua/pölyä aiheuttavasta toiminnasta häiriintyviin kohteisiin.
- Tukitoimintojen alue on alue kaluston varastointia, huoltoa, polttoaineiden säilytystä ja kulkuyhteyksiä varten.
- Toiminta-alue on edelliset yhdessä.
- Suunnittelualue on alue, jossa näkyvät haetun toiminnan ympärillä olevat toiminnot ja maankäyttö (mm. viereisten kiinteistöjen käyttötarkoitus). Nykyisin käsitetään myös jonkinasteisena suoja-alueena louhimoille.

Kokouskäsittely

Asian käsittelyn aikana klo 19:50-20:00 pidettiin tekninen tauko.

Teknisen tauon jälkeen jäsen Anna Tenhunen-Lunkka teki seuraavan muutosehdotuksen:

Tenhunen-Lunkkan muutosehdotus:

*Lausunnossa oleva alkuperäinen lause (esityslistan sivu 71):
"Valituksessa esitetty väite Valtioneuvoston MURAU-asetuksen (800/2010) 300 metrin vähimmäisetäisyyden alittumisesta ei pidä paikkaansa myönnetyn luvan mukaisessa suunnitelmassa."*

*Muutettaisiin muotoon:
"Valituksessa esitetty väite Valtioneuvoston MURAU-asetuksen (800/2010) 300 metrin täyttymisen osalta vähimmäisetäisyys on katsottu täyttyvän lupaprosessin aikana."*

Tenhunen-Lunkkan muutosehdotus raukesi kannattamattomana.

Anna Tenhunen-Lunkka jätti seuraavan eriävän mielipiteen:

"Koska keskeisiin kysymyksiini MURAUS-asetuksen 300 metrin vähimmäisetäisyyteen sekä tehtyihin etäisyysmäärittäisiin asukkaiden valitusten etäisyyksien alittumisväitteiden suhteen ei saatu riittäviä vastauksia enkä voi arvioida lausunnon luotettavuutta alla olevan lauseen osalta, jätän eriävän mielipiteen: Valituksessa esitetty väite Valtioneuvoston MURAUS-asetuksen (800/2010) 300 metrin vähimmäisetäisyyden alittumisesta ei pidä paikkaansa myönnetyn luvan mukaisessa suunnitelmassa. (Esityslistan sivu 71)"

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

Täytäntöönpano

Päätösote/Vaasan hallinto-oikeus (vaasa.hao@oikeus.fi) turvapostina (<https://turvaposti.om.fi>)

Muutoksenhakuohje

Päätöksestä ei saa tehdä kuntalain 136 §:n mukaan oikaisuvaatimusta eikä kunnallisvalitusta, koska päätös koskee vain valmistelua tai täytäntöönpanoa

Ympäristönsuojeluviranomaisen valvontaohjelma vuodelle 2026

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 24
163/11.00.01/2026

Valmistelija

Autio-Nousiainen Kaisa, etunimi.sukunimi@tuusula.fi
Sorsa Sirpa, etunimi.sukunimi@tuusula.fi

Ympäristönsuojelulain (YSL, 527/2014) 167 §:n mukaan valvontaviranomaisen on järjestettävä YSL:n ja sen nojalla annettujen säädösten ja määräysten valvonta niin, että se on laadukasta, säännöllistä ja tehokasta ja perustuu ympäristöriskien arviointiin. Säännös mahdollistaa myös tehtävien asettamisen tärkeysjärjestykseen, jos se on välttämätöntä tehtävien asianmukaiseksi hoitamiseksi.

Ympäristönsuojelulain 168 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on laadittava luvanvaraisten, ilmoituksenvaraisten ja rekisteröitävien toimintojen määräaikaistarkastuksista ja niiden muusta säännöllisestä valvonnasta ohjelma (valvontaohjelma). Valvontaohjelmassa on oltava tiedot valvottavista kohteista ja niihin kohdistettavista säännöllisistä valvontatoimista. Valvontaohjelma on pidettävä ajan tasalla.

Ympäristönsuojeluasetuksen (YSA, 713/2014) 30 §:ssä on säädetty tarkemmin valvontaohjelman sisällöstä. Sen mukaan valvontaohjelmassa on oltava suunnitelma ohjelmakaudella toteutettavista erityyppisten luvanvaraisten, ilmoituksenvaraisten ja rekisteröitävien toimintojen määräaikaistarkastuksista sekä tiedot muista säännöllisen valvonnan toimenpiteistä. Valvontaohjelmassa on esitettävä myös kuvaus edellisen kauden valvontaohjelman tavoitteiden toteutumisesta.

Valvontaohjelma on laadittu Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan 12.12.2023 § 172 vahvistaman ympäristönsuojeluviranomaisen valvontasuunnitelman 2024-2026 mukaisesti. Valvontasuunnitelman mukaisesti ympäristölautakunta käsittelee valvontaohjelman vuosittain joulutammikuussa. Vuonna 2026 asia tuodaan poikkeuksellisesti lautakunnan käsiteltäväksi vasta helmikuussa. Valvontaohjelma kokonaisuudessaan sisältää toiminnanharjoittajakohtaiset tiedot riskinarviosta ja vuosittaisesta säännöllisestä valvonnasta. Lautakunnalle esitettävä kooste sisältää yhteenvedon tästä laajemmasta kokonaisuudesta ja lyhyen arvion vuoden 2025 valvontaohjelman toteutuksesta.

Valvontaohjelma sisältää myös jätelain (JL, 646/2011) säännöllistä valvontaa koskevan valvontaohjelman sekä maa-aineslain (MAL, 555/1981) mukaisen valvonnan vuodelle 2026.

Keski-Uudenmaan
ympäristölautakunta

§ 24

17.02.2026

Esittelijä

ympäristövalvontapäällikkö Alho Marjo

Päätösehdotus

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää

- vahvistaa liitteenä olevan ympäristönsuojeluviranomaisen
valvontaohjelman vuodelle 2026.

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

Liitteet

Numero	Otsikko
18	Ympäristönsuojeluviranomaisen valvontaohjelma vuodelle 2026, 17.2.2026

Jätehuoltomääräysten päivittäminen, lausunto jätelautakunta Kolmekierrolle

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 25
736/00.04.01/2025

Valmistelija

Autio-Nousiainen Kaisa, etunimi.sukunimi@tuusula.fi
Halonen Emmi
Heiska Helmi
Muje Lotta
Mäntynen Tiia
Paajanen Mikko
Suppala Veera

Lausuntopyyntö

Kuntien yhteinen jätelautakunta, jätelautakunta Kolmenkierto, on valmistellut ehdotuksen jätelain mukaisten jätehuoltomääräysten päivittämiseksi. Ehdotus koskee seuraavia kuntia: Hattula, Hausjärvi, Hyvinkää, Hämeenlinna, Janakkala, Järvenpää, Kerava, Loppi, Mäntsälä, Nurmijärvi, Riihimäki, Tuusula ja Valkeakoski.

Jätelautakunta päätti kokouksessaan 11.12.2025 § 56 pyytää lausuntoja jätehuoltomääräysten luonnoksesta Hämeen, Uudenmaan ja Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksilta, toimialueen kunnilta, kuntien ympäristö- ja terveydensuojeluviranomaisilta, Kiertokapula Oy:ltä ja alueen jätteenkuljettajilta.

Lausunto pyydetään toimittamaan jätelautakunnalle viimeistään 28.2.2026.

Esityksen pääasiallinen sisältö

Jätehuoltomääräykset on päivitetty edellisen kerran vuonna 2022. Jätehuoltomääräysten päivityksen tavoitteena on keventää jätehuollon ilmoitus- ja hakemusmenettelyjä, täydentää määräysten vaatimuksia vastaamaan käytännön työssä todettuja tarpeita sekä poistaa määräysten vanhentuneita osia. Päivitystyössä on huomioitu jätehuoltomääräysten tavoitteet estää jätteestä tai jätehuollosta aiheutuvia haittoja ja vaaroja terveydelle ja ympäristölle sekä edistää etusijajärjestyksen noudattamista.

Esitetyistä muutoksista keskeiset koskevat kompostointia, jätteen kuljetuksen keskeyttämistä ja sekajäteastian tyhjennysväliä. Lisäksi lietesäiliöiden tyhjennyksiin ja lietteen omatoimiseen käsittelyyn liittyviä määräyksiä on tarkastettu ja selkeytetty.

Määräyksiin esitettävät keskeiset muutokset

- Tekstiin korvataan termi sekalainen yhdyskuntajäte termillä sekajäte. Termi kuivajäte poistetaan.

- Määritelmään lisätään alue A ja alue B. Alueet vastaavat vuonna 2022 muodostettuja erilliskeräysvelvoitealueita, joihin ei ole tehty muutoksia. (2 §)
- Korttelikeräystä koskeva määräys muutetaan lähikeräyspisteeksi ja määräystä muutetaan vastuita selventävillä tarkennuksilla. (9 §)
- Yhteisen jäteastian käyttömahdollisuus rajataan vakiintuneen käytännön mukaisesti siihen, että jäteastiaa käyttävien kiinteistöjen välimatka voi olla korkeintaan kuusi kilometriä. Yhteistä biojäteastiaa tai kompostoria käyttävien kiinteistöjen välimatka voi alueella A olla korkeintaan 500 metriä ja alueen A ulkopuolella kuusi kilometriä. (8 §, 19 §)
- Kompostointia koskevaan määräykseen lisätään kompostorin vähimmäistilavuus 100 litraa/asuinhuoneisto tai vapaa-ajan asunto. (19 §)
- Rajataan yhteiskompostorin käyttö korkeintaan neljän huoneiston yhteiseksi. (19 §)
- Kompostoinnista tulee ilmoittaa muiden vaadittujen tietojen lisäksi tieto haittaeläinsuojauksesta ja lämpöeristyksestä. (19 §)
- Käytöstä poistettujen sähkölaitteiden, kuten pakastinarkun, käyttö kompostorina kielletään. (19 §)
- Kompostorin sijoittamista kiinteistöllä koskevat etäisyysvaatimukset poistetaan. (19 §)
- Sekajäteastian tyhjennysväliä koskevaa määräystä muutetaan siten, että tyhjennysväli on mahdollista pidentää 12 viikkoon hakemuksen sijaan omalla ilmoituksella, kun biojätteet lajitellaan kiinteistöllä erilliskeräysastiaan tai kompostoriin ja jäteastian koko on korkeintaan 240 litraa. (26 §)
- Tyhjennysvälejä koskevaan määräykseen lisätään, että vapaa-ajan asuntojen jäteastiat tulee tyhjentää kiinteistön käytössä oloaikana jätehuoltomääräysten mukaisesti, ja kuitenkin vähintään kerran vuodessa. (26 §)
- Jätteenkuljetuksen voi keskeyttää 12 kuukauden ajaksi kuuden kuukauden sijaan omalla ilmoituksella, kun vakituinen asuinkiinteistö tai muu ympärivuorokautisessa käytössä oleva kiinteistö on täysin käyttämättömänä. (35 §)
- Lietesäiliöiden tyhjennysvälit taulukoidaan selkeyden lisäämiseksi. Saostus- ja umpisäiliöt tulee tyhjentää vähintään vuosittain

lukuunottamatta vapaa-ajan asuntoja, joiden osalta lietesäiliöiden tyhjennysväli pidennetään kolmeen vuoteen. (36 §)

- Lietteen omatoimiseen käsittelyyn liittyvää määräystä selkeytetään ilmoitus- ja poikkeushakemusmenettelyn osalta. (37 §)

Edellä lueteltujen muutosten lisäksi jätehuoltomääräyksiin esitetään yksittäisiä pienempiä tarkistuksia.

Esittelijä

ympäristövalvontapäällikkö Alho Marjo

Päätösehdotus

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää:

antaa jätelautakunta Kolmekierrolle jätehuoltomääräysten päivittämisestä seuraavan lausunnon:

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan lausunto

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta pitää jätehuoltomääräysten päivittämistä tarpeellisenä. Jätehuoltomääräyksiin on tuotu hyviä ja perusteltuja muutoksia, jotka vähentävät mm. jätehuoltoviranomaisen hallinnollista taakkaa ja täsmentävät olemassa olevia määräyksiä.

Ympäristölautakunta pitää jätehuoltomääräysten määritelmiin (2 §) ehdotettuja muutoksia ja lisäyksiä pääosin hyvinä ja selkeyttävinä. Ehdotuksessa jää kuitenkin epäselväksi, miksi termi ”sekalainen yhdyskuntajäte” ollaan muuttamassa ”sekajätteeksi”.

Ympäristölautakunnan näkemyksen mukaan jätehuoltomääräyksissä olisi epäselvyyksien välttämiseksi syytä pitäytyä jätelain mukaisessa termistössä. Mikäli termi muutetaan, tulisi ainakin määritelmässä mainita, että sillä tarkoitetaan sekalaista yhdyskuntajätettä. Samoin mikäli määräyksissä käytetty termi sekajäte ei kaikilta osin vastaa jätelain mukaista sekalaisen yhdyskuntajätteen määritelmää, tulisi sekin määritelmässä ilmoittaa.

Yhteisen jäteastian perustamisesta on määräyksessä 8. Määräykseen on lisätty maksimietäisyydet yhteistä seka- tai biojäteastiaa käyttävien kiinteistöjen ja yhteisastian välillä. Ympäristölautakunta katsoo, että maksimietäisyyksien määrittäminen lisää tasapuolisuutta ja ennakoitavuutta asukkaiden näkökulmasta sekä varmistaa, että yhteisastia on tosiasiallisesti kiinteistöjen käytettävissä.

Kompostointia koskevaan määräyksestä (19 §) on esitetty poistettavaksi etäisyysvaatimukset. Tämä on hyvä siltä osin, kun poistaminen koskee etäisyyttä kiinteistön rajaan, koska Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan toimialueen sopijakunnissa on paljon tiivistä asutusta ja pieniä tontteja, jolloin etäisyyksien noudattaminen on voinut olla haasteellista. Ympäristölautakunta haluaa kuitenkin tuoda esille huolensa

siitä, että tiiviillä asuinalueilla kompostien sijoittamisesta voi aiheutua haittaa esim. hajun ja tuhoeläinten osalta, jolloin voisi olla järkevää miettiä etäisyysvaatimusta naapurien asuinrakennuksiin. Lisäksi etäisyysvaatimuksen poistaminen vesialueesta ja talousvesikaivosta (15 m) olisi tarpeen jättää ennalleen mahdollisten ympäristö- ja terveyshaittojen minimoimiseksi. Ympäristölautakunta pitää hyvänä, että määräyksessä kielletään jatkossa kylmälaitteiden käyttäminen komposteina. Käytöstä poistetut sähkölaitteet ovat sähkö- ja elektroniikkaromua (SER), eikä niitä ole suunniteltu tai tarkoitettu kompostorikäyttöön.

Vieraslajien osalta tulisi määritellä mitä lisääntymiskykyiset kasvinosat ovat ja tästä lisätä esim. määräyksen 19 perusteluihin tekstiä. Lisääntymiskykyisiä kasvinosia ovat esimerkiksi siemenet ja juuret. Vieraslajien osalta on tärkeää lisätä määräykseen 19, että kiello koskee haitallisia vieraslajeja. Määräyksen 19 perusteluihin on syytä jättää linkki listaan haitallisista vieraslajeista.

Jäteastoiden tyhjennysvälejä koskevaan määräykseen 26 esitetään muutosta sekajäteastian vähimmäistyhjennysväliin siten, että pisin mahdollinen tyhjennysväli pitenisi 8 viikosta 12 viikkoon edellyttäen, että kiinteistöllä on biojätteen erilliskeräys tai kompostointi ja korkeintaan 240 l jäteastia. Aiemmin yli 8 viikon tyhjennysväli on vaatinut jätehuoltomääräyksistä poikkeamisen hakemista jätehuoltoviranomaiselta. Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta katsoo, että muutos vähentää jätehuoltoviranomaisen hallinnollista taakkaa ja on myös asukkaiden kannalta positiivinen ja joustavuutta tuova muutos.

Ehdotuksen 36 §:ään on esitetty muutoksia kiinteistöjen lietesäiliöiden tyhjennysväleihin vähäisellä käytöllä olevien vapaa-ajan asuntojen osalta. Aiemmin kaikki käymäläjätevesiä sisältävät säiliöt oli tyhjennettävä vähintään vuoden välein, ja vain harmaavesilietettä sisältävät vähintään kolmen vuoden välein. Jätehuoltomääräysten luonnoksessa esitetään, että jatkossa kaikkien vähäisellä käytöllä olevien vapaa-ajan asuntojen säiliöiden vähimmäistyhjennysväli olisi kolme vuotta. Jätevesiliete olisi kuitenkin poistettava valmistajan antamien ohjeiden mukaan vähimmäisvelvoitetta useammin saostussäiliöistä, joita käytetään käymäläjätevesiä sisältävien jätevesien käsittelyyn.

On totta, että vähäisellä käytöllä olevilla vapaa-ajan asunnoilla lietesäiliöiden tyhjennystarve on vähäisempi kuin vakituisesti asutuilla kiinteistöillä tai paljon käytetyillä vapaa-ajan asunnoilla. Ympäristölautakunta pitää kuitenkin määräyksen tulkintaa ongelmallisena valvonnan kannalta. Vähäisen käytön määrittäminen voi olla käytännössä hankalaa. Lisäksi niin vapaa-ajan- kuin vakituisillakin asunnoilla on käytössä paljon vanhoja saostuskaivoja, joille ei ole olemassa valmistajan antamia ohjeita säiliöiden tyhjennysväleistä. Tällöin ei ole jätehuoltomääräysten perusteella selvää, kuinka usein säiliöitä tulisi tyhjentää.

Lietteiden omatoimista käsittelyä koskevasta määräyksestä 37 on esitetty poistettavaksi lietteiden vähäisyyden määritelmä tilanteessa, jossa kiinteistön jätevesijärjestelmässä käsitellään käymäläjätevesiä ja niiden omatoimiselle käsittelylle haetaan poikkeamista jätehuoltomääräyksistä. Määräyksen mukaan poikkeaminen voitaisiin myöntää, jos muodostuvan lietteen määrä on vähäinen ja se on kiinteässä muodossa, eikä sen käsittely kiinteistöllä aiheuta vaaraa tai haittaa ympäristölle tai terveydelle ja ympäristönsuojeluviranomainen puoltaa luvan myöntämistä. Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta katsoo, että määritelmä olisi hyvä säilyttää viranomaisen toiminnan ennakoitavuuden ja tasapuolisuuden vuoksi.

Määräyksen perusteluissa on esitetty, että "lietettä ei saa levittää pohjavesialueella". Ympäristölautakunnan näkemyksen mukaan edellä mainittu lietteen levityskiello pohjavesialueella tulisi ilmetä määräyksestä, eikä ainoastaan perusteluista. Perusteluissa ei tule esittää sellaisia rajoituksia, joista ei ole määräyksessä määrätty. Omatoimisen käsitellyn lietteen levityskiellosta pohjavesialueelle tulee määrätä määräyksessä 37. Ympäristölautakunnan näkemyksen mukaan omatoimisesti käsitellyn lietteen levittämisen kieltäminen pohjavesialueelle on perusteltua, kun otetaan huomioon asiasta mahdollisesti aiheutuvat ympäristö- ja terveyshaitat.

Ympäristölautakunta haluaa tuoda esille huolensa syväkeräysastioiden sijoittamisesta pohjavesialueille. Ympäristölautakunnan näkemyksen mukaan syväkeräyssäiliöiden sijoittaminen pohjaveden muodostumisalueelle tai Vesioikeuden määrittämille vedenottamoiden lähi- ja kaukosuojavyöhykkeille tulisi jätehuoltomääräyksissä kieltää. Syväkeräyssäiliöiden asentaminen pohjaveden muodostumisalueelle ja/tai lähi- ja kaukosuojavyöhykkeelle voi aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen riskiä. Lisäksi sekajäte tai muu kotitalousjäte voi aiheuttaa riskin pohjaveden laadulle, jos kyseessä on huonokuntainen tai huonosti pohjavesisuojustu säiliö.

Tiedoksi

Jätelautakunta Kolmenkierto (sähköisesti)
Ehdotus hyväksyttiin.

Päätös

Toimielimen alaisten viranhaltijoiden päätösten valvonta

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 26

Asiaselostus

Kuntalain 92 §:n mukaan kunnanhallitus, kunnanhallituksen puheenjohtaja, kunnanjohtaja ja hallintosäännössä määrätty kunnan viranhaltija voivat ottaa kunnanhallituksen käsiteltäväksi asian, joka on tämän lain nojalla siirretty kunnanhallituksen alaisen viranomaisen tai kunnanhallituksen jaoston toimivaltaan ja jossa asianomainen viranomainen on tehnyt päätöksen.

Hallintosäännön 34 §:n mukaan asia voidaan kuntalain 92 §:n mukaisesti ottaa lautakunnan käsiteltäväksi, jollei ole ilmoitettu asian ottamisesta kunnanhallituksen käsiteltäväksi. Asian ottamisesta lautakunnan käsiteltäväksi voi päättää lautakunnan ja sen puheenjohtajan lisäksi lautakunnan esittelijä.

Kuntalain 92 §:n 4 momentin mukaan asia on otettava ylemmän toimielimen käsiteltäväksi sen ajan kuluessa, jossa 134 §:ssä tarkoitettu oikaisuvaatimus päätöksestä on tehtävä. Ylemmän toimielimen käsiteltäväksi ei kuitenkaan saa ottaa:

- 1) lain tai asetuksen mukaisia lupa-, ilmoitus-, valvonta- tai toimitusmenettelyä koskevia asioita;
- 2) yksilöön kohdistuvia opetustoimen, terveydenhuollon tai sosiaalitoimen asioita;
- 3) kuntalain 51 §:ssä tarkoitettulle kuntien yhteiselle toimielimelle siirrettyjä asioita, jos asianomaiset kunnat niin sopivat.

Hallintosäännön 36 §:n mukaan lautakunnan tai johtokunnan alaisen viranomaisen on ilmoitettava lautakunnalle tai johtokunnalle tekemistään ottokelpoisista päätöksistä lukuun ottamatta sellaisia asioita tai asiaryhmiä, joista lautakunta tai johtokunta on ilmoittanut, ettei se käytä otto-oikeuttaan.

Esittelijä

ympäristökeskuksen johtaja Sjöblom Leena

Päätösehdotus

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää:

- merkitä viranhaltijapäätökset tiedokseen
- ettei ottokelpoisia viranhaltijapäätöksiä oteta kuntalain 92 §:n nojalla Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan käsiteltäväksi.

Tuusulan kunta

PÖYTÄKIRJA

2/2026

83(91)

Keski-Uudenmaan
ympäristölautakunta

§ 26

17.02.2026

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.

Ilmoitusasiat

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 27

Asiaselostus

Saatetaan tietoon seuraavat ilmoitusluontoiset asiat:

Tutkintapyynnöt:

8.1.2026 Esitutkintapyyntö poliisille koskien epäiltyä ympäristörikosta tai ympäristönsuojelulain, maa-aineslain tai jätelain tarkoittamaa rikkomusta, Mäntsälä

Lupa- ja valvontavirasto

Lupa- ja valvontavirasto, päätös nro 8/2026, LVV-U/18786/2026, Mäntsälä
Lupa- ja valvontavirasto on myöntänyt 23.1.2026 Verne Mäntsälä Oy datakeskuksen toiminnalle ympäristöluvan sekä toiminnan aloittamisluvan.

Etelä-Suomen aluehallintovirasto

Etelä-Suomen aluehallintovirasto, ESAVI, päätös nro 395/2025, Kerava
ESAVI on tehnyt myönteisen ympäristölupapäätöksen 17.12.2025 Paketo oy:lle pakkausten puhdistuslaitoksen toiminnan muuttamisesta.

Korkein hallinto-oikeus

Korkein hallinto-oikeus (KHO, päätös nro 199/2026, ennakkopäätös, Tuusula

Päätös on annettu ympäristönsuojelulain mukaista meluilmoitusta koskevassa asiassa. Hallinto-oikeuden päätös kumotaan ja Tuusulan kunnan ympäristötarkastajan 4.7.2023 antama päätös (§ 50) saatetaan voimaan. Korkein hallinto-oikeus katsoi, että Peab Industri Oy:n ilmoittama louhinta liittyy varastointikentän rakentamiseen ja on osa maarakennustoimintaa, joka ei edellytä ympäristölupaa. Ilmoitettu louhinta ei myöskään muodostanut samaa toimintakokonaisuutta alueella harjoitettavan luvanvaraisen louhinnan kanssa. Näin ollen hallinto-oikeuden kumoamispäätökselle ei ollut perusteita, ja ympäristötarkastajan melupäätös saatettiin voimaan.

Korkein hallinto-oikeus on päätöksellään 9.1.2026 Dnro 2868/03.04.04.19/2025 hylännyt valituslupahakemukset koskien Hallinto-oikeuden päätöstä Aino Areenaa koskevassa meluasiassa.

Vaasan hallinto-oikeus

Vaasan hallinto-oikeus, päätös nro 1534/2025, Mäntsälä
Vaasan hallinto-oikeus on antanut 3.12.2025 päätöksen, joka koski Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen tekemää hallintopakkomääräystä ja vaatimusta nautakasvattamon metsälaitumilla olevien sääsuojien kiinteistä alustarakenteista. Hallinto-oikeus totesi, ettei laidunsuojien käytöstä ole esitetty näyttöä ympäristön pilaantumisesta tai sen vaarasta, eikä nitraattiasetus aseta niille rakenteellisia vaatimuksia. Toiminnan pienimuotoisuuden ja sääsuojien kausiluonteisen käytön vuoksi ympäristönsuojeluviranomaisella ei ollut perusteita vaatia vesitiiviitä pohjarakenteita, joten hallintopakkomääräys kumottiin.

Hämeenlinnan kaupunki, jätelautakunta

Viranhaltijapäätökset jäteastian pidennetyistä tyhjennysväleistä, Tuusula 1 kpl, Kerava 1 kpl, Nurmijärvi 1 kpl

Viranhaltijapäätökset jätteenkeräyksen määräaikaisesta keskeytymisestä / keskeyttämisestä, Tuusula 9 kpl, Mäntsälä 12 kpl, Nurmijärvi 9 kpl, Kerava 3 kpl, Järvenpää 5 kpl

Viranhaltijapäätökset ilmoituksesta lietteen omatoimisesta käsittelystä 4 kpl, Mäntsälä

Viranhaltijapäätökset muutoksen hakemisesta jätemaksuun, 1kpl, Tuusula,

Viranhaltijapäätökset

Ympäristökeskuksen johtaja

Oman auton käyttöoikeus, vs. ympäristötarkastaja, 13.01.2026

Oman auton käyttöoikeus, vs. terveystarkastaja, 13.01.2026

Ympäristövalvontapäällikkö

Päätös ympäristöluvan mukaisen tarkkailun muuttamisesta, Gasgrid Finland Oy, Mäntsälä20.01.2026

Maastoliikennelain mukainen lupa enduromoottoripyöräkilpailulle, ME-Racing ry, Mäntsälä09.01.2026

Maastoliikennelain mukainen lupa enduromoottoripyöräkilpailulle, Keravan Motoristi Seura ry, Mäntsälä08.01.2026

Ympäristötarkastaja

Päätös Caverion Suomi Oy:n ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisesta ilmoituksesta, porapaalutus 2.2.-6.3.2026, Nurmijärvi, 30.01.2026

Ympäristönsuojelupäällikön antamat YVA- ja kaavalausunnot

Lahelanpelto III, osallistumis- ja arviontisuunnitelman päivitys, Tuusula, 6.2.2026

Kaunisniitty, osallistumis- ja arviontisuunnitelma, Järvenpää, 28.1.2026

Jokitie-Perkaustie, osallistumis- ja arviontisuunnitelma, Kerava, 27.1.2026

Viirinlaakso II päiväkotijätkä ja koulua, asemakaavaehdotus, Nurmijärvi, 26.1.2026

Ohkolan kiviainesalueen laajentaminen, YVA-ohjelma, Mäntsälä, 14.1.2026

Huurrekuja II asemakaavaluonnos, Tuusula, 7.1.2026

Amer asemakaavaluonnos, Tuusula, 5.1.2026

Esittelijä

ympäristökeskuksen johtaja Sjöblom Leena

Päätösehdotus

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää merkitä ilmoitusasiat tiedoksi.

Päätös

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päätti merkitä ilmoitusasiat tiedoksi.

Muut asiat

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 17.02.2026 § 28

Asiaselostus

Esittelijä ympäristökeskuksen johtaja Sjöblom Leena

Päätösehdotus Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää merkitä muut asiat tiedoksi.

Päätös Ei muita asioita.

Muutoksenhakuohje koskee pykäläiä: § 11, § 12, § 13, § 14, § 15, § 16, § 17, § 18, § 22, § 23, § 24, § 25, § 26, § 27, § 28

Muutoksenhakukielto

Päätökseen, joka koskee vain asian valmistelua tai täytäntöönpanoa, ei saa kuntalain 136 §:n mukaan hakea muutosta.

Muutoksenhakuohje koskee pykälä: § 19, § 20, § 21

VALITUSOSOITUS

VALITUSVIRANOMAINEN

Tähän päätökseen saa hakea valittamalla muutosta **Vaasan hallinto-oikeudelta**. Asian käsittelystä perittävästä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta.

VALITUSAIKA

Määräaika valituksen tekemiselle on **kolmekymmentä (30) päivää tämän päätöksen tiedoksisaannista**. Valitus on toimitettava valitusviranomaiselle viimeistään valitusajan viimeisenä päivänä ennen valitusviranomaisen aukioloajan päättymistä.

Tavallinen tiedoksianto

- Asianosaisen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, jollei muuta näytetä, seitsemän päivän kuluttua kirjeen lähettämisestä tai kuulutuksen julkaisemisesta viranomaisen verkkosivuilla.
- Päätöksen katsotaan tulleen viranomaisen tietoon kuitenkin kirjeen saapumispäivänä.
- Käytettäessä tavallista sähköistä tiedoksiantoa asianomaisen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, jollei muuta näytetä, kolmantena päivänä viestin lähettämisestä.

Todisteellinen tiedoksianto

- Asianosaisen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon sinä päivänä, jona päätös on luovutettu asianosaiselle tai hänen lailliselle edustajalleen.
- Postitse saantitodistusta vastaan lähetetystä asiakirjasta katsotaan asianosaisen saaneen tiedon saantitodistuksen osoittamana aikana.
- Käytettäessä todisteellista sähköistä tiedoksiantoa päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun asiakirja on noudettu viranomaisen osoittamalta palvelimelta, tietokannasta tai muusta tiedostosta.

Tiedoksisaantipäivää ei lueta valitusajaan. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, joului- tai juhannusaatto tai arkilauantai, saa valituksen tehdä ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

VALITUSOIKEUS on:

- asianosaisella
- rekisteröidyllä yhdistyksellä tai säätiöllä, jonka tarkoituksena on ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun taikka asuin ympäristön viihtyisyyden edistäminen ja jonka toiminta-alueella kysymyksessä olevat ympäristövaikutukset ilmenevät

- toiminnan sijaintikunnalla ja muulla kunnalla, jonka alueella toiminnan ympäristövaikutukset ilmenevät
- valtion valvontaviranomaisella ja vaikutusalueen kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella
- muulla asiassa yleistä etua valvovalla viranomaisella.

VALITUSVIRANOMAINEN

Valituskirjelmä liitteineen on toimitettava Vaasan hallinto-oikeudelle.

Ensisijaisesti valitus tehdään hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Vaasan hallinto-oikeuden kirjaamon yhteystiedot

käyntiosoite:	Korsholmanpuistikko 43
postiosoite:	PL 204, 65101 Vaasa
puhelin:	029 56 42780
faksi:	029 56 42760
sähköposti:	vaasa.hao@oikeus.fi
aukioloaika:	maanantaista perjantaihin kello 8.00 – 16.15.

VALITUKSEN MUOTO JA SISÄLTÖ

Vaasan hallinto-oikeudelle osoitettu valitus on tehtävä kirjallisesti. Myös sähköinen asiakirja täyttää vaatimuksen kirjallisesta muodosta.

Valituksessa on ilmoitettava:

- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös);
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset);
- vaatimuksen perustelut;
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava. Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä hallintotuomioistuimelle.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite). Mikäli valittaja on ilmoittanut enemmän kuin yhden prosessiosoitteen, voi hallintotuomioistuin valita, mihin ilmoitetuista osoitteista se toimittaa oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat.

Valituskirjelmään on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen;
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta;
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

OIKEUDENKÄYNTIMAKSU

Muutoksenhakuasian vireille panijalta peritään oikeudenkäyntimaksu sen mukaan kuin tuomioistuinmaksulaissa (1455/2015) säädetään.

Ajantasainen tieto oikeudenkäyntimaksuista löytyy

<https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index/asiointijulkisuus/maksut/oikeudenkayntimaksuthallinto-oikeudessa.htm>

PÖYTÄKIRJA

Päätöstä koskevia pöytäkirjan otteita ja liitteitä voi pyytää Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen kirjaamosta.

Postiosoite:	PL 60, 04301 Tuusula
Käyntiosoite:	Hyryläkatu 8 C, Tuusula, 4. krs
Sähköpostiosoite:	ymparistokeskus@tuusula.fi
Puhelinnumero:	(09) 87181 (vaihde)

Kirjaamon aukioloaika on maanantaista perjantaihin klo 9.00 – 15.00.